

Évkönyv – 2014

Eötvös Loránd
Tudományegyetem
Radnóti Miklós
Gyakorlóiskola

ELTE RADNÓTI MIKLÓS GYAKORLÓ
ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GYAKORLÓ GIMNÁZIUM
ÉVKÖNYVE 2014

Eötvös Loránd Tudományegyetem
Radnóti Miklós Gyakorló Általános Iskola
és Gyakorló Gimnázium

Évkönyv

2014

Készült 2014 novemberében

Szerkesztette: *Schiller Mariann*

A címlapon: *Markó Gitta* (13.D) rajza a fszt. 9 (13.D) falán

Kiadja az Eötvös Loránd Tudományegyetem
Radnóti Miklós Gyakorlóiskolája
1146 Budapest, Cházár András utca 10.
Honlap: <http://www.radnoti.hu>
Felelős: *dr. Molnár Katalin* igazgató

A kiadást támogatja a Radnóti Alapítvány

Nyomdai előkészítés: Kármán Stúdió
Nyomta és kötötte az OOK Press Kft.
E-mail: info@ookpress.hu
Felelős vezető: *Szathmáry Attila*

Radnóti Miklós
HAJNALTÓL ÉJFÉLIG
Istenhegyi jegyzetek
(részlet)

S MAJD ÍGY TÜNŐDÖM...?

Éltem, de *élni* mindig élhetetlen voltam és
előre tudtam, eltemetnek végül itt,
s hogy évre év rakódik, rögre rög és kőre kő,
hogy lenn a test megárad és a férges, hús
sötétben fázik majd a csont is meztelen.
Hogy fenn a művemen motoz a surrogó idő,
s mélyebbre süppedek le majd a föld alatt,
mind tudtam én. De mondd, a mű, – az megmaradt?

(1938)

dr. Molnár Katalin, igazgató
Az emlékezés éve

Ez az év az emlékezés jegyében telt el, hiszen számos kerek évforduló kapcsán ünnepeltünk, emlékeztünk.

Éppen 100 esztendővel ezelőtt, 1914-ben tették le az iskolánknak otthont adó épület alapkövét, és kezdték meg az építkezést Lajta Béla tervei alapján. Az I. világháború közbeszólt, ezért csak 1923-ban kapta meg a működési engedélyt a Pesti Izraelita Hitközség Gimnáziuma. A centenáriumi évben több alkalommal vártuk nyitott kapukkal mindazokat, akik kíváncsiak voltak az azóta műemlékké nyilvánított ház különleges építészeti megoldásaira, viharos történelmére, rejtett titkaira.

A holokauszt 70. évfordulója kapcsán emlékeztünk a gimnázium egykori diákjaira, tanáraitra is, akik közül sokan vesztették életüket egy elfogadhatatlan, kegyetlen, embertelen világban. Emlékeztünk iskolánk névadójára, Radnóti Miklósrá.

2014. november 26-án ünnepi megemlékezést tartottunk az iskola alapkövetelésének 100. és a holokauszt 70. évfordulója alkalmából. A megemlékezésen, amelynek fővédnöke Áder János, Magyarország köztársasági elnöke volt, beszédet mondott dr. Mezey Barna, az ELTE rektora és iskolánk egykori diákjai közül Patkós András fizikus, akadémikus, valamint Zoboki Gábor építész. A műsorban fellépett Bíró Eszter előadóművész és Hábetler András operaénekes – mindketten itt voltak diákok. Az est „háziasszonyi” szerepét Winkler Nóra vállalta. Köszönjük az egyetem vezetőinek, vendégeinknek: a hazai gazdasági, kulturális és tudományos élet, az egyházak képviselőinek, hogy eljöttek, emlékeztek velünk, és támogatásukról biztosították az iskola műemléképületének felújítására irányuló kezdeményezést.

A november 15-i öregdiák-találkozón mécsest gyűjtöttunk iskolánk egykori legendás igazgatója, Lukács Sándor emléktáblája előtt a földszinti aulában. Diri bácsi – mindenki így hívta, és nemcsak a háta mögött – 100 esztendővel ezelőtt, 1914. november 18-án született. 1965 és 1981 között az ő irányítása, útmutatása mellett alakultak ki azok a keretek, értékek, amelyek lényegében ma is jellemzik iskolánkat: a sokszínűség, a tudás, a tudomány tisztelete, a másik ember elfogadása, a közösségi lét, az együttműködés fontossága. Elképzelései alapján az országban elsőként valósult meg a valódi választási szabadságot jelentő fakultatív rendszerű oktatás a négy évfolyamos gimnáziumi osztályokban, ami évekkel később megteremtette a nyolc- és a hatévfolyamos gimnáziumi képzés bevezetésének alapját. A tanári karból sokunknak még volt alkalmunk együtt dolgozni Lukács Sándorral és tanulni tőle, többen volt-diákként emlékeznek rá hálával. Köszönjük Diri bácsi!

Mezey Barna, egyetemi tanár, rektor Nehéz örökség¹

Kedves egybegyűltek, Tisztelt Vendégeink!

Mai ünnepélyes megemlékezésünkre az egykori Pesti Izraelita Hitközség Gimnáziuma alapkövetételének századik, valamint az iskola névadója, Radnóti Miklós halálának hetvenedik évfordulója ad alkalmat. Nehéz ez az emlékezés, s szinte lehetetlen a két esemény hangulatát egyeztetni. De mi, akik itt összejöttünk, mégis ezt kívánjuk tenni. Az egykori Zsidó Gimnázium és a mostani Radnóti Gyakorlóiskola méltatása, sikereik számba vétele, kimagasló teljesítményük értékelése ünneplésre biztat. Akárcsak e két iskola történelmi tanúságtételének architekturális építészeti szimbóluma, ez a lassan száz éves, s reményeink szerint külsejében ismét megújuló impozáns épület. Ezzel el-

lentétben a megrendítő emlékezés az iskola múltját beárnyékoló holokauszttal eseményeire és áldozataira, az elfeledhetetlenül velünk élő fájdalom felidézése komor visszapillantást enged csak a megélt történelemre.

Ezen a nagyszerű, monumentális épületen nyomot hagyott a múlt, a kövei között átfolyó idő. Ez a ház nehéz örökséget őriz, de a súlyos hagyatéka a szellem megedződéséhez vezetett. Nem véletlen, hogy az itt ma működő Radnóti Gyakorlóiskola a múltjára építő és szellemében erős intézményként lett sikeres. Ezért engedjék meg, hogy visszapillantva a múltra, hivatkozzam arra a kulturális misszióra, amit működése során az iskola mindig magára vállalt.

A zsidó középiskola alapításának ügye időben messzire nyúlik vissza. A 19. század első felében, a nemzetté válás és a polgári Magyarország születésének idején a zsidó közösségek egyre gyakrabban fejezték ki igényüket az

¹ „Régi fényét visszakapja” – a Pesti Izraelita Hitközség Gimnáziuma alapkövetételének 100. évfordulója és a holocaust 70. évfordulója alkalmából rendezett megemlékezésen, 2017. november 26-án elhangzott beszéd.

emancipációra, és egyre gyakrabban találtak ez ügyben támogatókra a többségi nemzet köréből is. Az egyenjogúsítási törekvések azonban csak a kiegyezéssel értek célba. A modernizálódó magyar társadalom fejlődő nemzet-tudata, ha konfliktusokkal terhelt is, de felkínálta a zsidó közösségeknek a nemzethez tartozás lehetőségét. Ám a zsidó társadalom szempontjából ez a történelmi fordulat néhány meglehetősen összetett problémát eredményezett. Új eszmék, új jelenségek tűntek fel a korszakban, és az egyenjogúsítással párhuzamosan a hagyományos zsidó közösségek keretei felbomlani látszottak. A vallás, a hagyomány és a közösség érdekei ellentétbe kerültek a modernitás és az asszimiláció kínálta értékekkel és előnyökkel. Ez a helyzet pedig sürgetővé tette a zsidó identitás újrafogalmazását, újraértelmezését. Az önmeghatározás körüli vitáknak részévé vált az iskola ügye is, hiszen identitás- és közösségformáló funkciója folytán az iskola alkalmasnak látszott arra, hogy több-kevesebb sikerrel, de őrzője és közvetítője legyen a zsidó hagyománynak és vallásnak, amelyet a családok többsége már nem tudott kellőképpen áthagyományozni.

Az Izraelita Magyar Egylet 1862. évi országos tanügyi értekezletén született először javaslat zsidó középiskola felállítására, ám később ezt az ötletet az asszimiláció hívei nem támogatták, mert a beolvasási folyamat akadályát látták benne. Nem véletlen tehát, hogy az intézmény létrehozására sokáig kellett várni. Lovag kövesgyűri Freystadter Antal vagyonos zsidó mecénás 1892-ben alapítványt hozott létre felekezeti gimnázium létrehozására, megteremtve ezzel az intézményalapítás anyagi feltételeit. Jó néhány esztendőnek el kellett azonban telnie, mire a Radnóti diákjai által ma is használt impozáns épület megnyitotta kapuit a tanulók előtt. A Lajta Béla által készített épülettervek 1914-ben kapták meg az engedélyt, (s ennek a jubileumát ünnepeljük most). A munkálatok elhúzódásának oka, hogy a háborús évek nem első sorban az építkezésről szóltak. Az 1923-as kapunyitást követően csupán 1931-re készülhetett el az épület a maga egészében. Az építkezés ekkor már Hegedüs Ármin és Böhm Henrik módosított tervei szerint folyt.

Lajta Béla a huszadik század tízes éveiben készült tervek elkészítésénél messzemenően tekintettel volt Kármán Mór pedagógiai elveire. Alaptétele volt, hogy az iskolaépületnek a tanítás céljait a lehető legteljesebb módon ki kell szolgálnia. Az új, modern zsidó iskoláról az *Egyenlőség* című lap lelkesen írja 1913-ban a következőket: *„Hisszük, hogy az iskola épülete, művészi értékét tekintve, de maga az iskola is, amelyben magas lesz a tanítás nívója és ahol a magyarság és a zsidó vallásos érzés erősödésén fognak dolgozni, egyik büszkesége lesz az országnak.”*

Nem tehetem meg az építkezés történetének összefoglalásakor, hogy nem emlékezem meg röviden Lajta Béláról, az iskolaépület ihletett tervezőjéről. életpályájának néhány eleméről. Mint ismeretes, Lajta korának egyik legtehetségesebb építész volt, egyike azoknak, akik egyfelől az ősi hagyományokból merítve, tradíciókból táplálkozva, másfelől a modern kor kihívásainak megfelelően alakították művészi hitvallásukat. Több építész társával mű-

vészi igénnyel igyekeztek alakítani a világvárossá váló Budapest új arcát. Sebestyén Károly, Lajta munkatársa így emlékezett a mesterről a múlt és jövő hasábjain 1921-ben: Lajta *„Egy egészen új Budapestről ábrándozott, amely igazi tehetségek bélyegét hordja képén. És ezen a képen nyugodt, önmagában biztos művészönérzettel helyet követelt magának is.”*

Tudvalevő, hogy a modernitás eszméi és irányzatai mellett elkötelezett, többnyire asszimiláns zsidó művészek rendkívüli lelkesedéssel vetették bele magukat a magyar művészet megújításának századfordulós mozgalmaiba, s a húszas, harmincas évek áramlatainak aktív szereplőjeként váltak szerves részeivé a magyar kultúrának. Gondoljunk akár a magyar modernitás híres képzőművészeire (Moholy-Nagy Lászlóra, Czöbel Bélára, Femes Beck Vilmosra), akár a *Nyugat* körére (Ignotusra, Karinthy Frigyesre) vagy a *Nyugat* harmadik nemzedékének költőjére, az iskolanévadó Radnóti Miklósról. Lajta is egyike volt a lelkes újtóknak, bár tehetsége nem bontakozhatott ki teljes terjedelmében 1920-ban bekövetkezett, korai halála miatt. Hálás lehet mai fővárosunk Lajta Bélának és társainak, a hasonló elveket valló művészeknek a máig ható Budapest-fejlesztésért, a városkép máig látható, meghatározó épületeiért.

A 20. század történelmi fordulatai a magyarországi zsidó oktatásra is hatással voltak. Az I. világháború előtt az akkor még népszerű beolvadási törekvéseknek inkább az a gyakorlat felelt meg, hogy a zsidó fiatalok magyar és keresztény felekezeti iskolába járva sajátították el a magyar nyelvet és kultúrát. Engedtek a szükségszerű kényszerpályának, mely az elit gimnáziumokból könnyített útvonalon vezetett az egyetemekre. A *numerus clausus* és a két világháború közé szorult korszakban tapasztalható zsidóellenes hangulat, majd az üldöztetés hatására azonban megnőtt a zsidó felekezeti iskola iránti igény. A Pesti Izraelita Hitközség Gimnáziumának történelmi jelentősége éppen abban állt, hogy a két háború között a nemzeti nevelés és a hivatalos követelményrendszer mellett hitelesen közvetítette a zsidó kultúrát és vallást is a fiatalok számára.

Mint Önök azt valószínűleg jól tudják, az iskola 1944-ig működött az Izraelita Hitközség fennhatósága alatt. A vészkorszak idején bezárták, az épü-

letben munkaszolgálatos tábor létesült. 1944-ben az Ocskay László százados parancsnoksága alatt álló munkaszolgálatosokat helyezték el az épületben. A százados segítőivel együtt megakadályozta, hogy az iskola ideiglenes lakóit a nyilasok vagy a szovjetek elhurcolják. Ezzel mintegy 2500 ember menekült meg a pusztulástól.

A II. világháború után újjáindult oktatás magán viselte a holokauszt traumájának következményeit, de számos társadalmi probléma, így az identitást érintő kérdések is jobbra a felszín alatt maradtak, megválaszolatlanul. A háború után az új hatalom igyekezett az élet minden területét átalakítani, természetesen az oktatást sem kerülték el ezek a reformok, ennek következtében a zsidó iskola is megért jó néhány újjászervezést. A Zsidó Gimnázium az Abonyi utcai épületből 1952-ben elköltözött.

Az épületben a Szent István Gimnázium, később pedig a megszűnt Makszim Gorkij orosz nyelvű iskola diákjait helyezték el. Radnóti Miklós nevét '59-ben vette fel az intézmény, 1961-ben pedig a gimnázium a Cházár András utcai szárnyán működő általános iskolával egyesülve lett az Eötvös Loránd Tudományegyetem gyakorlóiskolája. Ebben a minőségében vált a magyar tanárképzés kiemelkedő műhelyévé, és az ország egyik legeredményesebb iskolájává. Ugyan a felsőoktatási intézmények különféle rangsorainak, a nagy nemzetközi bírálatnak kitett, ugyanakkor bálványként tisztelt rangingeknek megítélése legalábbis kétséges, üzenetük a társadalom számára nem kérdőjelezhető meg. Ezért is üdvözölte nagy örömmel az egyetem vezetése (a rektor pedig különösen büszkén nyilatkozott róla), hogy a Radnóti a HVG 2015-ös középiskolai rangsora szerint az ország harmadik legjobb középiskolája. Aligha lehetne méltóbb módon tisztelni az iskola múltja előtt, mint ezzel a kiváló eredménnyel.

Az Eötvös Loránd Tudományegyetem hitvallásának egyik legfontosabb tétele a tehetséggondozás és -mentés támogatása. Egy oktatási intézmény tekintélyét a társadalomban elsősorban diákjai, végzettjei alapozzák meg, hiszen a hétköznapiakban velük találkozunk mindenki. Többek között ezért is fontos az egyetemnek a gyakorló iskolája, mert hiszen a tehetség itt sarjad. Akit azután tovább vezetve, nevelve és képezve válhat kibontakoztatott talentumával iskolája, az universitas és az ország dicsőiségre. Ez a gyakorló iskolák, ez a „Radnóti” és ez az Eötvös Loránd Tudományegyetem elkötelezett feladata.

A mai találkozásunk egyik további oka, hogy a Radnóti Gyakorló iskolának otthont adó műemléképület egyre romló állapota cselekvésre ösztönöz. Nem csak egy szép épületről, építészeti értékű műemlékről van szó, ami önmagában is esztétikai értéket hordoz. A Radnóti épülete mementó, amely a múlt üzenetét közvetíti, és őrzi az emléket mindazoknak, akik a Zsidó Gimnázium létrehozásáért és működéséért fáradoztak, vagy akik hozzá kapcsolódva áldozataivá váltak a háborúnak, az üldöztetésnek.

A Cházár András utcai épület hosszú évtizedekig állta a történelem viharait, de felújítása mára elodázhatatlanná lett. Sok valamikori és mai diák és szülő, az iskolaközösség, tehát mindazok, akik szeretettel gondolnak erre az intézményre, készek tenni is érte. Sajnos ez a szolidaritás, az összetartozók összefogása nem elegendő a felújításra. Remélem, mert remélnem kell, hogy mihamarabb módot találunk arra, hogy épségben megőrizzük az épületet a jövő generációi számára. Bízom abban, hogy még sokáig alkalmunk lesz e helyen emlékezni a múltra, a Radnóti névhez méltó módon.

A gyakorlóiskolai lét: tanárképzés – szótár és feladatok

Iskolánkban a tanárképzés gyakorlati része az utóbbi pár évben több szempontból is formálódott, módosult, de leginkább kiszélesedett.

Megközelíthetjük a kérdést a *hivatalos* és a „belső használatban” alkalmazott nevezéktan értelmezésével is.

„A Tanárjelöltek” azok a *hallgatók*, akik a „rövid gyakorlatra” érkeznek hozzánk: hivatalosan a *szaktárgyi tanítási gyakorlatukat* teljesítik. Összesen és minimum 15 órát tartanak a saját szaktárgyukból a gyakorlat során, és az óramegbeszéléseken, óralátogatásokon (*hospitálások*) kívül számos egyéb tevékenységet végeznek nálunk. Összességében körülbelül 60 órát töltenek itt szeptembertől decemberig, illetve a második félévre beosztott hallgatók februártól májusig. „A Tanárjelölteket” vezetőtanárok támogatják, segítik az itt töltött körülbelül 3 hónap során. A vezetőtanárok a hozzájuk beosztott hallgatók minden egyes óráját megfigyelik, amelyet a közös óraelemzés és az újabb óra előkészítése követ.

„A Rezidensek” szintén tanárjelöltek, de ők már túl a „rövid gyakorlaton”, a gyakornoki évek küszöbén a „hosszú gyakorlatot” végzik nálunk, hivatalosan az *összefüggő egyéni szakmai gyakorlatot* teljesítik. Egy-egy félév teljes időtartamában az iskolánkban vannak, és a tanítás mellett osztályfőnök-helyettesi, egyéb tanári szervező feladatokat, verseny és folyosófelügyeletet vállalnak, értekezleteken vehetnek részt, azaz a tanári munka és szerepkör szélesebb spektrumában szereznek tapasztalatokat. Feladataik közt megtaláljuk a diákok szabadidős tevékenységeinek szervezését, egy-egy szakköri foglalkozás megtartását is. Lehetőségük van az iskolaszervezet különböző szintjein és területén dolgozók munkájába bepillantást nyerni. Átlagosan heti

Tanárszakos hallgatók létszáma a Radnóti Miklós Gyakorlóiskolában
a 2013/14. tanévben

	<i>szaktárgyi tanítási gyakorlat</i>		<i>összefüggő egyéni szakmai gyakorlat</i>	
	ősz	tavaszi	ősz	tavaszi
nappali tagozatos (fő)	52	49	9	1
levelező tagozatos (fő)	19	15	1	3

20 órányi elfoglaltsággal jár ez a gyakorlatfajta. „A Rezidensek” mentortanárok irányítása mellett dolgoznak. A gyakorlat körülbelül 1/3-ában már teljes önállósággal tartanak órákat egy-egy osztályban, amelynek tapasztalatait az órák után mentorukkal saját reflexióik mentén elemzik.

A kétféle típusú gyakorlaton részt vevő hallgatók közti létszámmeltérés és aránytalanság magyarázata az, hogy a szakmai gyakorlatot a végzős hallgatók már vagy leendő munkahelyükön végzik, vagy nem gyakorlóiskolákban. Itt, nálunk is csak a szaktárgyi tanítási gyakorlatról még megmaradt, be nem töltött, „üres” helyek arányában tudunk hallgatókat fogadni a hosszú gyakorlatra.

Iskolánk mint referenciainstítúciónak kapott megbízást az ELTE Pedagógiai és Pszichológiai Kartól a pedagógus szakvizsgával járó képzés két választható tanulmányi terület – mentortanárképzés, tantárgy-pedagógiai kérdések az iskolai gyakorlatban – oktatásában való részvételre. A képzést évente megújításra kerülő szerződés szabályozza az ELTE PPK és az iskola között. A szerződés évről évre történő megújítása elsősorban a résztvevők elégedettségén múlik. Az eddigi tapasztalatok és visszajelzések alapján a végzett hallgatók rendkívül fontosnak, hasznosnak ítélték az óralátogatásokat, kifejezetten magas színvonalúnak értékelték a Radnótiban dolgozó kollégák tanári tevékenységét. A tantárgy-pedagógia csoport az őszi és a tavaszi félév teljes időszakát nálunk tölti 100-100 kontakt órában. Délelőttönként rendszerint óralátogatásokon és óramegbeszéléseken vesznek részt, délutánonként pedig műhelymunkán. A mentortanárképzésen részt vevők csoportja az őszi félévben a tanárjelöltekkel és a vezetőtanárokkal való konzultáción, illetve bemutató órán vesz részt. A tavaszi félévben kerül sor az úgynevezett módszertani modul teljesítésére 40 órában. Délelőttönként itt is óralátogatásokra és óramegbeszélésekre, délután műhelyfoglalkozásokra kerül sor, hasonlóan a tantárgy-pedagógia csoport programjához.

Itt most nem térünk ki részletesen azokra a tanárképzéshez kapcsolódó gyakorlóiskolai alapfunkciókra, amelyek szintén több évtizede rutinszerűen működnek a Radnótiban. Szinte minden tantárgy szakmódszertani intézete szervez csoportos vagy egyéni óralátogatást a tanárképzésben részt vevő alsóbb évfolyamos hallgatók óráihoz kapcsolódóan. A pedagógiai és pszichológiai kurzusok egy része a tanulók és tanárok tanórai és azon kívüli működésének megfigyelésére alapozza a hallgatók képzését. Meg kell említenünk a Radnótiban folyó pedagógiai és pszichológiai kutatásokat is.

Ezek után talán nem szerénytelenség idéznünk hallgatóinktól azt rendszeresen visszatérő, különbözőképpen megfogalmazott, de tartalmában hasonló észrevételt, amely szerint „a legtöbbet itt tanultam a tanári képzés során”. Mi pedig 53 éve szolgáljuk ezt: tanítani megtanulni csak tanítva lehet.

Láng György
igazgatóhelyettes

Békés Pál irodalmi díj

Első beszámoló egy új iskolai díjról

A Békés Pál irodalmi díjat a Radnóti egy régi diákja alapította. A díj az alkotást, a kreativitást, az önálló irodalmi alkotótevékenységet kívánja jutalmazni, az irodalomban végzett alkotó és elemző tevékenységet. A díj nem egy konkrét irodalmi alkotásért jár, hanem több éves irodalmi tevékenységért.

A díjra az iskola bármely magyartanára, tanára, diákja vagy közössége jelölhet, indoklással, továbbá az illető irodalmi tevékenységének dokumentálásával (publikáció, dolgozat stb.). A díjnak egy fődíjasa és legfeljebb két mellékdíjazottja lehet. Az odaítélés szempontja elsősorban a kreatív irodalmi alkotótevékenység, de figyelembe kell venni az irodalmi szaktudományos tevékenységet is (iskolai pályázat, külső irodalmi versenyek).

Névadója *Békés Pál* író (1956–2010), aki szintén radnóti diák volt, és a későbbiekben is erősen kötődött iskolánkhoz. Békés Pál életműve (regények, színdarabok, műfordítások) szól mind a gyerekekhez, mind a felnőttekhez; szellemisége, széles látóköre, műveltsége, toleranciája és humora példamutató lehet.

A díjat minden évben egy öt tagú zsűri ítéli oda, és a tanévzáró ünnepségen kerül kiosztásra, első alkalommal 2015-ben.

Az iskola dolgozói és tanulói 2014/2015

TANÁROK, TANTÁRGYAK, FOGADÓÓRÁK 2014–2015.

Albert Viktor	<i>kémia</i> , ¹ biológia	hétfő 3. óra
Arató László	<i>magyar</i>	hétfő 4. óra
Balassa Lászlóné	tanító	kedd 6. óra
Balázs Katalin	<i>kémia</i>	szerda 5. óra
Bárth Balázs	történelem, matematika	kedd 5. óra
Berek László	<i>kémia</i> , fizika	kedd 3. óra
Berkiné Böhm Zsuzsanna	testnevelés	kedd 5. óra
Boncz Dániel	biológia	hétfő 4. óra
Boronkai Szabolcs	<i>történelem</i>	kedd 3. óra
Csatár Katalin	matematika	hétfő 2. óra
Csekné Szabó Katalin	tanító	kedd 6. óra
Dancz Péter	<i>orosz</i> , történelem	kedd 6. óra
Dávid Anna	<i>francia</i>	hétfő 4. óra
Drozd Zsuzsanna ig.h.	angol	szerda 3. óra
Etédi Emőke	<i>magyar</i>	szerda 3. óra
Fábián Márton	<i>magyar</i>	péntek 5. óra
Farkas Kristian	testnevelés	hétfő 4. óra
Farkas Mária	tanító	csütörtök 2. óra
Farkasházi Csilla	tanító	hétfő 5. óra
Fenyő D. György	<i>magyar</i>	péntek 2. óra
Gózonné Adámy Anna	tanító	hétfő 6. óra
Gulyás János	<i>fizika</i> , matematika	hétfő 2. óra
Gulyásné Pusztai Réka	<i>angol</i>	hétfő 4. óra
Győrffy Magdolna	tanító	szerda 3. óra
Győrfi Ágnes	tanító	hétfő 5. óra
Győri János	magyar	hétfő 3. óra
Hegyí Györgyné	<i>matematika</i>	szerda 5. óra
Horváth Beáta	magyar, média	péntek 3. óra
Ispánovity Márta	<i>történelem</i>	csütörtök 3. óra
Iványiné Harró Ágota ig.h.	matematika	csütörtök 4. óra

¹ A dőlt betűkkel jelölt tárgyakból az adott vezetőtanárnál egyetemi hallgatók végzik gyakorlatukat.

J. Tóth Judit	<i>angol</i>	péntek 6. óra
Kenéz Anikó	rajz-művészettörténet	hétfő 1. óra
Köves Katalin	angol	csütörtök 3. óra
Kropog Erzsébet	<i>biológia</i>	szerda 3. óra
Kuruncziné Kapcsándi Katalin	történelem, német	szerda 7. óra
Láng György ig.h.	földrajz, biológia	kedd 2. óra
Lángné Erdő Katalin	<i>angol, francia</i>	csütörtök 5. óra
Lengyel Zsuzsa	angol	kedd 3. óra
Lenkovics Barnabásné	történelem	kedd 3. óra
Lővey Éva	<i>matematika</i>	kedd 2. óra
Ludmann Mihály	földrajz, művészettörténet	kedd 4. óra
Major Csongor	testnevelés	hétfő 2. óra
Mándics Dezső	<i>biológia</i>	szerda 4. óra
Marcsek Gábor	<i>matematika</i>	hétfő 2. óra
Markovits Tibor	<i>fizika</i>	szerda 3. óra
Miklósy Katalin	<i>angol</i>	csütörtök 8. óra
Molnár Katalin igazgató	biológia	hétfő délután
Morvai Éva	<i>matematika</i>	hétfő 0. óra
Mozer Tamás	<i>magyar, latin</i>	szerda 4. óra
Munkácsi Tamás	testnevelés	kedd 7. óra
Nagy Albert	testnevelés	péntek 2. óra
Nagy Piroska	<i>latin, történelem</i>	kedd 4. óra
Nyakas Tünde	<i>francia</i>	kedd 3. óra
Pálinkó Dániel	földrajz, biológia	kedd 4. óra
Pap Anna	tanító	csütörtök 4. óra
Patrik-Pirk Zsolt	<i>angol</i>	szerda 2. óra
Palócné Bársony Katalin	angol	szerda 3. óra
Paulovits Ferenc	<i>kémia</i>	hétfő 2. óra
Petróczi Edit	ének	hétfő 6. óra
Rosenzweigné Pejtsik Júlia	<i>francia, latin</i>	kedd 5. óra
Schiller Mariann	<i>magyar, angol</i>	péntek 2. óra
Schubert Mihály	<i>matematika</i>	csütörtök 2. óra
Seresné Bayer Éva	dráma, napközi	szerda 6. óra
Solti István	<i>német</i>	hétfő 4. óra
Steller Gábor	matematika	hétfő 5. óra
Szabó Emese	angol	kedd 3. óra
Szabó Katalin	<i>ének</i>	kedd 5. óra
Szabóné Rudnai Zsuzsanna	angol	szerda 3. óra
Szalóki Dezső	<i>fizika</i>	csütörtök 4. óra
Szatzmári Kálmán	<i>informatika</i>	péntek 1. óra
Székely Ágnes	<i>német</i>	kedd 4. óra
Szekeresné Nádudvary Ildikó	<i>angol</i>	szerda 4. óra
Sziklai Gábor	<i>angol, matematika</i>	szerda 5. óra
Szőcs Máté	történelem	szerda 5. óra

Tasnádi Ildikó	informatika	hétfő 3. óra
Toldy Emese	biológia, földrajz	csütörtök 4. óra
Tomcsányi Péter	<i>fizika</i>	kedd 6. óra
Tóth Erika	<i>német</i>	szerda 3. óra
Török László	matematika, fizika	kedd 6. óra
Törzsök Édua	<i>magyar</i>	hétfő 3. óra
Vad Szilvia	matematika, angol	csütörtök 5. óra
Vég Éva	<i>orosz, történelem</i>	hétfő 6. óra
Véryné Pákolitz Éva	<i>angol</i>	kedd 6. óra
Weltner Mariann	angol	kedd 4. óra
Zimmermann Henriette	testnevelés	csütörtök 4. óra
Kondor Judit	védőnő	
Köllő Júlia	könyvtáros	
Megyeri Andrea	könyvtáros	
Sarkadi-Nagy Szilvia	iskolapszichológus	
dr. Szende Krisztina	iskolaorvos	

Távollévő: Kornai Júlia

OSZTÁLYOK,² OSZTÁLYFŐNÖKÖK, HELYETTESEK ÉS TANTERMEK – 2014–2015.

oszt.	osztályfőnök(ök)	helyettes	terem
1.	Csekné Szabó Katalin, Balassa Lászlóné		I.43.
2.	Farkas Mária, Gózonné Adámy Anna		I.42.
3.	Győrffy Magdolna, Pap Anna		I.40.
4.	Győrfi Ágnes, Farkasházi Csilla		I.39.
5.A	Bárth Balázs, Ispanovity Márta		II.59.
5.B	Horváth Beáta	Hegy Györgyné	I.30.
6.A	Arató László	Köves Katalin	II.56.
6.B	Vég Éva	Munkácsi Tamás	II.61.
7.A	Fábián Márton	Szabó Emese	fsz.10.
7.B	Patrik-Pirk Zsolt	Marcsek Gábor	II.62.
7.C	Dancz Péter	Bársony Katalin	I.41.
7.NY	Paulovits Ferenc	Lengyel Zsuzsa	III.72.
8.A	Szekeresné Nádudvari Ildikó	Major Csongor	fsz.23.
8.B	Győri János, Berkiné Böhm Zsuzsa		fsz.19.
8.C	Schiller Mariann	Mándics Dezső	fsz.22.
9.A	J. Tóth Judit	Steller Gábor	II.55.

² Az A és B osztályok a 8 évfolyamos képzésű osztályokat jelzik, az NY a nyelvi előkészítő évet, a C és D jelű osztályok a nyelvi előkészítő év utáni 6 évfolyamos képzést jelentik. (A 10.C, 11.C és 12.C majd a 13. nevű évfolyamon érettségiznek. A 7.C és 8.C majd a 12. elnevezésű évfolyamon végeznek.)

9.B	Sziklai Gábor	Boronkai Szabolcs	II.58.
10.A	Nagy Piroska	Markovits Tibor	I.37.
10.B	Török László, Törzsök Édua		fsz.12.
10.C	Kropog Erzsébet	Pálinkó Dániel	I.36.
11.A	Lövey Éva	Szabó Katalin	II.63.
11.B	Láng György	Zimmermann Henriette	II.65.
11.C	Mozer Tamás	Boncz Dániel	III.73.
12.A	Gulyásné Pusztai Réka	Nagy Albert	II.60.
12.B	Schubert Mihály		II.66.
12.C	Fenyő D. György	Berek László	III.71.
13.D	Iványiné Harró Ágota	Tomcsányi Péter	fsz.9.

AZ ISKOLAI ÉLET MINDENNAPJAIT SEGÍTŐK

Bitter Béláné	Hüvösvölgyi Csaba
Cserey Zsuzsanna	Katona Dóra
Csík Csabáné	Kesztyűs Lenke Andrea
Csík Simonné	Kövesi Károly
Darmos Istvánné	Meleg Jánosné
Farkas Marianna	Mészáros Ferencné
Fazekas Jánosné	Serfőzőné Kesztyűs Zita
Fazekas László	Szabó Lászlóné
Gebei Rita	Szabó Viola
Hamvainé Kosznovszki Angelika	Szmolka Sándor
Hoffmann Erzsébet	Takács Lászlóné
	Temesi András

1. osztály

Aczél Milán
Ambrus Barnabás
Bandi Dávid
Bodor Sára Ilka
Chu Phuong Laura
Csáki Júlia
Do Hoang Anh Thu
Dobos Léda
Érdi Félix Vazul
Fazekas Rozália
Fodor Száva Dorka
Forman Ákos Sámuel
Gombai Marcell
Győrfi Balázs Bence
Hársfalvi Léna Luca
Kelemen Márton
Kőhegyi Balázs
Kovács Gergő Domokos
Kováts-Megyesi Botond
Lakner Hanna Rozália
Major Éva
Marx Júlia Réka
Mohos Zsigmond
Puskás Míra
Szabados Benedek
Szabó Amira Krisztina
Szokolai Lili
Tarr Dénes
Turós Eszter
Verebes Marcell Márk

2. osztály

Acsády Júlia
Antal Lénárd Sándor
Beer Balázs
Bohos Marcell
Bui Hoa Lan
Gömöri Bertalan
Hain Li Lan
Horváth Léna
Ivanov-Kégly Míra Judit
Kiss Károly Lajos
Kókai Emma
Kónya Eszter
Kovács Kamilla
Luu Hoang Kim Anh
Matskási Péter
Nguyen Hanna
Nguyen Kim Dorka
Ökrös Huba
Répás Dávid Bence
Stefáni Boldizsár Mihály
Szabó Anna
Szabó Patrik
Szalay Nóra Ágota
Szentpéteri Marcell
Vajda Eszter Zita
Vajda Noémi Rita
Várszegi Sára Maja

3. osztály

Bodor Péter Bendegúz
Csuha Miklós
Czakó Csenger
Demetrovics Benjamin
Fejes Bálint Ernő
Gudra Georgina Anna
Halász Lili Anna
Lehmann Milán
Maly Benedek Álmos
Mohos Ilona
Nádai Lóránt
Osztovits Lili
Palugyai Sára
Penkert Emma
Révész Vilmos
Sári Barnabás
Schuchmann Hanna
Schwarczkopf Marcell
Shemesh Anna
Száday Krisztina Judit
Sziklai Anna
Szilassi Bálint Sámuel
Takács Fanni
Tarr Zalán
Urkom Teodóra
Wrobel Katinka Anna
Zakor Zóra

4. osztály

Antal Bálint János
Bereczki Levente Zoltán
Berényi Sámuel
Bohos Lilla
Bui Kevin
Bukta Balázs Gábor
Dianovszky Zalán
Dobos Áron
Dóczi Réka
Fodor Hédi Virág
Fritsch Zsuzsanna Lilla
Gáspár András
Gróf Hanna
Gyekiczki Márton Noé
Hulman Tamara Virág
Kónya Zsófia
Kósa Kitti Lilla
Kósa Tamás Norbert
Kuluncsics Bíbor Borbála
Munkácsi Sára
Ökrös Olivér
Paulovits Szabolcs
Rátonyi Dániel
Sári Aliz
Szabó Artúr
Szalay Áron Balázs
Széll Kata
Tumbász Noel
Várszegi Vince Emil

5.A osztály

Acsády Zsófia
Balaton Gergő
Bartal Csenge
Beer Dominik
Békási Zsolt
Birtalan Zsuzsanna
Bőhm Dániel Jakab
Boór András
Cernov Noa Sára
Csányi Melinda
Eperjesi Róza
Érseki Áron
Földi Tamás
Gonda Zsófia
Gyöngyösi Ákos
Herskovits Dávid
Horváth Flóra Janka
Kádár Vera Eszter
Kiss Jázmin Zsuzsanna
Kozma Réka Anita
Lendvay Gergely János
Máthé Kristóf
Mohos Tibor
Nagy Marcell
Nguyen Hoang Hai
Novák Domonkos
Nwokeji Celine Emília
Ómolnár Nelli Nella
Phan Viet Dung
Száday Gergely József
Szijj Zina Róza
Ványi András Benjámin
Varga Bence Martin
Wittich Anna
Wunderlich Ábris Devecser
Zsíros Anna

5.B osztály

Borza Borbála
Czakó Bence
Darvas Ágoston Erik
Deres Johanna
Durmics-Fall Dávid Csaba
Erdei Hanna
Farkas Izabella Fruzsina
Golden Dorka
Halmai Anna Laura
Hársfalvi Máté
Hernyes Botond
Horváth Milán
Izsó András Márk
Jagos Péter
Lazur Zsófia
Matei Simon Marcell
Nagy Hanna Zsófia
Nemes Domonkos Sándor
Németh Anikó
Pásztor Bianka Dóra
Pataki Lili
Paulovits Barnabás
Rajnai Júlia
Reviczky Tamás
Sólyom Barna
Szabó Patrik
Széwald Márton József
Sziklai Nóra
Taylor Sol Nadia Alina
Tran Thu Ha
Vajda Hanna Klára
Varga Norbert
Weisz Péter
Zakor Zsombor
Zelenyánszky Lőrinc

6.A osztály

Demetrovics Hanna
Drahos Botond Bendegúz
Elek Péter
Fóti Neszta
Gasparics Kata
Gazdag-Győri Zétény
Gedeon Anna
Gedeon Áron
Gróf Anna Anita
Hain Son Anh
Halász Marcell Dávid
Hamar Norbert
Hevesi Zoltán Máté
Kéki Szonja
Killin Beáta
Komáromi Krisztina Panna
Kórodi Kristóf
Le Viet Dung
Leiner Gergő
Mozer Jolán
Nádori Jakab
Nagymengyi Réka Lili
Neuhauser Lilla Zsuzsanna
Nguyen Hai Anh
Nguyen Mi Lan
Pintér Barnabás
Reisinger Csenge
Ringwald Anna
Sebők Natasa
Sipos Borbála
Surányi Gábor Márk
Szabó Gyula Máté
Szentgyörgyi András
Tóth-Rohonyi Iván
Urbán Luca
Vajda Noémi
Zsíros Tibor Márk

6.B osztály

Bálint Martin Attila
Bejczy Veronika Hanna
Belényesi Bernadett Anna
Berek András
Csefkó-Kis Veronika
Derényi Róbert
Dóczi Maja
Dömötör Hanna
Erbszt Dávid
Fauszt Klára
Fritsch László Erik
Gidály Hanna
Gödöny Krisztián
Győrfi Bálint Zsolt
Hulman Tímea Katalin
Jurenka Csenge Lili
Kelemen Réka
Keleti Domonkos
Kovács Boldizsár
Máthé Ferenc
Nagy Kristóf Csanád
Nagy Tímea
Német Konrád
Nguyen Bich Diep
Nguyen Eszter
Nguyen Phan Binh
Nguyen Zsófia
Prokics Hanna Luca
Rajkó Kata Eszter
Sáránszki Anna Éva
Schlachtovszky Bora
Schön Márk Attila
Szilágyi Marcell
Turi Hanna Alma
Várkonyi Zalán Vilmos
Vitai Simon

7.A osztály

Adorján Viktória
Benke Balázs
Bitter Hanna Linda
Bukta Ádám Imre
Fejér Anna Júlia
Gózon Márk
Horváth Levente
Kaló Zsófia Dóra
Kapsa Marcell
Kiss Ráhel Renáta
Köbli Anna
Kötő Bence
Kuklis Hanna
Le Thanh Son
Máté Réka Dorottya
Máthé Kristóf Attila
Nádai Hanga
Nádasdy Anna
Nagy Domonkos
Nagy Milán Dávid
Nguyen Florence
Nguyen Zsófia Ly
Noszko Tamás Kristóf
Patkós Anna Sára
Pordán Barnabás
Sándor Bence
Shemesh Sára
Sólymos Dóra
Széles Borbála
Szojka Tamás Benedek
Taál Zsófia Nelli
Terjék Ágota
Tiborcz Péter
Urbán Marcell
Vamper Laura Dea
Yao Yu He

7.B osztály

Diczházi András
Do Hoang Anh
Farkasházi Levente
Fazekas Dániel István
Földes András Ottó
Hatfaludi Péter
Jándi Margit Angéla
Johácz Krisztina
Karakas Benedek Kelton
Kincses Flóra
Kiszely Anna Eszter
Kohári Laura Kamilla
Kovács Kitti Virág
Lukács Réka
Maczik Laura Míra
Mayer Lili Georgina
Nguyen Thac Bach
Novák Benedek Bálint
Rátkai Roxána
Rátonyi Anna
Reszegi Márton József
Révész Zsuzsanna
Sebestyén Gábor Botond
Sugár Bence
Szabó Bendegúz
Szarvas Balázs
Széplaki Anna
Sziklai András
Timár Ármin
Tóth Dóra Fanni
Tóth Tivadar
Trencsényi Panna Sára
Urbán Tamás Etele
Wolf Sára
Zsiros Máté

7.C osztály

Abonyi Kíra
Bánhidi Laura
Béres Máté Barnabás
Borsi Anna
Buzafalvi Dénes
Csatári Lilla
Csengery Bernát András
Csóka Milán Benedek
Do Quang Trí
Fatsar Ágoston Máté
Fekete Márk
Gőgh Lili Anna
Győrbíró Kata
Győri Jonatán Kevin
Kovács Eszter Margit
Kovács Gergely Domonkos
Kováts Simon
Lovász Vince Mór
Misley Zoltán Miklós
Nagy Kamilla Nina
Nguyen Anh Minh
Nguyen Duc Viet
Örkény Bence
Siegenthaler Peter Vincent
Simon Zsófia Lilla
Surányi Tibor Máté
Szabó Julianna Flóra
Szabó Sámuel
Szentirmai Ákos
Tímár Anna Eszter
Tordai Dorottya
Veczel Máté
Vereckei Péter
Virág Liza Anna
Vizi Laura
Vlasits Eszter

7.NY osztály

Almási Anna Dóra
Balázs Frigyes Péter
Borszukovszki Mirkó
Calis Stephano Mihály
Dömötör Máté
Fábián Rózsa Boróka
Fenes Lilla
Hrivnák András Márk
Karumidze Anna
Kis Levente
Kiss Ráhel Csenge
Koncz Gergő
Kövér Blanka
Májér Zsófia
Molnár Júlia
Nagy Gábor Olivér
Nagy Zita Olívia
Páczai Milán Zoltán
Páczai Panna Panna
Papp Balázs
Papp Gábor Bence
Pozsgay Domonkos
Racskó Bence Barnabás
Schnábel Gergely
Simmelweis Dániel
Serf Júlia Lili
Silling Dániel
Szinai Hanna Helena
Tallósi Vivien
Tardos Tamara
Tasi Janka
Teleki Borbála
Tihanyi Sára Zsófia
Turi Gergely
Ujházy Noémi Mária
Vizkeleti Anna

8.A osztály

Aszenov Bogdán Péter
Balla Olivér
Barczy Milán
Belai Alex
Demők Dóra
Domokos Dalibor Bertalan
Ferenczi Bora
Fogarasi Emma Róza
Gáspár Miksa
Gintli Fruzsina Anna
Gróf Júlia Borbála
Hajdu Márton
Halmai Kristóf Máté
Jászonyi Jára Judit
Kalocsai Kornél Viktor
Kollár Kristóf
Kubik Emese
Lajtai Levente
Ligeti Márton
Magyar Balázs
Magyari Bálint
Majtényi Máté
Máth Benedek Huba
Nemes Anna Zsófia
Oláh Levente
Ördög Domonkos
Pákozdi Kinga
Polovitzer Bence
Sipos Kornél
Solt Eszter
Szabó Balázs
Szakács Eszter
Szőke-Milinte Botond
Tószegi Ádám
Vajda Máté
Varga Zsanett Lili

8.B osztály

Bejczy Péter
Benyovszki Lili Anna
Berek Sára
Bundula Klára
Gróf Dávid
Hegyi Csanád Domonkos
Hevesi Márton Benedek
Holocsi Masa Sára
J. Tóth Edit
Jánosi Máté Attila
Jékely Boldizsár Lajos
Katona Kata
Kerényi Péter
Király Márton
Králik Miklós András
Loyola Elio
Markovits Tamás István
Maróti Zsombor
Martincsek Marietta Lilla
Máté Jakab Alajos
Mózer József
Nagy András Márton
Nagy Veronika
Németh Marcell
Papp Borbála
Patrik-Pirk Domonkos
Reviczky Marcell
Schein Adél
Száday Boglárka Terézia
Szij Dorottya Eszter
Szücs Leó Szilárd
Tóth Fruzsina Kitty
Tóth Viktória
Urbancsek Balázs Bence
Vadász Adorján
Vitai Kitty
Weisz Csaba

8.C osztály

Asbóth Hanna Ágota
Bender Jonathan Andrzej
Bérczy Dorottya
Csonka Zsolt
Demeter Tamás
Fábián Anna
Fori Dániel
Gerencsér Dorottya
Hajnal Borbála
Iván Károly
Kelényi Bálint
Kerekes Anita Zoé
Kocsis Barnabás
Kövér Bence
Lavró Péter András
Lucza Mátyás
Markella Adél
Márton Áron

Mázás Fruzsina Hóvirág
Miró Anna Dorka
Molnár Zsófia Helka
Nguyen Hong Chiminh
Novák Bálint Huba
Oláh Flóra
Osváth Eszter
Pór Dániel Endre
Sápi Lili
Simon Zsófia Zoé
Stevens Dániel Jonathán
Szabó Borbála Sára
Szénásy Zsófia
Tasi Vince
Tóth Kristóf Gábor
Trencsényi Sára Réka
Valent Veronika
Vizkeleti Péter

9.A osztály

Almási-Kecskés Konrád Gusztáv
Bakó Lili Anna
Balla Szabolcs
Bende Mátyás
Berthold Ákos
Farkas Benedek
Fóti Adorján
Gazdag-Győri Zsombor
Hardi Noémi Alexandra
Hunya Ágoston Balázs
Jordán Bibiána
Kálmán Zétény Balázs
Killin Attila
Klein Ambrus István
Kocsis Simon
Kórodi Balázs
Krátky Anett Fanni
Lajti Renáta
Marossy Aliz
Nagy Kristóf
Rács Lili Sára
Rapp Vera Emma
Schuller Dóra Lili
Simmelweis Marcell
Szabó Rozina Eszter
Szalai Dorottya Klára
Széll Orsolya
Tarnai Zsófia Eszter
Tran Thanh Binh
Ujlaki Anna
Vaczulin Márton Bernát
Vadász Adél
Várkonyi Kornél
Végh Eszter

9.B osztály

Aranyosy Blanka
Benczik Judit
Berényi Péter
Bogdán Gergő
Burlacu Péter Dániel
Doan Thi Trang Thanh
Dúzs Beatrix
Ecseki Andor Áron
Fölsz Orsolya
Fórizs Virág Ilona
Gaál Adrián
Halász Minka Eszter
Karakas Kolina Zorka
Kelemen Péter Dominik
Kiss Kocsárd Benedek
Kocsis Bálint
Kollár Dea
Kurdi Barnabás
Lakner Virág Eszter
László Júlia
Lipcsei Bence
Molnár Lázár Benjámin
Nagy Iván László
Nguyen Duc Dániel
Nguyen Ha Anh
Ormay Mihály Tamás
Porubcsánszki Bence
Salga Nóra
Smátrola Eszter
Stabb Hannah Natalie
Széles Márk
Szilágyi Lili Zsófia
Taál Dávid Kornél
Török Emma
Van Der Lek Lilla

10.A osztály

Bartos Marcell Ákos
Beke Sámuel
Bende Márton
Csortos Csaba Zoltán
Duli Ákos
Ehreth Réka
Farkasházi Zsanett
Földi Sándor
Gerlei Péter Dávid
Grossman Gréta Piroska
Háberman Dávid
Hajdu Henrietta
Hajnal Natália Abigél
Honti Kristóf
Hunyady Márton
Ijjas Katalin
J. Tóth Tamás
Koós István
Li Jessica Amy
Maczik Dominik Martin
Nagy Anasztázia
Nguyen Hai Phuong Anh
Nguyen Hoang Nam
Nguyen Thuy Ha
Panyi Róbert
Peisz Balázs
Rajkó Bence Zoltán
Schultz Nóra
Szalai Zsuzsanna Laura
Temesvári Bence
Tóth Petra Réka
Végh Alfonz
Vincze Balázs

10.B osztály

Antal Virág
Biró Adrienn
Biró Danijar Áron
Bozsik Laura Anna
Czeller Flóra
Darvas Kristóf Márk
Eszterhás Tamara Petra
Gulyás Mihály Barnabás
Hadarics Eszter
Hajós Alíz
Kiss Gergely
Kovács Tímea
Králik Abigél Éva
Kullai Ádám Balázs
Kürti Balázs Ábel
Mándoki László
Mernyei Péter
Mézes Marcell Ádám
Nagy Eszter Judit
Német Ákos
Nguyen Hai Yen
Nguyen Thuy An
Papp Borbála Sára
Parragi Bálint Márk
Petrik Flóra
Rajnai Zsuzsanna
Somogyi Flóra Borbála
Stadler Benedek
Szabó Barbara Lúcia
Szabó Dénes Ferenc
Ta Dieu My
Tardos Tamás Gergő
Tran Bach Khoa
Winkler Soma

10.C osztály

Alexandrov Dániel
Bakó Dorottya
Barczy Ákos
Bárdos Orsolya
Bátki Benedek
Both Márton Benedek
Czirják Dominik
Eszes Lili
Goldmann Benedek Áron
Gyümölcös Gergely János
Kardos Zsolt
Kepes Kata Mária
Lawson Adrienn Hai-Binh
Mándoki Csilla
Mészáros Bálint
Molnár Adrián Márk
Moró Márton
Nagy Boldizsár
Nemes Borbála Dorottya
Nguyen Hoang Thu Van
Nguyen Nam Son
Orbán Marcell Dániel
Pethő András Márk
Pordán Domonkos
Reseterics Dávid András
Schrödl Balázs
Soós Hanna Mirtill
Szabó Sára
Szabó Vivien
Székely Cili
Szentpáli-Gavallér Csaba
Tajthy Anna Mandula
Vári Dorottya Katalin
Virág Anna Zsófia
Závecz Ferenc Dániel

11.A osztály

Ambrus Kornél
Asbóth András
Bakos Bendegúz
Bakos Noémi
Békési Anna
Bernát Borbála
Butkai Fruzsina
Csobánczy Tekla Teodóra
Csomor Marcell
Diczházi Rita
Eisenmann Gergely Márk
Fejes Botond Benjámin
Ferenczi Luca Sára
Fölsz Hanna
Forman Balázs Attila
Galicza Dorina
Gáspár Zsófia
Gecső Tamás
Ha Anh Vu
Huiber Vencel
Jakab Zoltán
Kassai Mirtill
Králik Olívia Neysi
Liptai Gábor
Luu Hoang Kim Ngan
Marossy Hanna
Menczer Andor
Molnár Milán Jeromos
Nguyen Hong Phuc
Nyerges Norbert André
Orosz Máté
Osváth Réka
Piovano Laura Katalin
Sós Dániel
Tomon Balázs
Toroczkai Dóra Fruzsina
Tóth Marcell

11.B osztály

Baksa Barnabás
Bene Márton
Bundula Sára
Buss London Nicole
Dely Boglárka Emese
Dénes Bence Dániel
Fülöp Máté
Gerőcz Emőke Zsanett
Gulyás Barnabás Gergely
Gyenge Ákos Barnabás
Gyetvai Viktor
Hamp Anna Mila
Ispánovity Máté
Juhász Kornél
Kádár István
Kapsa Fanni
Károlyi Gellért Andor
Kiss Balázs Márton
Kubik Dániel
Méhész Erzsébet Zita
Nagy Máté
Nguyen Hai Yen
Nguyen Mai
Nguyen Shannon
Pölcz Márton
Pomaházi Bálint
Porkoláb Gábor László
Pribula Péter
Strábel Tamara Erzsébet
Svejda Anna Alexandra
Takács Anna Emese
Tamás Bálint
Tamaskovics Dániel
Vas Dávid
Vujovits András
Zimonyi Luca Villő

11.C osztály

Almássy Anna Mirtill
Benke Bálint
Besztercey Soma Pál
Bui Phuong Thao
Endrey Mátyás György
Gonda Viktória
Gózon Marcell
Gräff Ádám Tamás
Hammer Vilmos Iván
Héder Lidia
Herczeg Richárd Dániel
Hernyes Soma
Huszár Balázs Vidor
Kálóczi Klaudia
Kasza Árpási Miksa
Katona Zsófia
Konecsni Kristóf
Koppány Csenge
Kovács Daniel
Kukolya Blanka
Martonosi Marcell
Máth Beáta Virág
Mizsei Berta Júlia
Móray Gergely Richárd
Nguyen Thuy My
Pál Boldizsár
Rokolya Kornél
Spitzer Milán
Szabados Nikolett
Szabó Ábel Márton
Szabó Domonkos
Széll Adrienn
Szepes Krisztina
Szűcs Ádám
Tordai Gergely
Udvarvölgyi András
Várterész Réka Emese
Zana Flóra

12.A osztály

Almási Bence Ákos
Békefi Bálint
Brestyánszki Flóra
Bukta Attila
Dán Katalin
Daubek Andrea
Gál István Marcell
Halász Péter
Hoang Anh Tuan
Imre Lukács
Jurcza Virág
Kaminek Petra
Kelényi Bernadett
Kovács Bálint
Kovács Csenge
László Livia
Lé Hoang Anh
Majer Viktória Luca
Molnár Nikolett
Mong Balázs
Moszkovits Péter Bence
Mudri Kamilla
Nguyen Thi Quynh Nga
Nguyen Vi Vien
Nisnánszky Réka
Nyári Enikő
Pelle Dávid
Perlaky Máté Zoltán
Phan Tuán
Rajkó Gergő Attila
Somogyi Péter
Soós Kende Máté
Sztán-Kovács Barnabás
Upor Veronika Sára
Vrabély Lilla Zsófia

12.B osztály

Arató Szonja Lilla
Balázs Dénes Róbert
Bátki Alexandra
Bui Quang Anh
Casale Gioia Adriana
Csörögi András Gábor
Ecseki András
Erdős Célia
Fábián Béla
Fekete Zsolt
Hajnal Benjámín Zoltán
Horváth Károly Tamás
Ijjas Fanni
Kalocsai Adél Krisztina
Kappanyos Mária
Kincses Petra
Kobelrausch Ádám Péter
Kovács Balázs Marcell
Kovaloczy András
Lenkefi Julia
Molnár Veronika Anna
Müller Luca Zsófia
Patrik-Pirk Zsombor
Paul Fruzsina Rebeka
Rusznák Richárd
Schein Dávid
Schmél Viktória Emese
Sebők Máté
Stribik Eszter Veronika
Szabó Orsolya Erzsébet
Szafonov Anna Szonja
Tamás Gergely
Tarján Dorottya
Varga Dominika Karina
Zsiga Dalma

12.C osztály

Artner Gábor Péter
Bartha Benedek András
Bitkover Roy
Do Tú Vy
Fogti Orsolya
Gara Ádám
Gelléri Pál Gáspár
Gerencsér Zsófia
Gózon Salamon Benjamin
Havasi Márton
Havasi Virág
Hegy Nándor Dávid
Horváth Eszter Borbála
Jámbor Regina
Jinda Márton
Kertész Fanni Ajna
Kovács Orsolya Nóra
Kubitsch Áron
Kukolya Kamilla
Lajtai Enikő
Lo Thanh Van
Mócsy Márk
Molnár Ábris Milán
Nagypál Rebeka
Radványi Ákos Péter
Singer Benjámin
Szatmári Kornélia Zsófia
Szokolai Péter
Takács Bence
Tóth Dorottya
Vári Tamás Gergely
Vidák Brigitta
Wikmon Balázs Dániel

13.D osztály

Csányi Péter Benedek
Fekete Ábel
Fekete Marcell Richard
Galambos Levente
Gatter Herta
Hammer Zsigmond János
Hortobágyi Csenge Luca
Huszár Borbála Anna
Jaksics Zsolt Gábor
Kántor Bence Tamás
Kapolyi Valentin
Kerékgyártó Anna Írisz
Kókai Márk
Koppány Gergely
Krátky Gergő Ádám
Lavró Viktória Anita
Lencsés Máté
Magyar Bence
Markó Gitta
Mező Kata
Montvai Dániel
Munkácsy Balázs
Nagy Máté
Piros Dóra
Pordán Annasára
Scholcz Anna
Sillye Márk
Solt Benjámin Ádám
Szabó Liza Anikó
Szántai Dorina Bianka
Tardos Vera
Tóbiás Ilona Erzsébet
Tordai Dániel
Városi Gergely

2014-ben végzett 12.A

osztályfőnök: *Morvai Éva*

Balla Kristóf
Borbély Bálint
Deák Ábel
Egri Zsófia Gizella
Forman Ferenc Sándor
Füredi Máté
Gerlei Anna Eszter
Gyopár András
Honti Sára
Ijjas Mihály
Kerepes Mária
Kósa Áron Tamás
Köles Kata Judit
Kőnig Balázs
Lenkovics Karolina
Majoros Gábor Pál
Malmosi Míra
Nagy Ágnes Nóra
Nguyen Kim Árnika
Őri Eszter Anna

Pásztor Dávid Krisztián
Péter Ágoston
Pham Diem Hang
Pümkösti Noémi Orsolya
Rácz Réka Anita
Reseterics Luca Zsófia
Salga Máté
Stark Attila
Temesvári Fanni
Tihanyi Dániel
Tószegi Eszter
Tran Duy An
Turi Csenge
Vladár Dóra

2014-ben végzett 12.B

osztályfőnök: *Boronkai Szabolcs*

Asbóth Júlia Katalin
Balázs Miklós Attila
Bende Borbála
Bukova Kristóf
Demők Attila
Dögei Mátyás
Dutova Anasztaszija
Földvári Márton Roland
Fritz-Ruenes Pablo Antonio
Gintli Tamás Sebestyén
Hajnal Áron
Harmat Kornél
Hobot Péter Bence
Kovács Benjámin Márk
Kovács Zita
Köves Míra
Kuti Petra
Le Thanh Huong
Lóka Luca
Müller Gergő Bence
Nagy Márton István
Pfisztner Sára

Rakonczai Marcell Kristóf
Ruttkay Zoltán Péter
Sajó Henrik Mátyás
Sánta Anna
Sebestény Zoltán Imre
Serényi Zsófia
Szabados Gergely Paszkál
Szamozvancev Dimitrij
Tolnai Judit Éva
Tóth Róbert

2014-ben végzett 12.C

osztályfőnök: *Gulyás János*

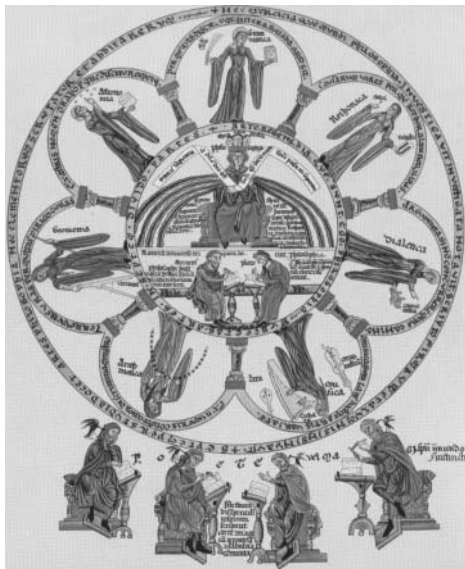
Aranyosy Ádám
Bajnai Zsófia
Bakó Flóra
Bayer Edvárd Róbert
Berei János
Besztercey Anna
Bozsik Márton
Csáky Richárd Krisztián
Farnadi Vendel Tamás
Félegyházi Eszter
Földesy Fanni
Gyenge Anita
Hellinga David
Kanti Vivien
Kelivanov Máté
Klinkó Anna
Knollmayer Kata Villő
Komlódi Zsófia
Kovács Bonifác
Krencz Bálint
Lévai Balázs
Madaras Dániel Márton

Markó Ervin István
Megyes István
Móra István András
Nguyen Viet Huy
Petrányi Ábris
Somogyi Lili
Szabó Orsolya
Szlávik Eszter
Tóth Lili Rebeka
Trombitás Bálint
Váradi Balázs Csaba
Varga-Domonkos Dorottya
Varga Zsombor

OKTV eredményeink 2013–2014. tanév

FORMAN FERENC a 12.A osztályból, Balázs Katalin tanítványaként a kémia OKTV I. kategóriájában 3. helyezést ért el.

GERLEI ANNA ESZTER a 12.A osztályból, Etédi Emőke és Győri János tanítványaként a magyar nyelv OKTV-n 3. helyezést ért el.

KERÉKGYÁRTÓ ANNA a 12.D osztályból, Weltner Mariann tanítványaaként az angol nyelv OKTV II. kategóriájában 5. helyezést ért el.

KOVÁCS BÁLINT a 11.A osztályból, Markovits Tibor, Honyek Gyula, Rácz Mihály és Tomcsányi Péter tanítványaként a fizika OKTV I. kategóriájában 5. helyezést ért el.

SEBŐK MÁTÉ a 11.B osztályból, Dancz Péter tanítványaként az orosz nyelv OKTV-n 8. helyezést ért el.

KOVÁCS BÁLINT a 11.A osztályból, Kornai Júlia, Pósa Lajos, Hegyi Györgyné és Csatár Katalin tanítványaként a matematika OKTV II. kategóriájában 9. helyezést ért el.

FORMAN FERENC a 12.A osztályból, Mándics Dezső tanítványaként a biológia OKTV I. kategóriájában 11. helyezést ért el.

TURI CSENGE a 12.A osztályból, Ludmann Mihály tanítványaként a művészet-történet OKTV-n 11. helyezést ért el.

SOMOGYI PÉTER a 11.A osztályból, Honyek Gyula és Markovits Tibor tanítványaaként a fizika OKTV I. kategóriájában 13. helyezést ért el.

KERÉKGYÁRTÓ ANNA a 12.D osztályból, Schiller Mariann tanítványaként a magyar nyelv OKTV-n 16. helyezést ért el.

FORMAN FERENC a 12.A osztályból, Markovits Tibor tanítványaként a fizika OKTV I. kategóriájában 17. helyezést ért el.

MALMOSI MIRA a 12.A osztályból a latin nyelv OKTV-n 17. helyezést ért el.
KAPPANYOS MÁRIA a 11.B osztályból, Drozd Zsuzsa tanítványaként az angol nyelv OKTV I. kategóriájában 18. helyezést ért el.
GÁL ISTVÁN MARCELL a 11.A osztályból, Berek László és Paulovits Ferenc tanítványaként a kémia OKTV I. kategóriájában 21. helyezést ért el.
SOMOGYI PÉTER a 11.A osztályból, Albert Viktor és Berek László tanítványaként a kémia OKTV I. kategóriájában 24. helyezést ért el.
ARANYOSY ÁDÁM a 12.C osztályból, Dávid Anna tanítványaként a francia nyelv OKTV I. kategóriájában 25. helyezést ért el.
RUSZNÁK RICHÁRD a 11.B osztályból, Drozd Zsuzsa és J. Tóth Judit tanítványaként az angol nyelv OKTV I. kategóriájában 25. helyezést ért el.
KUTI PETRA a 12.B osztályból, Rosenzweigné Pejtsik Júlia tanítványaként a latin nyelv OKTV-n 27. helyezést ért el.
PHAN TUAN a 11.A osztályból, Albert Viktor és Berek László tanítványaként a kémia OKTV I. kategóriájában 27. helyezést ért el.
PÜNKÖSTI NOÉMI a 12.A osztályból, Nyakas Tünde tanítványaként a francia nyelv OKTV I. kategóriájában 27. helyezést ért el.
KÖNIG BALÁZS a 12.A osztályból, Szekeresné Nádudvary Ildikó és Lengyel Zsuzsa tanítványaként az angol nyelv OKTV I. kategóriájában 34. helyezést ért el.

Siker „Tiszán innen – Dunán túl”

30. Tiszán innen, Dunántúl

The image shows a musical score for a song. At the top, the title '30. Tiszán innen, Dunántúl' is written in bold. Below the title, there are five chord diagrams with labels: Dm, Gm, A7, Gm, and Gm. The score itself consists of two staves. The top staff is a treble clef with a key signature of one flat (B-flat). It contains a melody with notes and rests. The bottom staff is a bass clef with a key signature of one flat (B-flat). It contains a bass line with notes and rests. Between the staves, the lyrics are written: 'n, Dunán - túl, Túl a Tiszán van egy csikós'. The lyrics are aligned with the notes on the staves.

MÁTÉ JAKAB 7.B osztályos tanuló a Tiszán innen – Dunán túl címmel 2014. április 26-án a Néprajzi Múzeumban megrendezett népdalverseny országos döntőjén ARANY minősítést kapott.

A népdalcsozor az Egy-szólam szakkörön tanult da-lok közül került ki.

A zsűri tagjai voltak: Bodza Klára népdalénekes, Navratil Andrea népdalénekes és Eredics Gábor, a Vujicsics együttes vezetője.

Köszönet illeti a szakkör tagjait is a sikerért.

Kosárlabda- és focigyőzelem

TORNÁT NYERTEK A RADNÓTI FOCISTÁI

Az ELTE-BEAC 2014-ben is megrendezte 8 középiskola 11–12. évfolyamának kispályás labdarúgótornáját. Iskolánk labdarúgó csapta nagyszerű játékkal tornagyőzelmet szerzett.

A győztes csapat tagjai:

Bozsik Márton

Rakonczai Marcel

Bukova Kristóf

Tamás Gergő

Gintli Tamás

Tran Duy An

Külön öröm, hogy a gólkirályi címet Bozsik Márton szerezte meg 6 találattal.

ZUGLÓ-KUPA FIÚ KOSÁRLABDA

V. korcsoport. Végeredmény: Radnóti győzelem!

Ismét – mint az utóbbi években oly sokszor – a Szent István Gimnázium fiai ellen kellett a radnótisoknak játszaniuk.

Az első féldő szoros küzdelmet hozott, amit 21–18-as eredménnyel zártunk. A második féldőben bejöttek a dobások, a védekezés is feljavult, így már 48–38-ra is elhúztunk...

De a végére – talán elfáradt a csapat? – izgalmas lett az utolsó pár perc, hiszen az István zsinórban szórt 6 pontjával feljött... Viszont behozni már nem tudta a lemaradását, így szoros, nagy csatában, de a Radnóti diadalmaskodott, 48–46-os győzelemmel!

Gratuláció jár a csapat összes tagjának, hiszen a többfordulós bajnokságban mindenki kitett magáért! Szép volt fiúk!

A csapat tagjai:

Barczi Ákos

Huszár Balázs Vidor

Besztercey Soma

Szentirmai Ákos

Darvas Kristóf

Szentpáli-Gavallér Csaba

Gara Ádám

Tamaskovics Dániel

Hunyadi Márton

Vincze Balázs

Wikmon Balázs

Röplabdatorna lányoknak május 13-án – 2. hely

Hat csapatos lány röplabdatornát szervezett a Deutsche Schule Budapest. A házigazdákon kívül a Szilágyi Erzsébet Gimnázium, az Eötvös József Gimnázium, az Österreichische Schule Budapest, az Englische Schule és az ELTE Radnóti Miklós Gyakorlóiskola vett részt a versenyen.

Színvonalas, sokszor nagyon szoros (2 pont különbségű) meccsek után végül – csupán a pontkülönbség miatt – az értékes 2. helyen végeztek a radnóti lányok

Gratuláció jár az összes csapattagnak az ügyes, szép játékért!

A csapat tagjai:

Diczházi Rita (10.A) *Marossy Hanna* (10.A)

Fölsz Hanna (10.A) *Máth Bea* (10.C)

Hajós Alíz (9.B) *Szabó Rozi* (8.A)

Králik Olívia (10.A) *Vári Dorottya* (9.C)

A 2013–2014. tanév díjai

RADNÓTI EMLÉKPLAKETT 2014

RADNÓTI EMLÉKPLAKETT

TANULMÁNYI DÍJ

Forman Ferenc Sándor (12.A)

A Radnóti Emlékplakett Tanulmányi

Díjra jelölt volt, oklevelet kapott:

Gerlei Anna Eszter (12.A)

Szamozvancev Dimitrij (12.B)

RADNÓTI EMLÉKPLAKETT

KÖZÖSSÉGI DÍJ

Gerlei Anna Eszter (12.A)

és/megosztva

Lóka Luca (12.B)

A Radnóti Emlékplakett Közösségi

Díjra jelölt volt, oklevelet kapott:

Markó Ervin István (12.C)

AZ ÉV DIÁKJA 2014

Turi Csenge (12.A)

Az Év diákja díjra jelölték még:

Gyenge Ákos Barnabás (10.B)

Kerékgyártó Anna Írisz (12.D)

DÖK DÍJ 2014

Kerékgyártó Anna Írisz (12.D)

Radnóti versenyek legjobbjai 2013–2014. tanév

Radnóti versenyek az 1–4. évfolyam számára

I. díj	II. díj	III. díj	Dicséret
NÉPDALVERSENY			
1–2. ÉVFOLYAM			
Gudra Georgina Anna	2.		
3–4. ÉVFOLYAM			
Acsády Zsófia	4.		
MESEMONDÓVERSENY			
1–2. ÉVFOLYAM			
Takács Fanni	2.		
3–4. ÉVFOLYAM			
Fritsch Zsuzsanna Lilla	3.		

Radnóti versenyek az 5–8. évfolyam számára

I. díj	II. díj	III. díj	Dicséret
VERS- ÉS PRÓZAMONDÓ VERSENY			
Versmondó verseny – 5–6. ÉVFOLYAM			
Wolf Sára	6.B Csefkő-Kis Veronika	5.B Fejér Anna Júlia	6.A
Versmondó verseny – 7–8. ÉVFOLYAM			
Tóth Fruzsina Kitti	7.B Berényi Péter	8.B Szőke-Milinte Botond	7.A
Prózamondó verseny – 5–6. ÉVFOLYAM			
Sáránszki Anna Éva	5.B Dóczi Maja	5.B Jurenka Csenge Lili	5.B
Prózamondó verseny – 7–8. ÉVFOLYAM			
Bogdán Gergő	8.B		
SZÉPIRODALMI PÁLYÁZAT			
Önálló szépirodalmi alkotás – 5–6. ÉVFOLYAM			
Csefkő-Kis Veronika	5.B Bejczy Veronika Hanna	5.B Hevesi Zoltán Máté	5.A Lukács Réka 6.B

I. díj	II. díj	III. díj	Dicséret
Önálló szépirodalmi alkotás – 7–8. ÉVFOLYAM			
Tarnai Zsófia Eszter	8.A Gáspár Miksa	7.A Ferenczi Bora <i>megosztva</i> Bakó Lili Anna	7.A Domokos Dalibor B. 8.A
FANTÁZIALAND			
Társadalomismereti csapatverseny			
Elek Péter	5.A Csefkő-Kis Veronika	5.B Bejczy Veronika Hanna	5.B
Gedeon Áron	5.A Hulman Tímea	5.B Jurenka Csenge Lili	5.B
<i>megosztva</i>	Kelemen Réka	5.B Prokics Hanna Luca	5.B
Kiszely Anna Eszter	6.B Sáránszki Anna Éva	5.B	
Kovács Kitti Virág	6.B		
Trencsényi Panna Sára	6.B		
ANGOL			
Hallás utáni verseny			
Stevens Dániel J.	7.C		
Akadályverseny – CSAPATVERSENY – 5. ÉVFOLYAM			
Fóti Neszta	5.A Nádori Jakab	5.A Csefkő-Kis Veronika	5.B
Killin Beáta	5.A Tóth-Rohonyi Iván	5.A Hulman Tímea	5.B
Komáromi Krisztina P.	5.A Pintér Barnabás	5.A Kelemen Réka	5.B
Urbán Luca	5.A		
Akadályverseny – CSAPATVERSENY – 6. ÉVFOLYAM			
Kaló Zsófia Dóra	6.A Jándi Margit Angéla	6.B Nguyen Florence	6.A
Kiss Ráhel Renáta	6.A Kincses Flóra	6.B Nguyen Zsófia Ly	6.A
Máté Réka Dorottya	6.A Kohári Laura Kamilla	6.B Terjék Ágota	6.A
Sólymos Dóra	6.A Lukács Réka	6.B Vamper Laura Dea	6.A
		<i>megosztva</i>	
		Földes András Ottó	6.B
		Reszegi Márton József	6.B
		Sziklai András	6.B
		Urbán Tamás Etele	6.B
E-könyv-író verseny – 7–8. ÉVFOLYAM			
Borsi Anna	17.Ny Kurdi Barnabás Smátrola Eszter	8.B Nagy Iván László 8.B	8.B
MATEMATIKA			
Kis MACSEK csapatverseny			
Barczy Milán	7.A Csengery Bernát A.	7.Ny Bakó Lili Anna	8.A Maróti Zsombor 7.B
Máth Benedek Huba	7.A Pordán Domonkos	9.C Fóti Adorján	8.A Máté Jakab Alajos 7.B
Oláh Levente	7.A Schrödl Balázs	9.C Fóti Neszta	5.A Patrik-Pirk Domonkos 7.B
	Soós Hanna Mirtill	9.C Kálmán Zétény Balázs	8.A Reviczky Marcell 7.B
	Vereckei Péter	7.Ny Nádori Jakab	5.A Vitai Kitti 7.B
		Szentpáli-Gavallér Cs.	9.C <i>megosztva</i>
			Földes András Ottó 6.B
			Hevesi Márton B. 7.B
			Nagy András Márton 7.B
			Szücs Leó Szilárd 7.B
			Urbancsek Balázs B. 7.B

I. díj		II. díj		III. díj		Dicséret
TERMÉSZETISMERETI KALANDTÚRA						
Farkasházi Levente	6.B	Kaló Zsófia Dóra	6.A	Kovács Kitti Virág	6.B	
Földes András Ottó	6.B	Nguyen Florence	6.A	Maczik Laura Míra	6.B	
Reszegi Márton József	6.B	Shemesh Sára	6.A	Széplaki Anna	6.B	
Sziklai András	6.B	Sólymos Dóra	6.A	Wolf Sára	6.B	
BIOLÓGIA CSAPATVERSENY						
7–8. ÉVFOLYAM + 9.C (POSZTERKÉSZÍTÉS)						
Bárdos Orsolya	9.C	Bender Jonathan A.	7.C	Csonka Zsolt	7.C	
Kepes Kata Mária	9.C	Iván Károly	7.C	Lavró Péter András	7.C	
Lawson Adrienn H-B.	9.C	Tóth Kristóf Gábor	7.C	Pór Dániel Endre	7.C	
Soós Hanna Mirtill	9.C			Stevens Dániel J.	7.C	
Prezentációs verseny						
Nemes Borbála D.	9.C					
Virág Anna Zsófia	9.C					
FIZIKA CSAPATVERSENY						
8. ÉVFOLYAM						
Doan Thi Trang Thanh	8.B	Bende Mátyás	8.A	Gyümölcsös Gergely	9.C	
Kiss Kocsárd Benedek	8.B	Szabó Rozina Eszter	8.A	Mészáros Bálint	9.C	
Széles Márk	8.B	Tran Thanh Binh	8.A	Moró Márton	9.C	
KÉMIA						
7. ÉVFOLYAM						
Szabó Balázs	7.A	Magyar Balázs	7.A	Nagy András Márton	7.B	
8. ÉVFOLYAM						
Burlacu Péter Dániel	8.B	Kiss Kocsárd Benedek	8.B	Tran Thanh Binh	8.A	
KÉPZŐMŰVÉSZETI PÁLYÁZAT						
A jövő járművei – 5–8. ÉVFOLYAM						
Hevesi Zoltán Máté	5.A	Vajda Máté	7.A	Kórodi Kristóf	5.A	
Alagsori sziklabarlang átalakítása – 5–8. ÉVFOLYAM						
Széplaki Anna	6.B	Bitter Hanna Linda	6.A			
A zene és én – 7–12. ÉVFOLYAM						
		Trencsényi Sára Réka	7.C	Valent Veronika	7.C	
TÖRTÉNELEM CSAPATVERSENY						
Nagyszüleink ifjúsága – 7–8. ÉVFOLYAM						
Ecseki Andor Áron	8.B	Ferenci Bora	7.A	Bender Jonathan A.	7.C	
Lipcsei Bence	8.B	Nemes Anna Zsófia	7.A	Fábián Anna	7.C	
Nagy Iván László	8.B	Szőke-Milinte Botond	7.A	Kerekes Anna Zoé	7.C	
				Miró Anna Dorka	7.C	

Radnóti versenyek a 9–12. évfolyam számára

I. díj	II. díj	III. díj	Dicséret
ANGOL			
Hallás utáni szövegértés verseny			
9. ÉVFOLYAM			
Panyi Róbert	9.A Schultz Nóra	9.A	
10. ÉVFOLYAM			
Fölsz Hanna	10.A Pomaházi Bálint	10.B Molnár Milán Jeromos	10.A
Műfordítási verseny			
Endrey Mátyás György	10.C		
Történetírási pályázat			
Luu Hoang Kim Ngan	10.A		
MAGYAR			
Vers- és prózamondó verseny			
Kertész Fanni Ajna	11.C Egri Zsófia Gizella	12.A Reseterics Luca Zsófia	12.A
<i>megosztva</i>			
Malmosi Mira	12.A		
Önálló szépirodalmi alkotás			
		Lenkovics Karolina	12.A
Esszéíró pályázat			
Máth Beáta Virág	10.C Kelényi Bernadett	11.A László Livia	11.A
KOMPLEX IRODALOM-TÖRTÉNELEM CSAPATVERSENY			
Almássy Anna Mirtill	10.C Háberman Dávid	9.A Fekete Marcell Richard	12.D Gerlei Anna Eszter 12.A
Benke Bálint	10.C Koós István	9.A Kerékgyártó Anna Írisz	12.D Köles Kata Judit 12.A
Katona Zsófia	10.C Panyi Róbert	9.A Koppány Gergely	12.D Pümkösti Noémi O. 12.A
Koppány Csenge	10.C Schultz Nóra	9.A Munkácsy Balázs	12.D Reseterics Luca Zsófia 12.A
MATEMATIKA			
KisMACSEK			
Mócsy Márk	11.C		
NagyMACSEK			
Almási Bence Ákos	11.A Mándoki László	9.B Hoang Anh Tuan	11.A
Békefi Bálint	11.A Nguyen Hai Yen	9.B Kovács Bálint	11.A
Gál István Marcell	11.A Pümkösti Noémi O.	12.A Nguyen Vi Vien	11.A
Somogyi Péter	11.A Ta Dieu My	9.B Stadler Benedek	9.B
FIZIKA			
Mérési jegyzőkönyv – 9. ÉVFOLYAM			
Gräff Ádám Tamás	10.C Honti Kristóf	9.A Mernyei Péter	9.B
Kasza Árpási Miksa	10.C Panyi Róbert	9.A Stadler Benedek	9.B
Katona Zsófia	10.C Temesvári Bence	9.A Tados Tamás Gergő	9.B
Mérési jegyzőkönyv – 10. ÉVFOLYAM			
Gerőcz Emőke Zsanett	10.B Fölsz Hanna	10.A Gulyás Barnabás G.	10.B
Nagy Máté	10.B Gáspár Zsófia	10.A Porkoláb Gábor László	10.B
Strábel Tamara E.	10.B Sós Dániel	10.A Tamás Bálint	10.B

I. díj	II. díj	III. díj	Dicséret
BIOLÓGIA			
Prezentációs verseny – 9–10. ÉVFOLYAM			
	Mándoki László	9.B Antal Virág	9.B
	Nguyen Hai Yen	9.B Eszterhás Tamara Petra	9.B
	Ta Dieu My	9.B Nguyen Thuy An	9.B
FRANCIA			
Műveltségi verseny			
Do Tú Vy	11.C Temesvári Fanni	12.A Biró Danijar Áron	9.B
Havasi Márton	11.C Lenkovics Karolina	12.A Bajnai András	9.B
Horváth Eszter Borbála	11.C	Parragi Bálint Márk	9.B
NÉMET			
Műfordítás pályázat – 10. ÉVFOLYAM			
Kukolya Kamilla	11.C Gáspár Zsófia	10.A	
Műfordítás pályázat – 11–12. ÉVFOLYAM			
Békefi Bálint	11.A		
LATIN			
Kultúrtörténeti vetélkedő – 9. ÉVFOLYAM			
Koós István	9.A		
Zárthelyi fordítás – 10. ÉVFOLYAM			
Szokolai Péter	11.C		
Zárthelyi fordítás – 11–12. ÉVFOLYAM			
Fekete Marcell Richard	12.D	Tarján Dorottya	11.B
<i>megosztva</i>			
Kuti Petra	12.B		
OROSZ			
Kultúrtörténeti csapatverseny			
Imre Lukács	11.A Kerepes Mária	12.A Nagy Ágnes Nóra	12.A
Sebők Máté	11.B Lenkovics Karolina	12.A Őri Eszter Anna	12.A
Soós Kende Máté	11.A Köles Kata Judit	12.A Reseterics Luca Zsófia	12.A
KÉPZŐMŰVÉSZETI PÁLYÁZAT			
Plakáttervek – 7–12. ÉVFOLYAM			
Hajnal Natália Abigél	9.A		
<i>(különdíj)</i>			
A zene és én – 7–12. ÉVFOLYAM			
Kerékgyártó Anna Írisz	12.D		
<i>(különdíj)</i>			
FOTÓPÁLYÁZAT			
Nagy Eszter Judit	9.B Rajnai Zsuzsanna	9.B Rajnai Zsuzsanna	9.B

Vers- és prózamondó verseny

A január 31-én megtartott vers- és prózamondó versenyen a résztvevők mindegyike elszavalta Kányádi Sándor egy versét is: így ünnepelte iskolánk az idén 85 éves költőt.

Íme az eredmények:

5–6. ÉVFOLYAM

VERS

1. Wolf Sára (6.B)
2. Csefkó-Kis Veronika (5.B)
3. Fejér Anna (6.A)

PRÓZA

1. Sáránszky Anna Éva (5.B)
2. Dóczy Maja (5.B)
3. Jurenka Csenge Lili (5.B)

A vers- és prózamondó verseny indulói 2014. január 31-én (készítette: Gonda Vica, 10.C).

G. Arcimboldo 16. századi festő képe illusztrálja a Kányádi-verset

7–8. ÉVFOLYAM

VERS

1. Tóth Fruzsina (7.B)
2. Berényi Péter (8.B)
3. Szőke-Milinte Botond (7.A)

PRÓZA

1. Bogdán Gergő (8.B)

NAGYGIMNÁZIUM

VERS & PRÓZA

1. Kertész Fanni Ajna (11.C) és Malmosi Mira (12.A)
2. Egri Zsófia Gizella (12.A)
3. Reseterics Luca Zsófia (12.A)

A zsűri tagjai Montvai Sára (volt diák), Szabó Emese tanárnő és dr. Győri János tanár úr voltak.

Osztályszínpadok Fesztiválja, 2014

A zsűri osztályokat értékelt helyezésekkel és különdíjakkal, valamint egyéni teljesítményeket különdíjakkal.

OSZTÁLYSZINTŰ DÍJAK

1. A makrancos hölgy – 7.A és
Béla a véres hamburger – 6.A
2. Meskete – 5.B
3. A chioggiai csetepaté – 7.B és
Van még egy percünk! – 8.B

OSZTÁLYSZINTŰ KÜLÖNDÍJAK

A legjobb jelmez:	Alice Csodaországban – 7.Ny
A legjobb jelenet:	Akit beszippantott a TV (western jelenet) – 5.A
A legjobb mesefigura:	A sonkádi Egyed gazda – 8.A
A legjobb szerepcsere:	Málnaszörp és szalmaszál – 6.B
A legjobb díszlet:	Béla és a véres hamburger – 6.A
A legjobb rendezés:	A makrancos hölgy – 7.A

EGYÉNI KÜLÖNDÍJAK

Legjobb férfi főszereplő:	Belai Alex (7.A)
Legjobb női főszereplő:	Gintli Fruzsina (7.A)
Tóth Fruzsina (7.B)

Legjobb férfi mellékszereplő:	Máté Jakab (7.B) Berényi Péter (8.B) Gróf Dávid (8.B)
A legjobb női mellékszereplő:	Bundula Klára (7.B) Stabb Hannah Natalie (8.B)
A legjobb narrátor:	Sáránszky Anna (5.B) Kollár Kristóf (7.A)
A legjobb páros:	Kovács Eszter (7.Ny) és Borsi Anna (7.Ny)
A legnagyobb átéléssel előadott jelenet:	Szabady Ádám (8.A)

IKSZ: iskolai közösségi szolgálat

Iskolánkban több éves hagyománya van az önkéntes munkának. A kötelező iskolai közösségi szolgálat bevezetése kiszélesítette a lehetőségeket és a résztvevők körét. Az a célunk, hogy mindenki találjon az érdeklődési körének, beállítottságának megfelelő munkát, ezért keresünk a régi kapcsolatok mellé minél több új munkahelyet és kínálunk minél sokszínűbb feladatokat. Azt tapasztaltuk, hogy diákjaink a programokon keresztül nemcsak adnak, hanem

kapnak is: hasznos tapasztalatot nyernek, változatos élményekre tesznek szert, érzékenyebbé válnak a társadalmi problémákra, új szociális és munkavállalói készségeket sajátítanak el, fejlődik a felelősségtudatuk. Ráadásul ez a tapasztalat előnyt jelent külföldi ösztöndíjajánál, pályázatoknál is. Jelenleg tizenhét munkahellyel van szerződésünk rendszeres feladatok ellátására, kilenc szervezetnél végeznek alkalmi munkát diákjaink, és mintegy ötvenen dolgoznak az iskolában kisebb diákok vagy az épületért felelős felnőttek mellett.

Kapcsolatban állunk szeretetotthonokkal, családsegítő intézménnyel, gyermekkorházzal, továbbá menekültekkel, roma fiatalokkal, sérült, hátrányos helyzetű vagy állami gondozott gyerekekkel, gazdátlan állatokkal, madárvédelemmel, külföldi diákokkal foglalkozó szervezetekkel is. Diákcsoportok segítenek határon túli magyar falvakban, ifik vesznek részt a kisgimnazistáknak szervezett táborokban. Két színházzal újonnan vettük fel a kapcsolatot. A nagygyimnázium diákjai korrepetálják a segítséget igénylő kisgimnazistákat, mások pedig egyéni foglalkozást tartanak a tehetséges kisebbeknek. Lehetőség nyílt a Radnóti „örökbefogadására”: egy-egy terem, vagy az udvar karban- és rendben tartására. Idénre is tervezünk adománygyűjtést, ünnepi műsort a sérült gyerekeknek, illetve az időseknek; erdőtisztítást és egyéb környezetvédelmi munkákat is vállalunk.

Ahogy telnek az évek, új és új évfolyamok számára válik kötelezővé a közösségi szolgálat elvégzése. Gyarapszik a résztvevők száma (idén mintegy

200 diák vállal munkát), de bőven akad olyan diák is, aki már teljesítette a kötelező ötven órát. Közülük néhányan folytatják a munkát. Külön köszönet és elismerés jár mindazoknak, akik valóban önként dolgoznak.

Végül álljon itt néhány sor, amit a munka év végi értékelésében írtak eddig a diákjaink.

MIÉRT JÓ A KÖZÖSSÉGI SZOLGÁLAT? IDÉZETEK A KORÁBBI NAPLÓKBÓL

- Szeretetet tudtam adni.
- Változatosságot hoztunk a napjaikba.
- Lelki támaszt adtunk.
- Nem kell azért sokat tenni, hogy valakit boldoggá tegyek.
- Nyitottabb lettem az emberek felé.
- Új dolgokat próbálhatok ki.
- Sokkal türelmesebb, megértőbb vagyok a hátrányos helyzetű emberekkel.
- Érzékenyebb vagyok a társadalmi nehézségekre, mint eddig.
- A saját türelmetlenségemet kellett legyőznöm.
- Nőtt a tanítványom önbizalma.
- Fejlődtek a verbális képességeim.
- Látom, milyen nehéz egy tanárnak felkészülni.
- Megtanultam segíteni, adni.
- Türelmesebb lettem.
- Megszűnt a bűntudatom.
- Szélesebb lett a látóköröm, új társadalmi rétegről nyertem tapasztalatot.
- Jobb jegyet kapott, akit tanítottam.
- Láttam, hogy a társadalmi különbség ellenére milyen rendesek, és a nehéz élet ellenére szerető, derűs emberek ők.
- Képes voltam valami hasznosat tanítani valakinek.
- Szeretetet kaptam.
- Szívesen fogadnak, játszanak velem.
- Állandó személy lettem a gyerekek életében.
- Rájöttem, hogy az életük hasonlít a miénkre, de más is, mint a miénk.
- Érzékenyebb vagyok a társadalmi nehézségekre, mint eddig.
- Lelki segítséget, tanácsot adtam.
- Jó látni, hogy tudok segíteni.
- Szebb karácsonyuk lehet a rászorulóknak.
- Ne ítéljek külső alapján.
- Jól éreztem magam.

Lengyel Zsuzsa, Pejtsik Júlia

A rend értéke, az érték rendje

– Hegyi Erzsí kitüntetésére

Rend a környezetemben,
rend a fejemben,
rend a munkámban,
rend a lelkemben.
A rend biztonság,
a rend következetesség,
a rend nyugalom és harmónia.
A rend szabadságot ad, értéket teremt.

Ezek a mondatok jutnak eszembe, ha Hegyi Györgyné (Erzsí néni) kolléganőre gondolok. Megjelenik előttem jólfésült haja, hibátlan öltözetke, derűs nyugalma és sugárzó tekintete. Ő valódi bizonyíték arra, hogy aki a maga világában megteremti a belső békét, az egyensúlyt, azáltal rendet tesz maga körül mindenben. Mert ahogy odabent rend van és béke, úgy elrendeződnek körülöttünk a dolgok, és sokkal jobbnak találjuk a körülöttünk lévő világot is.

Matematika-fizika tanári diplomáját 1978-ban szerezte az Eötvös Loránd Tudományegyetemen. Kiemelkedő szakmai, módszertani tudása és a tanári pálya iránti elhivatottsága alapján, már gyakorló évében, 1977-ben tanári megbízást kapott itt, a Radnóti Miklós Gyakorlóiskolában. Négy kiskorú gyermekének gondozását követően, 1989-től megszakítás nélkül tanítja, neveli a diákokat 5. évfolyamtól 12. évfolyamig. 1992 óta vezetőtanár.

Az iskolai közösség meghatározó személyisége. Több mint 10 éve a matematika munkaközösség vezetője. Évek óta a Radnóti Tudományos Diáknapok szervezője. 2012 óta a tantestületi képviselő az iskolavezetőségben. Aktívan részt vett a nyolc és hat évfolyamos gimnázium pedagógiai rendszerének, valamint matematika-tanterveinek kidolgozásában. Mindezek mellett matematika-tankönyvek, -feladatgyűjtemények szerzője, társszerzője, lektora is.

Óráit mindig a csendes, nyugodt légkör jellemzi, ahol a kevésbé fogékony gyerektől a legkiválóbb matematikusig mindenki megtalálja a maga feladatát. Pontos, rendkívül precíz munkáját minden tanuló érdeklődéssel figyeli. Fáradhatatlanul foglalkozik az elmaradókkal, ezzel eléri, hogy számukra is élményt jelent a matematika. Ugyanakkor nagy intenzitással készíti fel tehetséges tanítványait a matematikaversenyekre. Kitartó, következetes munkájá-

nak eredményeként számos tanítványa szerepel kiválóan a különböző országos versenyeken, foglalkozik a matematika-folyóiratok kitűzött feladatainak megoldásaival és az emelt szintű matematikaérettségire való felkészüléssel.

A gyakorlóiskola tanárjelölt-műhelyében lelkiismeretesen irányítja, a tanárszakos hallgatókat. Tőle olyan módszertani fogásokat, példaértékű órákat és foglalkozásokat láthatnak, amelyekből sokat tanulhatnak, és amiket jövődő pályájukon kamatoztathatnak.

Az utóbbi években mentortanárként is nagy gonddal segítette, vezette a fiatal kollégákat iskolánkban és más intézményekben is.

Kiemelkedő tanári munkájáért pályája során több kitüntetést kapott.

1996-ban Trefort Ágoston Emléklapot (ELTE),

2002-ben a matematika népszerűsítéséért Ericsson-díjat (Ericsson Alapítvány),

2005-ben matematikai tehetséggondozásért Graphisoft-díjat (Graphisoft Alapítvány),

2014-ben Pro Universitate emlékérmét (ELTE).

Kedves, szerény, ugyanakkor határozott egyéniség. Tanártársai, a szülők, a tanítványai egyaránt tisztelik és szeretik. Bárki, bármilyen kérdéssel-kéréssel keresi meg őt, bízhat benne, hogy értékes útbaigazítást kap. Személyiségének legfőbb értéke az igényes szakmai munka, a hiteles erkölcsi nevelés és a tanuló szerete. E három pilléren állva éri el évről évre, hogy diákjai magas szinten teljesítenek „emberségből” és matematikából egyaránt. Elismertségének egyik titka, hogy az általa képviselt igényes értékrend szerint él saját maga is. Rendkívüli személyisége osztályfőnökként is erős nevelői hatású. Sokirányú műveltsége, kulturáltsága tanítványainak életre szóló mintát ad.

Közösségformáló ereje sok területen megmutatkozik: a tanulói közösségekben, a matematikatanárok közösségében, a tanári karban. Kirándulások, közös programok, iskolai rendezvények, jótékonyági estek szervezésében irányító, koordináló szerepet vállal.

Családi élete példamutató. Négy gyermeket neveltek értékes felnőtté férjével, és most 9 unokával büszkélkedhetnek.

Hegy Györgyné sokszor, sokféleképpen bizonyította, hogy saját belső rendje, fegyelme olyan értéket teremtett, amelyet minden körülötte élő ember – családtag, tanítvány, barát, munkatárs – kételkedés nélkül elfogad. Voltak, vannak és lesznek követői.

Matematikusként azt reméljük, hogy végtelen időnkig.

„Mert minden szó új korlátot teremt,
a gondolat testének szabva formát
s e korlátok közt kígyózik a rend
lépcseje, melyen addig másszuk ormát
új és új látásnak, mígnem messze lent
köddé mosódik minden régi korlát,
s képekből összeáll a képtelen
korlátokból a korlátlan végtelen.”

(Babits Mihály: Hadjárat a semmibe)

A matematika munkaközösség nevében
Széplaki Györgyné

A mintegy 180 tanítási nap nem csak órarendben és dátumban különbözik egymástól.

Meg-megszakítja néhány egyedi alkalom. Olyanok, amelyek évente visszatérnek, s olyanok, amelyek nem.

Az ország kollektív emlékezetének része például az évente megidézett *1848. március 15.* 2014-ben egy ritkább formáját választotta a megemlékezés felelőse, a tavalyi 10.A osztály.

Iskolai visszatérő jeles napok a versenyek, fesztiválok: a sokakat érintő, kétévenként felbukkanó *Ki Mit Tud*, az évi rendszerességgel, de mindig friss *osztályszínpadok* fesztiválja a kisgimnazistáknak, a *szavalóverseny*, a Radnóti *tudományos diáknapi*, névadónk *születésnapja* – hogy csak néhány említessék.

Néhány éve – a szükségből erényt kovácsolva – a *Messzeríngó* kulturális-jótekonysági estek is fölsorakoztak jeles napjaink közé.

És vannak az egyedi, egyszeri napok. Megemlékeztünk arról, hogy *100 éve* tették le az iskola alapkövét, amely 55 éve viseli Radnóti Miklós nevét. És megemlékeztünk az *1944. októberi* nyilas hatalomátvétel 70. évfordulójáról.

És hogy ne merüljön feledésbe az iskolában töltött idő, az itt kialakult rengeteg kapcsolat, novemberben öregdiák találkozón vehetett részt az iskola minden valaha volt diákja és tanára.

Ezen napok egyikéről-másikáról szólnak a következő oldalak.

Ki mit tudott 2014-ben

»KI MIT TUD?« EREDMÉNYEK

VERS ÉS PRÓZA

1. Wolf Sára (6.B) és Bogdán Gergő (8.B)
2. Beer Balázs (2. oszt.)
3. Tóth Fruzsina (7.B)

ZENE

1. Karakas Benedek (6.B) és Stabb Hannah (8.B)
2. Széles Márk (8.B) és Kocsis Bálint (8.B)
3. Acsády Zsófia (4. oszt.)

ÉNEK

1. Szatmári Kornélia (11.C)
2. Szatmári Kornélia, Kubitsch Áron (11.C) és Kollár Dea (8.B)
3. Acsády Júlia (1. oszt.)

TÁNC

1. Vamper Laura Dea, Taál Zsófia (6.A) és Tóth Petra (9.A)
2. Dóczi Maja (5.B), Takács Fanni (2. oszt.), Patkós Anna és Kiss Ráhel (6.A), Zumba-Nagy Csoport: Szalay Nóra, Luu Hoa Kim Anh, Lil Anh, Sziklai Anna (1. oszt.), Semes Anna, Palugyai Sára, Zakor Zóra, Penkert Emma (2. oszt.), Kósa Kitti (3. oszt.), Horváth Flóra, Sziklai Nóra, Vastag Eszter (4. oszt.)
3. Kertész Fanni Ajna (11.C)

KÖZÖNSÉGDÍJ

- Zumba-Nagy Csoport (1., 2., 3., 4. osztály)
- Kiss Ráhel és Patkós Anna (6.A)

Rosszkedvünk tele?

Messzeringő – 2014. február 21.

Radnóti Miklósné Gyarmati Fannira való emlékezéssel kezdődött az este. A szünet után Borbély Szilárd-versek hangzottak el a frissen elhunyt költőre emlékezve. De nem ezek tették ezt az estét igazán szomorúvá. Hanem a szövegek, a többségében *itt és most*ról szóló mívés alkotások.

Mik is hangzottak el? Elsőként a Járdányi-zongoraötös előadásában egy Schumann-szonáta fájdalmas és szépséges vadromantikus tétele. Majd *Grecco Krisztián* lépett színpadra. Radnótira, a *Nem tudhatomra* hangolt két verset hozott, amelyek azonban – mint mondta – nem tudnak oly szelídek lenni, mint Radnóti sorai. Tényleg nem voltak oly szelídek; de mélyről szóltak.

Menyőért Anna tárcanovellái (a *Műútból*) vidámabb hangot ütöttek meg, de a bizarr, megkomponált jelenetek alól a bizarr való dugta ki a fejét.

A régebbi magyar irodalom is szóhoz jutott: *Kaszás Géza* színész három Ady-verssel mutatta meg, hogy honnan érkezik a mai líra oly sok darabja; honnan jön oly sok gondolat.

A szünet után az előző nap meghalt *Borbély Szilárd* egy versét mondta el *Scholz Panka* a 12.D-ből. Az őt követő *Tóth Krisztina* is egy Borbély-verssel kezdte szereplését. Majd saját versei következtek, köztük a széles körben ismertté vált remekmű, a Vörösmarty *Vén cigányára* rájátszó *A koravén cigány*. A költőnő egy friss gyerekverssel búcsúzott a hallgatóságtól – ő is érezte, hogy telepedik mindnyájunkra a komorság, az irónián átsütő fájó reménytelenség.

A diák *Králik Abigél* és *Králik Miklós* előadásában megszólaló Haydn-szonáta néhány percre kissé levegősebbé tette a teret; aztán Abigél Bach-tétele megint keserűbb érzések felé hajlította a feszülten figyelő hallgatóságot.

Tóth Sándor színművész remekül adta elő Karinthy krokiját (*Dr. Ugyan-az*) – mennyire keveset változtunk vagy 100 év alatt...

Szilágyi Ákos a színpadon volt költő, énekes és tanár; többek közt egy komplett művelődéstörténeti előadást hallottunk Kossuthról, Nietzsche-ről és Tarr Béláról. Igen, Torino a helyes válasz. Szavalt és részben vagy egészében énekelt versei pazar nyelvi megoldásaival nevetésre ingerlik a befogadót, de a kacaj az ajkakra is fagy: húsbavágó mondatok ezek rólunk, nekünk.

Az est a már megszokott profizmussal működött; minden és mindenki a helyén: közönség, fellépők, büfé, könyvek, hangosítás. Köszönet a Colossalnak, a segítő szülőknek és diákoknak, Egressy Katának. És mindenek felett a fellépő művészeknek, akik az est teljes bevételét az iskolának ajánlották föl.

BORBÉLY SZILÁRD: JÓZSEF

az állatkert télen kihalt •
a majomház is csendes
• a kifutókban a tiszta
hó latyakká változik át

túlontúl hamar • apás
hétvége lehet úgy néznek
ki • a férfi és egy kisfiú
vele • az érzések keresnek

menedéket • mit lehet
csinálni szombaton • mikor
minden pihen • ilyenkor
a férfi kapja meg a fiút •

váláskor az asszonynak
ítélték • de a láthatásra
engedélyt kapott • és
eljönnek az állatkertbe

együtt • minden második
szombaton • a vadszamár a
ketrecébe lép be • racka
juhok szarva megcsavarva •

szabálytalan V betű • kis gidák
botladoznak épp el • nézd
apa • ez a picike itt tök új • az
árcédula még ott lóg a fülében

mondja • mert otthon minden
plüssállatának cédulája volt
amikor megvették • a férfi
ekkor mosolyodik el ma • most

érti meg fia miről beszélt • ja
hogyan • mereng el • a fülbevaló
sorszám mondja • az állatorvos
vezeti egy könyvben • hogy meg~

számláljon minden állatot •
a születése helye van meg~
adva • anyja neve • és a beteg~
ségek • meg effélék mondja ••

és az igaz hogy Noé bárkája
mentett meg egyszer minden
állatot a földön kérde a fiú
a férfitől • az állatsimogató

ajtájában állnak • a kecskék
szeme kérőn néz fel rájuk • enni
kérnek • hát azt nem tudom hogy
fértek be mondja a férfi mostan ••

és minden nappal számos faj
kipusztul • teszi még hozzá • a
mondat végét későn nyeli el • meg~
bánta már hogy ezt kimondta • a

fiú arca ettől lett komor • a
papagájok rikoltozása éles • én
úgy szeretném megmenteni
őket † a kisbárányok is kihalnak

egyszer kérdi • a férfi nem talál
jó választ •• apás hétvége volt ma •
hazafelé már szinte menekülnek • mit
tehetnék értük mondd apu •••

Tudományos diáknapi 2014

Tudományos Diáknapi
az ELTE Radnóti Miklós Gyakorlóiskolában
2014. március 7.

TALÁLKOZÁSOK

MŰVÉSZET ÉS TUDOMÁNY

Raffaello: Az athéni iskola

„A tudományos kíváncsiság újat akar éppúgy, mint a művészet.”
(Babits Mihály)

13 órákor

Hangverseny a díszteremben

Hábetler András

a Magyar Állami Operaház magánénekese

Opera az egész világ

*„Mindenik embernek a lelkében dal van,
és a saját lelkét hallja minden dalban.
És akinek szép a lelkében az ének,
Az hallja a mások énekét is szépnak.”*

(Babits Mihály)

Tudományos Diáknapi
az ELTE Radnóti Miklós Gyakorlóiskolában

Nyitóelőadás

8.45-kor
a díszteremben

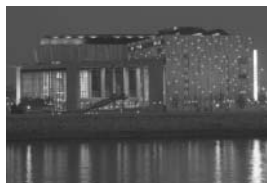
Zoboki Gábor

DLA habil.

építész

Zene és építészet

Művészet és tudomány

Művészetek Palotája

Rendezvényünk támogatói:

Dr. Buzás Gergely

régész, művészettörténész,
a visegrádi Mátyás Király
Múzeum igazgatója

A középkori Visegrád

Fábián Márton

vezetőtanár, ELTE Radnóti

Őrült spanyolok – egy
különös kultúra Európa
végén

Horti Zoltán

mesemondó, a Kalamajka
Táncház vezetője

Mese és valóság –
egy paraszat evő Táltos
Paripa

Ludmann Mihály

festőművész, tanár,
ELTE Radnóti

A szerves építészet

Dr. Recski András

matematikus, egyetemi tanár,
BME Számítástudományi és
Információelméleti Tanszék

Matematika a
művészetekben

Sós Eszter

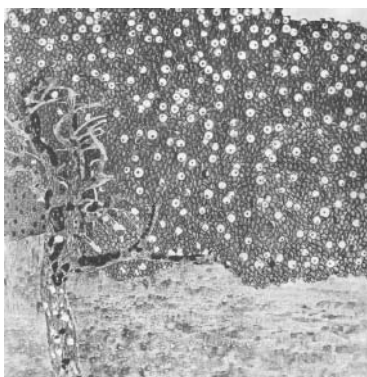
színháztörténész,
ügyelő, Örkeny Színház

A színház – hátulról

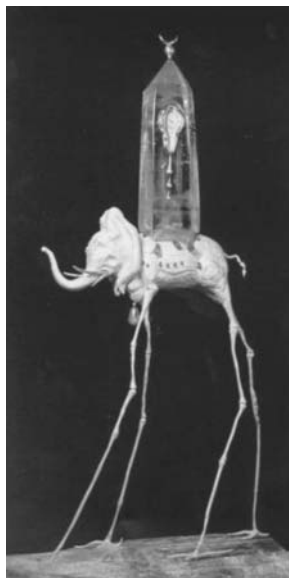
Dr. Tél Tamás

fizikus, egyetemi tanár
ELTE Elméleti Fizikai Tanszék

A káosz esztétikája

Gustav Klimt: Aranyalmafa

Salvador Dalí: Úrelefánt

Acél Anna

műsorvezető, beszédtechnikatanár,
a Montágh Testület elnöke

A beszéd művészete

Arató László

vezetőtanár, ELTE Radnóti

Négy Jancsó-jelenetről

Gerőcs Tamás

közgazdász, PhD hallgató,
BCE Nemzetközi Kapcsolatok
Doktori Iskolája

India, egy változóban
lévő társadalom a magyar
utazó szemével

Dr. Hámori József

agykutató, akadémikus,
egyetemi tanár

Az emberi agy aszimmetriái

Józsa Judit

keramikumművész,
művészettörténész

Magyar Nagyszonyok
Művészet és művészet-
történet

Dr. Pávai István

népzenekutató,
tudományos főmunkatárs,
MTA Zenetudományi Intézet

Népzene gyűjtés a fonó-
gráftól a digitális rögzítésig

Pecsics Tibor

paleoillusztrátor, MTA-ELTE
Lendület Dinosaurosus
Kutatócsoport

Dinosaurosus rekonstrukció
Meddig tart a tudomány
és hol kezdődik az alkotói
szabadság?

Laukonidesz József

nyugdíjas tanár, igazgatóhelyettes,
ELTE Radnóti

A gigantizmus a modern
sportok rákfenéje

Dr. Orlóci László

botanikus, az ELTE Füvészkert
igazgatója

Növénynemesítés
mint alkotóművészet

Dr. Ruttkay Zsófia

egyetemi docens,
MOME Média Intézet

Költészet és számítógép

Dr. Szántó Iván

orientalista, egyetemi adjunktus,
ELTE BTK Iranisztikai Tanszék

Iránon túl, a mesén
innen: Perzsia 1001
évvel ezelőtt

Szélesi Sándor

sci-fi-, fantasy- és thrilleríró,
forgatókönyvíró

Mitől félnek a sci-fi írók?
A brutális jövő

Dr. Szentkirályi Miklós

festőrestaurátor-művész,
a Szépművészeti Múzeum
főrestaurátora

A restaurálás művészete

Török György

vegyész, fotóművész

Képek és képletek

A Hungarosaurus Tormai rekonstrukciója

Magyar Állami Operaház

Reneszánsz hét az alsó tagozaton

Iskolánk kiemelt fontosságúnak tartja a pedagógiai módszerek gazdag kínálatában a projektjellegű oktatást. Tapasztalataink alapján az oktató-nevelő munkában rendkívül hatékony valamely összetett, komplex, gyakran a mindennapi életből származó téma több szempontú feldolgozása. Minden tanévben – az osztályszintű programokon felül – tervezünk egy közös, minden alsó tagozatos kisgyereket megmozgató témahetet. Ebben az évben a *reneszánsz kor* alaposabb megismerése volt a kitűzött célunk, Hunyadi Mátyás királlyá választásának 555. évfordulója alkalmából.

A gazdag programkínálat megtervezésekor figyelembe vettük a gyerekek érdeklődési körét, alkalmazkodtunk az életkori sajátosságokhoz. A témát nemcsak a különféle tantárgyak tananyagába építettük be, de óriási jelentőséget kapott az önálló kutató munka, a kooperatív csoportmunka, a valódi élményen alapuló tapasztalatszerzés, szakemberek bevonása az ismeretszerzés folyamatába és az osztálykeretektől kilépő külső helyszíni programok szervezése is.

A históriás kalandozás keretében eljuthattak az alsó tagozatosok a Nemzeti Múzeum és a Történeti Múzeum kiállításaira, apróddá avatták őket a Fekete sereg lovagi tornáján, részt vehettek egy játékos, (udvari) bolondos mulatságon Mátyás udvarában, készíthettek reneszánsz női fejdísz, pajzsot, alabárdot, kódex fedőlapot, középkori pénzérmét és korabeli hangszereket, megismerhettek rengeteg mesét, mondát az igazságos Mátyás királyról. A témahét egy fergeteges zenés, táncos forgataggal ért véget, amelyen minden osztály korhű jelmezben adott elő egy-egy parádés produkciót. A farsang végén egy valódi királyi lakomával vendégeltük meg a folyosón kiállított plakátokat csodáló szülőket.

Február utolsó hete egy igazi, felejthetetlen időutazást, remek élményt jelentett az alsó tagozatos gyerekek, szüleik és tanítóik számára!

Győrfi Ágnes

Megemlékezés március 15-éről

2014. március 14-én emlékeztünk meg az 1848-as forradalom évfordulójáról. Az alsó tagozatosok műsorát a 4. osztályosok készítették. A kis- és nagygimnazisták rendhagyó módon, vetélkedővel ünnepeltek. A versenyt a 10.A osztály szervezte. Békési Anna személyes hangú beszámolója olvasható alább.

EGY FORRADALMIAN ÚJ MÁRCIUS 15-E

Számomra nagyon érdekes volt az a felvetés, hogy egy az átlagostól eltérő ünnepséget tartsunk. Eddig mindig úgy készültem az ünnepélyekre, hogy „jó, rendben végigülünk egy fél órás versfelolvasást zenével, és mehetünk haza”. Most mi is kiálltunk volna és elmondtuk volna a 12 pontot, a Nemzeti dalt, talán még énekeltünk is volna. Ezt már sohasem tudhatjuk meg. Kemény fába vágtuk a fejszét azzal, hogy elvállaltunk egy ilyen esemény lebo-

nyolítását. Nagyon sok helyszínrre kellett emberek, a feladatok kitalálása embertelen feladat, pláne még akkor, ha mindezt időre kell megcsinálni úgy, hogy a többiek élvezzék is a végeredményt.

Nagyon sokféle feladat volt. Voltak olyanok, amiket a gyerekeknek előre kellett megcsinálni: ilyenek voltak a süтик és a plakátok elkészítése. A süтик nagyon-nagyon finomak lettek, és plakátok is meglepően nagy odaadással készültek el. Azonban a legtöbb feladatot a helyszínen kellett megoldani. A képfelismeréstől kezdve, a műfordításon át, az activity-n és az állóképen át, egészen a verstanulásig. Érdekes volt bemenni az osztálytermekbe, és rájönni arra, mennyire össze tud dolgozni ennyi különböző ember a közös cél érdekében. A folyosókon rohangászó emberekbe botlottam, akik éppen akkor adták le a feladatokat. Nagyszerű volt elmenni a földrajzterem előtt és hallani a „Kossuth Lajos azt üzenete” ismerős dallamait.

Szinte mindenhol voltam, de azt kell mondanom, hogy a legjobb az osztálytermünk volt az ünnepség végén. Ezt jól megcsináltuk!

Így voltunk 100 évesek

Mintegy 300 érdeklődő fordult meg 10 és 6 óra között az épületben a Budapest100 program keretében. A látogatók többségét elkápráztatta a születésnapos épület szépsége, arányai, a részletek kidolgozottsága, a tágas terek, a történelem – és ugyanők megütköztek a jelen sivár állapotán.

Ismerősök és ismeretlenek járták a folyosókat, az udvart; vagy hatvanan vettek részt az épület alapos bejárásán Kovács Tamás Györggyel, és úgy 80-an hallgatták König Tamás előadását a századforduló budapesti építészetéről és Lajta Béláról, az iskola tervezőjéről. A pompás díszterem, a volt imaterem falain sokan nézték a Szellemkép Szabadiskola fekete-fehér képeit.

Az épület megtekintői közül néhányan babakocsiban érkeztek; másoknak pedig nem történelem, hanem élmény az 1959 (vagyis a Radnóti névfölvétel) előtti időszaka az épületnek.

A jó hangulathoz minden biztonnyal hozzájárult a kínált házi sütemény a 7.C, a 7.A, a 10.A, a 10.B és a 12.D néhány lelkes diákjának keze nyomán. A zavar-talan működést a 7.C diákjai biztosították.

Kulturális Örökség Napja

Szeptember 20-án 10 és 16 óra között ismét megnyíltak a kapuk minden érdeklődő előtt. 11 órakor Kovács Tamás vezetésével az épület – és a 20. század – történetét, a mai iskola rejtett zugait, ismerősen ismeretlen tájait lehetett megismerni, barangolni, kérdezni, csodálkozni.

A hátsó udvaron történelmi pillanat fogadta a csoportot: egy daruról épp az utolsó háborús nyomokat tüntették el nagy szakértelemmel az ott dolgozók a sokféle felújítási program keretében.

Az érdeklődőket a 7.C hat diákja segítette a tájékozódásban: Bánhidi Laura, Csengery Bernát, Győrbíró Kata, Kovács Eszter, Tímár Anna és Virág Liza.

Villon – Mácsai – Huzella – Radnóti

Villon. Egy szerethető tananyag. Egy bűnös francia költő a 15. századból, akit Magyarországon a 20. században fordítanak, átírnak, megzenésítenek. Akit *Mácsai Pál* és *Huzella Péter* 20 éve tart műsoron. Akikért szeptember 26-án megtelt az iskola díszterme.

A ragyogó este Mácsai Pál személyes, a 20. század közepének történelmébe is bevilágító megjegyzéseivel fűszerezett Villon-korképpel indult. Aztán belecsaptak a húrokba. Igen, a színész-rendező nemcsak szavalt és énekelt, hanem gitározott is. Huzella Péter pedig nemcsak előadóként, hanem a dalok többségének zeneszerzőjeként is szerepelt.

A feszesen szerkesztett műsor három pillérjét a híres négysoros változatai adták. Köztük az ismert és kevésbé ismert balladák és versek, Szabó Lőrinc, Illyés Gyula, József Attila, Mészöly Dezső, Kálnoky László fordításában és Faludy György átköltéseiben. A szövegek hol énekelve (egy szólamban, néha két szólamban), hol zene nélkül hangzottak el; olykor pedig a szöveget mondó Mácsai alá gitározott Huzella – talán ez a melodramatikus megoldás tűnt a leghatásosabbnak.

Bizonyára emlékezetes marad a *Szép fegyverkovácsné balladájának* átköltése: nem is versmondás volt ez, szinte monodráma lett belőle. A közönség mindenesetre lélegzet visszafojtva figyelt. Aztán meg ugyanez a közönség

Különleges élmény a Messzeringó színpadán!

**BEFOGAD ÉS KITASZÍT A VILÁG
- VILLON-EST**

**MÁCSAI
PÁL** — ÉS
**HUZELLA
PÉTER**
ELŐADÁSÁBAN

2014. SZEPTEMBER 26., 18 ÓRA

kuncogott, szörnyülködött, ámult – élt a szövegekkel és az előadókkal. Minden megszólaltatott vers célba ért, minden poén ült, minden ambivalencia ambivalencia maradt.

A vastapsot Huzella Péter 65. születésnapjának ünneplése zárta.

A művészek az est teljes bevételét az iskola alapítványának ajándékozták. *Köszönjük!*

Rajtuk kívül köszönet jár mindenkinek, aki az est sikeres lebonyolításában és az adománygyűjtésben részt vett:

Az SZMK elnöke, a jegyben/plakátban/büfében/szállításban/árusításban segítő szülők és diákok, a Kolosy téri pékség, a technikát most is biztosító Colossal.

Ez a világ most csak befogadott, nem taszított ki. Terápiás este volt.

ORBÁN OTTÓ: FRANÇOIS VILLON NÉGY SORA
*melyet Villon-estjükért Huzella Péternek
és Mácsai Pálnak ajánl a fordító*

Francia vér vagyok, Párizs szülötte
(Ez ott van Pontoise mellett), én barom.
Most kötéllal egy jó faágra kötve
Tanulja nyakam, hogy mennyit nyom farom.

Október 15-én minden gimnáziumi osztály megemlékezett a 70 évvel ezelőtti napról, mikor magyar nyilaskezesek átvették a hatalmat a németek megszállta Magyarországon. Erről a szégyenteljes napról az 5–6. évfolyam egy Jancsó Miklóssal készült filmmel emlékezett; a 7–8. osztályok a városban kerestek föl emlékhelyeket a 8.C osztály segítségével; a 9–11. osztályok filmekkel, dokumentumokkal, visszaemlékezéssel idézték föl a történeteket; a legidősebbek csillagos házakat és botlatóköveket néztek és fényképeztek.

"-Elnézést, tudja miért van itt ez a kő?
-Hát.... gondolom élt itt valaki..."

"-Helló! Meg tudod nekem mondani mi ez?
-Fogalmam sincs... - előveszi a telefonját, anélkül, hogy megnézné, vagy
elolvasná mi van ráírva - Rákeressek neked?"

70 éve történt...

"-Bocsi, nem tudod véletlenül mi ez?
-Hát biztos történt itt valami fontos, vagy mit tudom én..."

"-Kérem Uram, meg tudja mondani miért van ez itt?
-Ez nem az én érdeklődési köröm."

2014. október 15.
13.D

Kávéház újrainyitva

Parti Nagy Lajos volt az új életre kelt Radnóti Irodalmi Kávéház első vendége.

Október 20-án sokan – diákok, tanárok, jelöltek, volt-diákok – nem mentek haza az utolsó óra után: délután egy órát tölthettek az íróval, akinek egy már kultikussá vált verséről (Rókatárgy alkonyatkor) és egy lengyel mese átíratával volt szó, miután a szerző fölolvasta azokat. Szabó Liza és Fekete Marcell (13.D) vezette a beszélgetést, amelyen a konkrét alkotások mellett arra is szó került, hogyan is alkot a költő, mit jelent egy másik mű jelenléte, miként ala-

Friss irodalom - friss kávé

kítja a ritmus a szöveget, mit jelent az időhiány, mennyire kell figyelni a leendő olvasóra, és azt is hallotta a szép számú közönség, hogy ha egy olvasóban a szöveg megszólal, és az olvasónak arról véleménye alakul ki s azt artikulálni is tudja, akkor az már az adott szöveg egy érvényes interpretációja. A művet pedig ezek éltetik.

És nem kell csodálkozni azon, ha a szerző már nem emlékszik, hogy egy-egy furcsa szó vajon tájnyelvből való-e vagy saját lelemény.

A beszélgetést ajándékozás zárta: Kerékgyártó Anna a vershez készített illusztrációját kapta Parti Nagy Lajos, aki még szívesen maradt a jelenlévőkkel beszélgetni, teázni.

Mészöly Miklós *Anyasírató* című, Parti Nagy által ajánlott novelláját pedig biztosan érdemes elolvasni – az olvasott vershez kapcsolódva vagy anélkül. (A Digitális Irodalmi Akadémián megtalálható.)

Volt egyszer egy öregdiák találkozó

2014. november 15.

A kávéháznak berendezett *díszterem* kávéház volt: ismerősök ültek, beszélgettek, ettek-ittak a hangulatos, őszi színekbe és díszekbe öltöztetett enteriőrben.

A *folyosók* folyosók voltak: sétálgatók találkoztak, megálltak pár szóra, tovahömpölyögtek vagy leültek néhány rég nem látott osztálytárssal és tanárral.

Az első emeleti *aula* is szépen betöltötte funkcióját: találkozásra, vásárlásra, meghitt álldogálásra szolgált.

A *tantermek* meg tényleg tantermek voltak: majdnem egészen igazi tanórákat tartottak igazi tanárok igazi volt diákoknak. Köszönjük Amaczi Zsuzsa, Csátár Kati, Cserhalmi Zsuzsa, Galicza Klári, Honyek Gyula, Medgyes Péter, Rácz Mihály, Széplaki Anca!

A fszt. 12. nem volt tanterem: Maucha Imre *archívum* kávéháza sokakat vonzott.

A fszt. 16. is intenzívebben volt *francia*, mint a hétköznapiakban: Dávid Anna vezetésével egész estés frankofon hangulat uralkodott a zsúfolt francia kávéházban és irodalmi szalonban.

A II. emeleti aula pedig egyáltalán nem volt önmaga: sátor, vízitúrás póló és bogrács, no meg rengeteg fénykép jelezte: ez bizony nem a Cházár András utca, hanem *folyópart*. Kösz, Gulyó!

Az énekesterem viszont énekesteremként működött: *kóruspróba* folyt benne Petróczi Edittel és rengeteg újból énekelni vágyóval.

Az I.41-ben régi *filmeket* láthatott, aki betért: tanórát, szalagavató táncot, osztályszínpadok vetélkedőjét.

És csöndben, méltóságteljesen az idősebbek megemlékeztek Lukács Sándor, a legendás Diri bácsi 100. születésnapjáról.

És volt nosztalgizálás, és nevetés, és sokan hozták a pici gyereküket, („Majd ők is ide fognak járni!”), és osztályfényképek is születtek, és aki csak tehetett, fölkereste a volt tantermét, és persze az obligát csodálkozás („Te is radnótis voltál?”) – szóval megint jó volt együtt lenni.

Közel ötszázan fordultak meg ezen az délutánon-estén a gyönyörűen kivilágított épületben. Sok? Kevés? Aki nem volt ott, bánhatja. Aki ott volt, szinte mind avval távozott: ne várjunk hosszan a következőre...

Köszönet a szervező tanároknak (elsősorban Schiller Mariannak, Böhm Zsuzsának és Bársony Katalinnak), gondnoknak, technikus felnőttnek és diákoknak, portásnak, karbantartóknak, takarítóknak; a ruhatárban és a radnóti tárgyak eladásában segítő diákoknak (a 10.B és a 11.B osztályból), és a Lerner András vezette Colossal rendíthetetlen csapatának. A fotódokumentáció Nagy Albert tanár úr kezét, szemét és gépét dicséri.

Tavaly nyáron is lehetőségünk volt egy kényelmes buszos utazás keretében Angliában kirándulni és angol anyanyelvű tanárok segítségével nyelvet tanulni, gyakorolni. A csapat nem csak radnótisokból állt, hanem az Áldás Utcai Általános Iskolából is jöttek diákok. Aki azért nem tartott még az utazókkal, mert félt a hosszú és emiatt unalmasnak hitt úttól, azt megnyugtathatjuk – nagyon jól eltöltöttük az utazás előtt még alig kibírhatónak gondolt időt.

Lassan gyűlt össze az utazó csapat, ám a megadott indulási idő után még majdnem fél órát kellett állnunk a parkolóban, mert késett a busz. Amikor megérkezett, jött a tolongás és a szerencsétlenkedés a hatalmas csomagokkal. Végül mindenki megtalálta a helyét és elindultunk. Egy óra múlva előke-rültek a könyvek, tabletek, telefonok és zenelejátszók, és a busz egyre hangosabb lett a felélénkítő beszélgetéstől. A nap többnyire eseménytelenül, sok filmnézéssel telt, éjszakára pedig a társaság nagyjából elcsendesedett, a fogmosás a benzinkútnál pedig a vártnál kevesebb problémával járt. Másnap reggel hatkor értünk a határhoz, majd átmentünk komppal Angliába. A csak-

Tintageli látkép sirállyal

nem két héten át számunkra otthont adó devoni kisvárosba, Barnstaple-be vezető utat megszakítva megnéztük a monumentális, körkörös elrendezett kőtömbökből álló őskori építményt, a kulturális világörökségek egyikét, Stonehenge-et, majd este fél hétre megérkeztünk a városba, ahol a szállást adó családok már vártak ránk.

Angliában június végén még javában tartott a tanév. Délelőtti angolóráinkat a városlakókkal közösen megoldható feladatok színesítették, délután pedig városnézés, rövid kirándulások vártak ránk. Egy szabadnapot is kaptunk, amit a szállást adó családoknál töltöttünk – mi ketten három gyerek, öt ló, két láma, négy kutya és a családfő anya társaságában.

A két hétből két olyan nap volt, amikor a délelőtti tanulás helyett is kirándultunk, vagyis az egész napunk ezzel telt. Az egyik ilyen nagy túra a tinta-geli kastély romjaihoz vezetett, ami után lemeheztünk az óceánpartra. Sokan vágytunk rá, és megvalósult: bemehettünk a vízbe, igaz, csak térdig. Akik nem mentek be az óceánba, azok a parthoz közeli barlangokban mászhattak a csúszós köveken. A másik egész napos kirándulás alkalmával Torbay belvárosában és vízpartja mellett sétálhattunk.

Gyorsan teltek a napok, de mielőtt a busz elhagyta Angliát, rövid, de tartalmas körútra Londonba is elmentünk, mert mégsem lett volna igazi az utazás, ha nem láttuk volna a fővárost. A legtöbb látványosságra egy sétahajóról vethettünk hosszabb-rövidebb pillantást, így rövidült egy többnapos londoni városnézés egynapnyira.

A hajóút végén a legtöbben úgy határoztunk, hogy lemegyünk megnézni a fedett belső teret, és mint kiderült igen jól döntöttünk, mert mire leszálltunk a hajóról, már zuhogott a híres angliai eső, amit szinte hiányoltunk. Az egyre vizesebb csapat elsétált a greenwichi csillagvizsgálóhoz is, ahol sokan fotózkodtak fél lábukkal a föld keleti, fél lábukkal a nyugati felén.

Amikor Budapesten megállt a busz, leszálltunk, és odamentünk a szüleinkhez. Ők két dolgot láthattak az arcunkon: a szomorúságot, hogy hova repültek az Angliában töltött napok, és az aggodalmat, hogy vajon meglesznek-e a holmijaink.

Kiszely Anna, Révész Zsuzsanna

Iskolánkban a második idegen nyelvként franciát választó diákoknak számos lehetőség adódott szerteágazó érdeklődésük kiteljesítésére a 2013/2014-es tanév folyamán. A Francia Intézetben tett csoportos látogatásunk során ihletett merítettünk tanult nyelvünk országának zenei kultúrájából, majd ezt

és a karácsonyi filmnézés keretei között megismert zenei vonásokkal kombináltuk, amikor egyetértő elhatározással reagáltunk a *Mardi Gras* című francia kulturális ünnep versenykiírására.

Két művet választva Christophe Barratier *Kóristák* című filmjéből rászántuk magunkat a folyamatos próbákra, amelyben Erdős Katalin tanárnő mellett jelentős segítséget kaptunk Szabó Kati nénitől is, aki lelkesen áldozta szabadidejét a kórus felkészítésére, a hangok pontos eltalálására és képzésére. A hosszantartó próbák után elérkezett a várva-várt nap, amelyen a Vörösmarty Gimnáziumban kellett előadnunk sokat gyakorolt kórusműveinket, hogy ez által mérettessük meg magunkat a további közel 50 versenyzővel. Produkciónk szerencsére jelentősen elnyerte mind az indulók, mind a szakmai zsűri tetszését. Lázasan ültünk a díjkiosztó ideje alatt, majd boldog megkönnyebbüléssel fogadtuk különdíjunk hírét. Előadásunk sikereinek köszönhetően a ballagási ceremónián a csapatunk már további dalos kedvű tagokkal bővülve mutathatta be műsorszámát.

A kórusral szerzett élményeinket követték a nyelvi projektek, amelyeken lehetőségünk volt egy hazánkban élő francia anyanyelvűvel interjút készíteni, megtudni milyen szándékkal és elvárásokkal érkezett Magyarországra. Kisebb csapatokban dolgozva ismerkedhettünk meg többek között egy két-évente országot váltó professzorral, a francia kulináris kultúra egyik jelentős séfjével és egy hazánkban élő festőművésszel is.

Paul Fruzsina, Horváth Károly

Comenius YEEF projekt 2012–14

A jövő fiatal európai vállalkozói (Young European Entrepreneurs of the Future, YEEF) két éves európai uniós program célja az volt, hogy egyrészt közelebb hozza diákjainkhoz a vállalkozások világát, másrészt lehetőséget biztosítson arra, hogy európai diákok és tanárok megismerhessék egymást, egymás országait és iskoláit. Fantasztikus lehetőség volt Budapesten projekttalálkozót szervezni éppúgy, mint egy-egy csapat diákkal részt venni a mantovai, stockholmi és gdanski

Education and Culture

Lifelong Learning Programme
COMENIUS

Stockholm felé

találkozókon. Nem kisebb élményt jelentettek azok az utak, amikor tanárok, diákok pár napot vagy akár egy hetet eltölthettek egy partneriskolában. A vendéglátó családok és az iskola mindennapi élete igazán izgalmas, turistaként nem megtapasztalható világot mutatott meg. Eljutottunk így Stockholm és Mantova mellett a Helsinki közeli Kervába és Barcelonába is.

A projektben három osztály vett részt: a jelenlegi 12.A, 12.B és 13.D. Az őket vezető tanárok Gulyásné Pusztai Réka, J. Tóth Judit és Weltner Mariann voltak, továbbá jelentős segítséget nyújtott Láng György, Lángné Erdős Katalin és Solti István.

A feladat az első évben általános tájékozódás volt a munka és a gazdaság világában. Ebből nagyon sokat tanulhattak a diákok Magyarország és a többi résztvevő ország gazdaságáról, de a legnagyobb benyomást talán mégis a munkanélküliség kérdésének körüljárása tette, különösen az, amikor munka nélkül

maradt emberekkel és családtagjaikkal készítették interjút. Megdöbbentő volt számukra, hogy milyen nem várt hatások érték ezeket az embereket. Szintén fantasztikus élmény volt egy-egy cég meglátogatása, mint a KiBu (Kitchen Budapest – üzleti inkubátor cég), vagy a Prezi éppen megnyílt budapesti irodája. Sokat jelentettek azok a találkozók is, amelyeken szakemberekkel, üzletemberekkel ismerkedhettek meg közelről a diákok.

A második év feladata így hangzott: „Hozzatok létre egy céget, ami az iskola közösségére épít, és általatok megvalósítható.” A három osztály három céget álmódott meg: a VarietaS rendezvény szervező céget, mottójuk: „We make it real”; a QuRe nevű céget, mely QR kóddal díszített ruhadarabok és kiegészítők készítését tűzte ki célul, mottójuk: „QReativity is the QuRel”; valamint a KenGuru nevű gyermekfelügyelettel és oktatással foglalkozó céget, az ő mottójuk: „Knowledge is in our pockets.” Mindhárom céget bemutattuk a stockholmi találkozón, majd hosszasan tanakodás után Gdanskba a VarietaS-t vittük részletesebben kidolgozva.

A projekt lezárult, de a kapcsolatok megmaradtak. Akár nyerünk még együtt uniós pályázatot ezzel a kiváló csapattal, akár nem, a két év alatt szövődött barátságok és a munkakapcsolatok a jövőben is gazdagítanak bennünket.

J. Tóth Judit
projektkoordinátor

Lengyel-magyar két jóbarát :)

Bemutatkozik az 5.A

Bemutatkozik az 5.B

- kirándulás • barátok
- eső • találkozó •
- hetes busz •
- legmenőbbek •
- barátságok • 30-as •
- nevetés • Közlekedési
- Múzeum • új terem •
- szabályok • kidobós •
- ismerkedés • ifik •
- sok tanár • sok
- tantárgy • sok-sok
- folyosó • osztályfoci •
- családi kirándulás •
- döntések •

Bemutatkozik a 6.A

A mi osztályunk nagyon összetartó közösség. Igaz, néha támadnak kisebb-nagyobb konfliktusok, összességében jól megvagyunk. Sok köztünk a csírázó tehetség: vannak, akik csodálatosan rajzolnak, mások a zenét vagy a sportot űzik nagyon komolyan és keményen, vannak focisták, vívók és karatésok is.

Egy osztályújságot is szerkesztünk, a címe *Radnóti hírek*. Ezt nagyon komolyan veszik a szerkesztők és az osztályfőnökünk is. Vannak benne cikkek az osztály vagy az iskola ügyeiről, képregény egy Csipike nevű vonalzóról, interjúk a tanárokkal és az érdekes ügyekben érintett diákokkal, versek, fejtörők, gasztro- és kézműves rovat, hirdetések.

Sok versenyen indulunk, matekból, anyanyelvből és a többi tárgyból és sportból is. Ilyenkor általában jól is szerepelünk.

Idén új osztálytárs is jött hozzánk: Hamar Norbi, aki nevéhez hűen hamar beilleszkedett közénk.

Mind a tavaly nyári, mind az idén őszi osztálytábort nagyon élvezték. Nálunk nem alkotnak külön csoportot a fiúk és a lányok: mindenki mindenkiel barátkozik. Tavaly sok, szoros barátság kötődött, olyanok között is, akik addig csak futólag vagy egyáltalán nem ismerték egymást, de a régiek is megmaradtak. Szeptember elsején nagy volt a hangzavar: mindenki örült a barátainak, ki hangosan, ki ordítva.

Fóti Neszta

Bemutakozik a 6.B

Ilyen volt az első közös karácsonyunk:

DÓCZI MAJA: KARÁCSONYI HÚZÁS

Megjött a tél, itt a karácsony.
Ideje lenne húzni,
Már alig várom.

A gyerekek izgatottak,
Nyüzsög az osztályterem,
de jön az ofő, és ez
mindent változtat a helyzeten.

fotó: Rajkó Kata

Elővesz egy bűvös kosárt,
Cetlik benne egytől-egyig.
Sok gyereknev benne rejlik,
Nem várhatunk még egy percig!

Mindenki rohan, hogy ő húzza a legjobbat.
Alig marad néhány cetli, vagy talán egyetlen sem akad.

Amikor a tanár kimegy, lelkünkre kötve a szabályt:
Titok legyen gyerekek, nehogy valaki elmondja ám!

Csukódik az ajtó, s a sok gyerek egyszerre kezd el forgolódni.
Ki padtársának mondja, ki a mögötte
lévőnek súgja.

De a titok nem sokáig maradt titok.
Mindenki fújja a magáét, ötletét,
hogy ki kit húzott.

De eljön a nap, mikor nem csak egy kérdés merül fel:
„Vajon mit csináljak?”, hanem ezer meg ezer:
„Talán a többiek jobbat kitalálnak?”

De vannak, kik beletörődnek.
Hát, ha a titok már nem marad titok,
Legyen mégis békés karácsonyotok!!!

ILYEN VOLT A NYÁRI OSZTÁLYTÁBOR

Június 25-én elindultunk az osztálytáborba, ami Mátrafüreden volt. Két óras buszút után megérkeztünk szállásunkra, ahol 3 óras pihenő fogadott minket, mert a takarítás még javában folyt. Mindenki más elfoglaltságot talált magának. Volt, aki épp uzsonnáját fogyasztotta, vagy kipróbálta a rozsdás hintát, volt, aki a csocsóasztalnál költötte el zsebpénzét, és olyan is akadt, aki a focipályán játszadozott.

Miután beengedtek a bojlerrel ellátott házikóba, elfoglalhattuk szobáinkat. Mindenki megpróbálta megszerezni magának a hozzá közelebb lévő konnektort. Mire kipakoltunk, 17 óra lett, elmentünk étkezni. Vacsora után elkezdődött a harc a zuhanyzóért, mivel csak két tusoló volt. Fürdés után mindenki bement a szobájába, mert 10-kor takarodót fújtak, persze volt, aki ezt nem vette figyelembe.

Másnap reggel „szabadprogramként” a friss levegőn lehetett futkosni, illetve tornázni. Erre a napra terveztük a Kékes-tető megmászását. Reggeli

után nagy erővel el is indultunk. Az úton valaki megsérült, valaki elfáradt, de volt olyan is, akinek az égvilágon semmi baja sem volt. 16 órakor visszaértünk szálláshelyünkre. Este együtt beszélgettünk a tűzrakó helynél az első együtt töltött évről. Ezután elfoglaltuk ágyainkat és nagyon gyorsan elaludtunk. Másnap még megreggeliztünk, és elmentünk számháborúzni a rétre. A játék után mindenki megpróbálta megtalálni és elcsomagolni a szétdobált ruhadarabokat, de volt olyan, aki ki sem pakolt, így legalább nem tudott semmit otffelejteni.

A táborhelyet elhagyván felszálltunk a buszra, és elindultunk Budapestre. A Stadionokhoz érkeztünk, ahol már szüleink izgatottan vártak minket. Nagyon kellemesen telt ez az első több napos osztálytáborunk. Reméljük jövőre is lesz osztálytábor!

Schön Márk és Győrfi Bálint

SZÉKESFEHÉRVÁR

Az éveleji osztálykirándulás első napján Székesfehérvárra látogattunk el.

Nyolc órakor az iskola előtt találkoztunk, majd tömegközlekedéssel utaztunk a Déli-pályaudvarig. Mint lelkes turisták hangosan, tele életkedvvel szálltunk fel a vonatra.

Székesfehérvári programjaink közül egybehangzóan a legjobb a Játék múzeum volt. A rengeteg gyönyörű, részletgazdag baba és kiegészítő megfi-

gyelése után elértünk egy kis szobába. Itt mindenki talált magának megfelelő játékot. A fiúk lovas társasjátékot játszottak, a lányok francia kisasszonyok bőrébe képzeltek magukat és teadélutánt rendeztek. A kirándulást színesítette, hogy Székesfehérvár minden érdekességéről egy-egy osztálybeli gyerek számolt be.

Ezen az osztálykiránduláson is bebizonyítottuk, hogy ha egy kicsit hangos is, de nagyon jó osztályközösség vagyunk. Öröm volt így kezdeni az évet!

fotó: Rajkó Kata

Bemutatkozik a 7.B

Az ember azt gondolná, hogy ha valaki hetedikes lesz, akkor az már érett korba lépett. Tény, hogy pár fejjel magasabbak lettünk, néhányan már Patrik tanár urat is túlnőtték, és megjelentek osztályunkban az „elvetemült” rockerek és hasonlóak, de ezek csak külsőségek! Ha egy ismeretlen belép a 62-es terembe, csodálkozva kell megnéznie újra az ajtón lévő 7.B táblát, hogy nem az alsósoknál jár-e...

Hogy miért?

A szivacsdobálás már-már védjegyünké vált, mostanában már továbbfejllesztve, vizesen játszunk.

Az utóbbi időben feltűnt egy általunk eddig figyelmen kívül hagyott locsolókanna, amely azóta elég nagy szerepet kap osztályunk életében. Ha az idetévedt idegent megkérdeznénk, mire jó egy ilyen tárgy, biztos azt válaszolná, hogy azzal kell öntözni a növényeket. Ez nálunk nem így van. Nincs pontos funkciója, de tulajdonképpen bármit lehet vele csinálni a viráglocsoláson kívül. Ha vizet teszünk bele, a legtöbb esetben akkor sem a légyszárúakat öntözzük, hanem... mást... Másokat...

Nyári táborban, Királyrétre menet

A nyári táborban, Királyréten

Feltűnhetnek a fiúkon különböző „székpajzsok” is, amik nem haszontalanok némely akció során: a lányok öleléstámadása esetén. Néha csak úgy, minden ok nélkül üldözik egymást az emberek, az ajtóban lévő idegennek igencsak megnehezítve dolgát a bejutásban.

- Hogy lehet ezeknek már két éve, amióta ide járnak, a legjobb osztályátlaguk?
- Nem tudom. 😊

Az osztálytáborban, ami Bánkon volt, természetesen esett, de elfoglaltuk magunkat a folyamatos vérfarkasozással, kártyázással és egyéb érdekes dolgokkal, mint zenehallgatás, ugrálás, éneklés és egy ágy betörése. Ugyan, jó gyerekek vagyunk!

Egy biztos: Az idegen jól szórakozhat társaságunkban!

NÉGY POÉN AZ EZER KÖZÜL

- Hogy hívják az okos favágót?
 - Láncfűrész.
 - Feltetted a könyvet a polcra?
 - Feltehetően.
- Pálinkó tanár úr valamit pucol az órán.
- Tanár úr, krumplipüré lesz vacsorára?
 - Nem, körtét eszem.
- Angol órán tanultuk a negatív előtagú mellékeveket.
- Ki tud mondani dis-szel kezdődőt?
 - Dis-no!

*Kobári Laura, Mayer Lili,
Rátonyi Anna szövege
Kobári Laura fényképei*

Bemutakozik a 7.NY

A fotók az első napon az iskolában és a szentendrei osztálykiránduláson készültek

Bemutatkozik a 8.A

A szolgál kitálal

8.A-s vagyok. Annak az osztálynak a tagja, amelyik tavaly (nem kis munka után) felállt a dobogó tetejére. A következőkben viszont nem ajnározni fogom ezt a dicsőséget, hanem inkább leírni az ide vezető utat. Aki még mindig olvassa az írásom, azt most meginvitálom egy kis időutazásra. Mindössze egy évet kell visszamenni az időben. Kezdődjék hát az utazás! A vezetőjük az az ember, aki tavaly Grumio, az úr szolgájának bőrébe bűjt.

Egy évvel ezelőtt két diák áll a táblánál, viszont azon három cím szerepel. Nagy választás előtt állunk. A lehetőségeink: Dürrenmatt: Az öreg hölgy látogatása, Mikszáth Kálmán: Szent Péter esernyője és végül, de nem utolsó sorban: William Shakespeare: A makrancos hölgy. Ez három, egymástól igen csak különböző mű. Dürrenmatt drámája mindössze szigorú húzást és néhol egy kis átírást igényelt volna, Szent Péter esernyője pedig hamar kiesik a versenyből, míg Shakespeare műve nem hogy átdolgozást és átfogalmazást, de egy különösen igényes megjelenítést is igényel. Ezek után a kettőből mégis a Makrancos hölgyet szavaztuk meg, márpedig azért, mert az egyik osztálytár-

sunk vállalta a történet teljes átírását. Innentől kezdve úgy éreztem, elveszett számunkra ez az osztályszínpad. Mert hetedikesként egy Shakespeare művet, élvezhetően előadni nagyobb feladatnak tűnt, mint amire mi képesek lennénk. És igazam is volt. De akkor mégis hogyan nyerhetünk, merülhet fel a kérdés. Mindjárt kiderül.

Körülbelül fél hónap múlva kézhez kaptam az első kéziratot. Bevallom, engem is meglepett, hogy a szöveg nagyjából visszaadta a mű stílusát, és ez egy ilyen műnél már nagy szónak számít. Otthon jelöltem magamnak a hiányosságokat, ahol lyukasnak éreztem a szöveget, majd ezt elküldtem egy e-mail formájában az osztályfőnökünknek. Nem kellett volna meglepődnöm, mégis megtettem, amikor felkínálták nekem az átírás lehetőségét. Ez volt az a pont, amittől kezdve motiválttá váltam annak az előadásnak a megvalósításában, amit előtte nem támogattam. Bár főleg plusz részeket írogattam bele, innentől az én nevem is a szerzők neve mellett szerepelt, és ez egy nagyon súlyos dolgot jelentett: ha az előadás megbukik, az egyenlő az én „bukásommal” is. Ráadásul a teljes kibukással.

Elindultak a próbák. Hol a szöveggel, hol a fegyelemmel, de általában mindkettővel probléma volt. Miután végre tisztázódott a szöveggönyv, a kezdeti szétzilált próbákon egyetlen élvezetemet abban leltem, hogy vigyorgva hallgattam, ahogy mások a szájukra erőltetik az én átiratomat. A hangulat rendkívül változó volt. Eleinte heti egyszer, maximum kétszer tettünk kísérletet a darab jeleneteinek összetételével, és ezeken a próbálkozásokon elvileg csak a főszereplők olvashattak papírról. Ezen a ponton nagyon értékelem az osztály a szerepéhez való kötődését, mert a tavaszi szünetet megelőző héten még alig páran tudták a szövegüket. A rengeteg „főszereplő” sem segítette a darab rendezését. Végül Ildikó néni többszörös, határozott fellépésére ki-ki megtanulta a maga egy-két mondatát, és végre összeállt a darab szövegi része.

Csakhogy ezt a színdarabot – elképzelésünk szerint – nem monológok láncja alkotta, hanem egy eljátszott, vicces és életszerű képek sorozatából álló füzér. Így elkezdődött a darab rendezése. Osztályfőnökünk belevetette magát a kusza képekbe és megszakadt párbeszédbe. Az ifikkel minden jelenetet lépésről-lépésre átgondolva, mint egy kis mozaik, szépen lassan összeállt a színpadi kép.

Innentől már teljesen egyértelmű volt, mi a feladatunk. Próbálni vagy inkább megpróbálni próbálni. Mert, ahogy a próbák száma egyre nőtt, néhányan egyre inkább kezdték elveszíteni a türelmüket. Nem volt olyan alkalom,

amikor ne lett volna valami kis rendbontás. Végül Ildikó néni és Etédi tanárnő közös erővel együtt tartotta a csapatot, hol észérvekkkel, hol szigorral.

A darab, ahogy az utolsó hetébe lépett, inkább mutatta egy flashmob képét, mint egy Shakespeare darabét. Bár megérkeztek a gyönyörű ruháink, hatást kizárólag a díszteremben gyakoroltak az osztály többségére, és főképp akkor, amikor egy tanár vagy ifi odanézett. Etédi tanárnő végig bátorított minket, hogyha ezzel a darabbal nem nyerünk, akkor szerinte mással se lehet majd nyerni a vetélkedőn. Az utolsó heti szünetet is normálisnak tartotta, és véleménye szerint ez csak azt jelenti, hogy nagyon gyakorlottak vagyunk már a darabban, és egy kis lazaságot is megengedünk magunknak. De ezzel a kijelentéssel inkább szétzilálta a társaságot, minthogy összébb kovácsolta volna.

Majd eljött az előadás napja, mondanom se kell, inkább voltunk holtak, mint élők. Egész nap különböző rémképek kergették egymást a fejemben, egyszerre szerettem volna elbújni és a színpadon játszani. Néha még a pír is elfutott, no nem a Shakespeare. Aznap délután is – szokás szerint – megtelt a díszterem. Színültig. Mi körmöt rágva ültük végig az első két előadást, az osztályunk harmadikként lépett fel ezen a napon. Mielőtt elfoglaltuk a helyeinket, mindnyájan átéreztük a másik feszültségét, és ez kicsit visszavett a szívem ritmusából. Amíg Petruchio, a történet férfi főszereplője mellett álltam, tényleg úgy éreztem, én a szolgálja vagyok, ő pedig az uram. És ez az érzés kísért a színpadra fel, és ezt éreztem a meghajlásig.

Az előadásról nem beszélnék. Nem szeretnék senkinek semmit a szájába rágni. Aki látta, úgyis megvan a saját véleménye, aki pedig nem látta, annak úgyse tudom visszaadni szavakban az előadást. Egy dolgot viszont kijelenthetek. A tavalyi osztályszínpadok olyan hatást gyakorolt rám és az egész osztályra, hogy nem csak a véleményünket, de az egymás iránti érzelmeinket is teljesen átkalibrálta. Ebben az előadásban az osztály egy közösséget alkotott, és mindenki együtt mozgott, együtt lélegzett és együtt izgult. Idén ugyanezt várom, és reménykedem, hogy megint sikerül az osztályra illő darabot választanunk. De egy dolgot legalább megőriztünk a tavalyi egységünkben. Hogy a díj, a Torta idén is hozzánk kerül!

Gáspár Miksa

Bemutakozik a 8.B

Szűcs Leó: Az idegen

ELSŐ RÉSZ

Már hajnalodott. Reggel fél nyolc is elmúlt. Peti, Klári és Adó fáradtan és álmos arccal érkezett az iskolába, tudván, hogy dolgozatok tömkelegét fogják aznap megírni – bár ehhez már hozzászoktak.

Ám e nyugodt reggelt egy valaki vagy valami megzavarta: egy idegen. Egyetlen kézmozdulattal (meg három váll-, öt láb-, és két fejmozdulattal) átugrott a forgóajtón, föl a lépcsőn, majd egyenesen be a 19-es terembe! Döbbenten nézett mindenki. Utánasiettem a terembe, de már nem találtam ott, ami azért furcsa, mert onnan nincs más kijárat, csak egy bőr ajtó, amely viszont mindig be van zárva. Az ismeretlen lény azonban mégiscsak eltűnt.

MÁSODIK RÉSZ

Reggel nyolckor, amikor elkezdődött a tanítás, egyszerre minden világosság kihunyt, óriási zivatar kerekedett. Nyikorgott az ajtó, egy villám le is csapott. Fényénél tökéletesen látszott a terem – és lám, mindenki megrémült! Az idegen az ajtóval szemközti sarokban állt! Sötétzöld, halálfejes pulóvert hor-

dott. A távoli homályban valahol vérfarokasok üvöltöttek hosszan kitartott, dühvel teli vonyítással! Egy kísérteties kacaj hallatszott a sötétben, valahol a terem végén. Újabb villám! A bal oldali padsorok közül Tomi eszeveszetten rohanguált örölen fel s alá. Az ajtó zárva. Egyszer csak egy vérszomjas nevetés hangzott fel, de mintha nem is evilági volna...

Megrázkódtam. Zajlott a tanítás, de én éppen aludtam, és még hozzá rossz álom volt. De a tanár szelíden, ahogy az egy tanárhoz méltó, felkeltett. Aztán adott egy feladatot és egy egyest az alvás miatt... Tíz perc múlva csengettek, és indulunk az udvarra...

HARMADIK RÉSZ

A megvadult diáksereg, élükön Tomival, rendezetlen csoportokban rohan meghódítani az udvart. Néhány szerencsétlent fel-feltartóztat egy-egy nagyobb, idősebb fiú, de miután a zavaró közeg eltűnik, a hetedikes csapat azonnal újult erővel rohan. Az idegen érdeklődve s mintegy undorodva nézi ezt a színes kavalkádot, amely mindenre elszántan harcol labdáért, pályáért, az igazságért (tizenegyes, szabadrúgás, ilyesmi). A labdáért való hősi harcban Andris és Marci is elesik. Derült égből villámcsapás... A jelzőcsengő hangjára a megvadult sereg, most élükön Mikivel, leverten vonul vissza a tantermek homályába, hogy aztán újból előretörjön a következő szünetben.

A 7.B számára egy új harc kezdetét jelezi ez a csengő. A tesi órával kell megküzdeniük, egy új, még az idén fel sem derített csatátérrel. Sőt mi több, idén egy új hadvezér vezényli őket a győzelem útjára!

NEGYEDIK RÉSZ

Az első ütközetet vívja a 7.B osztály, egyelőre előnyös, sík terepen. Semmi különös, egyszer csak az új hadvezér futva megteendő körök könnyűgyalogos hadosztályával való harcra utasít. A 7.B könnyűpáncélosai lassú, a nehéznél is nehezebb páncélosok lassúságát felülmúló lassúsággal áll ki a körök elé. Első ütközet: vereség. A hadosztály elhatározza, hogy mostantól minden akadályt, legyen az repülő század vagy aknamező, lazán fognak venni.

Ám a hadvezér újabb nem várt nehézség elé irányítja őket: fektetett kosárra dobások egész arzenáljára uszítja rá ezt a megrendíthetetlen hadsereget. **GYŐZELEM!!**

De vajon hol az idegen? Vajon ő mit csinál? Csak ámul és bámul a csodálatos harci taktika láttán. Beáll ő is a menetoszlopba, senki nem veszi észre (még Zsombi se), csak úgy szórja a fektetett dobásokat. És egyszer csak, egy dobása nyomán, hopp – eltűnik a bomba! Senki sem veszi észre, az idegen visszaáll a sarokba, ilyen pancser technikát! Floorball következik, most a hadseregszörny magával harcol, az idegen végre megtalálja az eltűnt bombát... Felé gurul a floorballtöltet! Védelmi rendszere mindörökké eltünteti a labdát.

Kicsöngő, a 7.B távolabb lévő harcmezőkre távozik.

ÖTÖDIK RÉSZ

Ebben az univerzumban minden szénalapú élőlénynek pótolnia kell az energiaszükségleteit (így Katának és Boginak is meg kell ezt tennie). Normál esetben az ember ezt a teendőjét úgy hajtja végre, hogy különböző tárgyakat tüntet el a szájnak nevezett arcüregi nyílásán keresztül. Az iskolának neve-

zett bolygón belül működő 14. osztályú intézménynek a menzája azonban a galaktikus átlag alatt kúszik, de mélyen. A 7.B-ből nagyon kevesen veszik ezt a szolgáltatást igénybe, de például Boldi, Edit és Sári igen.

Ám mi foglalkozunk inkább az idegennel! Most büszke, nagyon büszke, hogy az ő ebédje nem ilyen primitív. Ő csakis 3D nyomtatóval nyomtatott Lófej-ködi kukacbelet eszik, azt is csak fertőtleníttve. Hirtelen, talán az ezen a bolygón fellelhető fura összetételű légkör miatt, egy felirat jelent meg a feje fölött: FLOOR. Azt, hogy ez mit jelent, ne e sorok írójától kérdezze az olvasó; vagy 89 nyelven van jelentése: padló, hurkapálca, rihühü kukac, lófejködinyomtatottkukacevőidegen. Nem tudom, hogy a nyolcvankilencből melyik volt az igazi jelentés; én egyébként is csupán négyet írtam itt most le magyarul.

HATODIK RÉSZ

Minden cowboy néma csendben ült az asztalnál. Az ötödik órai csapos párbajban megsérült, így másíknak kellett jönnie. Két cowgirl, Lili és Kitti már elment szólni a csaposok iskolai szövetséghez. De mielőtt visszatértek volna, a kréta a bárpultnál lévő táblára írni kezdett: *Dávid, te...* de nem tudta befejezni, mert a pótcsapos megérkezett, és erre a történetre ő leeresztette fegyverét, de hogy mi vagy ki volt az, azt nem tudjuk. Az új csapos kiosztott egy kör italt, majd valami megmagyarázhatatlan oknál fogva elköltözött a préri örök álmomezőire.

Ezalatt, a szokásos pókerparti közepette, amin persze Lolo győzött, a csehó ablakánál benézett valaki. Az idegen volt az. De aztán rögtön el is tűnt, mikor látta, hogy látjuk, hogy ő látja, amit mi látunk.

Egy párbajszünettel később a vendéglistán a következő szerepelt: mindenki jelen van, csak Dávidot nem látták kijönni a toalettről az előző óra után...

HETEDIK RÉSZ

A nyomelemző-csoport munkához látott. Horacio Máté hadnagy szokása szerint sokat tett hozzá a munkához azáltal, hogy nagymenőként tette fel és vette le a napszemüvegét. A csoport neve *CSI: Radnóti helyszínelők*. Dávid elrablása ügyében jártak el.

Az első nyomot Marcell detektív találta, egy felnőtt ujjlenyomatot. Mint kiderült, nem tanártól származott. Ekkor Marci felügyelő és Péter felügyelő, mint a legtöbb krimiben, egyszerre kiáltott fel: *Az idegen!* (Más elmondások szerint az egyikük azt üvöltötte: *Au, a lábam!*) Innentől minden ismeretüket egybevetették: eltűnt, kijutott az iskola védelmi rendszerein, a floor felirat, egy eltüntetett floorball labda, és Dávid eltűnt! Mi lehet a közös pont, ha Dávid jól floorballozik? Csaba nyomozó rögtön azt mondta: a fahéjas süti!

Ebbe azonban annak ellenére nem nyugodtak bele a detektív társai, hogy a fahéjas sütit mind szerették. Doma, a kriminálpszichológus (bár e szót talán ő maga sem érti) fogalmazta végül meg a jó megoldást: a floorball! Ebben a pillanatban Márton ügyeletes rendőrtiszt kiadta az utasítást: A tesiterembeeeeeee! Majd, mint ilyenkor szokás volt, elindultak jobb kéz felé. Csakhogy a sarkon rájöttek, hogy balra kellett volna indulniuk. Így visszafordultak és rohantak a végtelenbe... És: tovább...!

NYOLCADIK RÉSZ

Az idegent ezután elfogtuk a tesiteremben, és ő szóról szóra elmondott mindent: őt magát Kopmirnyovszki Bélának hívják, és a floorball titkosügynökségről jött. A terem mögötti zárt ajtó titka az, hogy az a Floorball Szövetség tulajdona, így tudott bejutni, majd az ablakon ki. A tanári parkolóból bement, majd az ez utáni megfigyeléseinél csak a megfelelő pillanatra várt. De az nem jött, egészen a mosdóig. Onnan Dávidot a tesiterembe cipelte, és rákényszerítette, hogy elmondja valamelyik trükkjét. Hát ennyi az egész! A lebegő felirattal kapcsolatban csak annyit tudott elmondani, hogy egy szerkezet volt a hátán, amely mini felhőket generált. Akkor csak véletlenül nyomta meg.

EPILOGUS

A fentieket végül is nem tártuk fel a sulis többi része előtt, ezért nem lehetett eddig tudni róluk. Ezt a már „nem idegen” egy tábla csokival jutalmazta. Fejenként! Ami természetesen mindenkinek módfelett tetszett a 7.B-ben. Masa és Boldi a csokijuk felét már be is vágták. Ezek után búcsút vettünk az idegentől, Viki és Dóri lehet, hogy meg is könnyezték, Balázs és Jakab tapsoltak, Vera és Fruzszi konfettit dobált, Marietta pedig sikoltott a furcsa nap miatt. És hogy úgy fejezzem be e művet, hogy azt az irodalomtudományban jártas emberek is elfogadják, íme: *Itt a vége, fuss el véle – blődli már nem lesz belőle!*

Köszönettel:
A sokszínű 7.B (8.B) osztály
(nevében: *Szűcs Leó*)

Bemutakozik a 8.C

Osbáth Eszter

Bérczy Dóó

Gerencsér Dóri

Hajnal Borka

Szabó Bori

Molnár Zsófia Helka

Tasi Vince

Szenási Zsófi

Márton Áron

Asbóth Hanna

Demeter Tamás

Jován Károly

Vizkeleti Péter

Kelényi Bálint

Kocsis Barnabás

Tóth
Kristóf

GUILTY

Csonka Zsolt

Hór Dani

Hori Dani

Stevens Dani

Labró Péter

Oláh Flóra

Nóvák Bálint

Valent Vera

Markella Adél

Kerekes Anita

Miró Panka

Trencsényi Sára

Nguyen Hong Chi
Minh

Vábián Anna

Sápi Lili

Mázás Irzsina

Simon Zsófi

Köbér Bence

Bender Jonathan

Lucza Mátvász

WANTED

DEAD OR ALIVE

REWARD: \$ 10500000000

Bemutatkozik a 9.A

Az évet az eddigi 36 helyett 34-en kezdtük. Tavaly év végén két osztálytársunk is elhagyott minket különböző okok miatt (Bálint és Ádám). Nélkülük nem lesz ugyanaz, de sok szerencsét kívánunk nekik az új iskolájukban.

Felmerülhet a kérdés, hogy miért nem kaptunk új osztálytársakat? Benünk is felmerült. Meg is érdeklődtük az osztályfőnökünknel. Kiderült, hogy azért nem kapunk még osztálytársakat, mert az igazgatónő úgy vélte problémás osztály vagyunk. Mi? Problémásak? Pár függöny itt-ott leszakadt. Pár szaktanár fenyegetett minket leadással, de állítom, hogy rendesek vagyunk.

Na, de ne siessünk ennyire előre. Ezek már az idei tanévre vonatkoztak, pedig még szóba sem jött a tavalyi év végi kirándulás.

Az elmesélését hiba lenne kihagyni, mivel különleges volt, hisz' már régen nem volt igazi, „ottalvós” nyári táborunk. Pár órácskával a tanév lezárása

után a Déli pályaudvar már a mi kiabálásunktól volt hangos. Hamarosan meg is érkeztünk Velencére. A kemping, ahol voltunk, nos nagyon..., hogy is mondjam, nagyon különleges volt. Igen, ez a jó szó rá. Este minden megvolt, ami kellett: tábortűz, lyukas falú fürdőhelyiség, Roliék társasága, egyszóval minden. Másnap megrohamoztuk a strandot, napoztunk, majd este sárkányhajóztunk, azután teljesen átfagyva a tó ellentétes oldaláról futottunk/sétáltunk vissza a szállásra. Harmadnap sportdélelőttöt tartottunk, kártyáztunk, majd aki akart, mehetett a Stellerweis túrára, ahol persze rossz hegyre küszködtük fel magunkat, de ez mit sem vett el a jókedvünkből. A következő nap hasonlóan kellemesen telt, egy kis esti hidegesős-melegvizes fürdőzéssel és naplementenézéssel megspékelve. Utolsó nap már csak a pakolás és az utazás várt bennünket. Összességében ez volt az egyik legjobb osztálytáborunk, foci VB-vel, nevetéssel és mártózással tarkítva.

Az év eleji osztálytábort a Mátra kempingben töltöttük. Külön busszal indultunk a Stadionoktól a Mátrába szerda reggel, akkor amikor a többi osztály még a suliban ült valamilyen órán. Ez tavalyi papírgyűjtésen nyert szabadságnak hála. Mikor megérkeztünk, mindenki kedvence, Geri fogadott minket, aki körbemutatta a szobákat. Nagy váltás volt a velencei kempinghez képest. Minden szoba szép és tiszta volt, külön fürdőszobával (zuhanyzó, WC, minden) hűtővel, és TV-vel!!! Nem mintha bárki is nagyon tévézett volna ottlétünk alatt, de a jelenléte lenyűgözött mindenkit. A táborhelyen volt egy nagy játszótér is, ahol első nap este világi beszélgetések folytak. De ne menjünk ennyire előre. Miután lepakoltunk a szobánkba, újra

gyülekező volt, és indultunk felfelé a hegyre. Pár perc séta után megérkeztünk az Oxygen Adrenalin Parkba. Az erdei kalandparkba voltunk hivatalosak először, amiben úgy tűnt mindenki örömet leli, majd mentünk bobozni. Minden napra be voltunk fizetve három kör bobra, és bár az időjárás ellenünk szólt (második naptól állandóan esett), minden nap éltünk is a lehetőséggel. Idegesítő mikor az ember arcába fújja a szél az esőt, de a nedves pálya miatt gyorsabban csúszó bob kárpótolt ezért. Szendvicseink elfogyasztása után a függőhídon, ami egy szakadékféle fölött volt, is átsétált osztályunk, még csodás képek is készültek erről.

Másnap, mint már említettem, leszakadt az ég, de ennek ellenére mentünk íjászkodni. Volt, aki ügyesebb volt és hát volt, aki kevésbé... de az elmondható, hogy mindenki élvezte, talán a két parki alkalmazott, akik az elkóborolt nyilakért mászott a sárban, kevésbé. Ezután beindult a – Leszel az első? meg a Ki neked a harmadik?, ami a bobos párokra vonatkozott. Bob után ebédeltünk, majd elindultunk egy túrára a Kékestetőre. A túra, bár hosszú volt és esett is, de szerintem a látványért megérte. Na meg milyen kellemes volt utána beülni a meleg buszba, ami levitt a hegyről. Persze voltak elvete-mültebbek (vagy sportosnak is lehet őket nevezni), akik visszafelé is túráztak. Majdhogynem a Stellerweis túra ismétlődött meg újra, annyi különbséggel hogy most nem tévedtek el. Utolsó nap is zuhogott, így a vízi akadálypálya még vizesebb volt. Amíg a busz meg nem érkezett, az egész osztály két szobában ücsörgött (a többit már kitakarították). Szűkös és lábszagú lett volna? Eléggé. De azért megvolt a hangulata.

És akkor térjünk vissza az új tanévhez... Idén egy új fejezet nyílt osztályunk kis történetében; kezdetét vette az eposzba illő csata a szeretett hazánk által előírt (belőlünk az első izzadságcseppeket kicsikarni vágyó) közösségi szolgálat órák vak reményében. Az első tájékoztató után az osztály, mint a frissen ébredt sáskahad rohamozta meg a legkülönbözőbb álláshelyeket.

Voltak, akik az öregek, voltak, akik a gyerekek segítségét választották. Sokan még ennél is érdekesebb dolgokat találtak, így az osztály minden diákja új és új élményekkel gazdagodott, gyarapodva továbbá a (nyilvánvalóan teljesen önkéntes) segítség után maradt büszkeséggel és boldogsággal, amit önnön nagylelkűsége váltott ki belőle.

A munkahelyek több helyről is pozitív visszajelzést adtak, a roppant keményen dolgozó 9.A remek önkénteseiről, akik sok ember arcára csaltak mosolyt már most.

Személyes tapasztalat alapján mondhatom, hogy a munka bizonyára sok emberben változást idéz elő. Érzékenyebbé teszi az embert a társadalom és embertársai iránt, így bizonyosan hamarosan a 9.A osztályközösségén is meglátszik majd az emberekben újonnan felgyúlt, túltengő empátia.

Ui.: Ugye ezért az írásért is ígért egy órát a tanárnő? ;)

Bakó Lili, Marossy Aliz, Végh Eszter

Az egész ott kezdődött, hogy ránk bízták az idei írást.

- Mi a feneee...
- Semmi ötletem sincs...
- Beszéltél Szikával?
- Aha, mondott pár dolgot, de nem tudoom...
- Na jó, most már el kéne kezdeni.
- De nem tudom, hol kezdjem. Mindig az első mondat a legnehezebb. Kezdd te!
- Miért én? Te vagy a zseni.
- Komolyan, ez csak egy mondat, szerencsétlenek vagyunk. Valami bemutatkozással kéne kezdeni. De közben az meg túl mainstream...
- Mondjuk a tavalyi év tényleg elég jó volt, meg tőkre szeretem is ezt az osztályt. Írhatnánk, hogy ez nem egy átlagos osztály.
- Szedjük össze a tavalyi eseményeket először. Nemtom, osztálytáborok, szociometria, meg ilyenek.
- Na, valamire már jutottunk. Ezt nem vártam magunktól. És például mit írunk a táborokról? Év elején voltunk a Szelidi-tónál, nem? Tudod, ahol végig tök rossz idő volt. Olvasás Éjszakája, meg ezek.
- Oh, igen, zsenialitás. Azokat le lehet írni, aztán még például tavaly megnyertük a focikupát is vagy nem? Meg kéne kérdezni a fiúkat...
- Az a tarisznyakupá volt, nem? Várj, megkérdezek valakit. (...) Igen, a tavaszi tarisznyakupá volt.
- Nagyon jó. Aztán ugye osztályszínpadok, akkor ott arról is lehet írni, hogy az előző években mi volt, meg hogy Kisinócon is próbáltunk. Mondjuk most átugrottam elég sok időt, mi volt még évközben?
- Nem írunk valamit arról, hogy behaltunk a tanulásba? Vizsgáljuk meg minden.
- Deee, úristen, hát persze. Most, hogy mondod, máris kezdek parázni a többi miatt, ezek még a legkönnyebbek voltak...
- Ne térjünk el a témától, van még egy évünk a következőig. Inkább írunk valamit a szociometriáról. Az azért elég fontos az osztály történetében.
- Az biztos. Először tőkre azt hittem, hogy soha nem fogunk többet egymáshoz szólni, de igazából nagyon jól tett szerintem, sokan iszonyatosan megváltoztak...

- Igen, Szilvi (Sarkadi-Nagy Szilvia, iskolapszichológus) tényleg mindent felkavart. Pozitív értelemben. Tök jó, hogy év elején is velünk jött, nem? Ez a tábor is nagyon jó volt amúgy.
- Igen, már rég volt olyan, hogy ennyire nyugi volt, és így elvultunk egymással, annak ellenére is, hogy megint rossz idő volt, de tök jó programokat is csináltunk egymásnak.
- Tényleg, most minden programot mi csináltunk, nagyon menő volt. Jó az a hely, az ifitábor is ott volt, csomóan ifik lettünk.
- Erről jut eszembe: kár, hogy nem jöttél idén Nomádba, nagyon király volt a hatalomátvétel, tökre jól együtt tudtunk működni, még magunkat is megleptük vele, hehe.
- Ez az együttműködés is mutatja szerintem, hogy mennyivel érettebbek lettünk. Túl öregek vagyunk. Hallod, mindjárt felnövünk, ha így folytatjuk.
- Ja, amúgy tényleg, múltkor is, amikor Eszti születését ünnepeltük a táborban, meg Bencéét a májusiban, tök para, hogy már 15 évesek vagyunk... Te meg mindjárt 16 leszel...
- Tényleg! Csak az a baj, hogy egy idő után már nem lesz meglepetés az osztály éjféلكor berontása az emberek születésnapján.
- Jaja, mondjuk, azért nyilván mindenkinek jól esik, ha az egész osztály egyszer csak felköszönti. Ha már itt tartunk, vészesen fogy az osztály: először Dea, aztán meg Domi is, ráadásul ilyen hirtelen...
- Csak nehogy a végén mi ketten maradjunk, mert megint írhatunk mi az évkönyvbe.

Halász Minka és Török Emma

Bemutatkozik a 10.A

Hatodik évünket kezdjük meg a Radnótiban.

Vége lesz egyszer ennek?

Hat év után inkább az a kérdés, hogy milyen lesz egyszer külön-külön.

Néhol keserű, néhol édes, eseménydús és feledhetetlen hat év. Változunk, igencsak változunk, mindenki. Sehol sincs már az ötödikes kisdiák, aki „félve lépett be a nagy osztályterembe”. Néhányan talán bátrabbak is vagyunk a kelleténél, de ez is csak múltó szeszély. Idén mindenből megkapjuk a javát, fizika- és kémiavizsga vár ránk legtöbbünk nagy örömére. Nincs mit írnom.

Sziasztok 10.A!

Sziasztok bátor 10.A-sok! Sziasztok kísérletező 10.A-sok! Sziasztok sportoló és zenélő és minden más említésre méltót csináló 10.A-sok!

Sziasztok 10.A-sok, akikről nem lehet egy mondatot általánosítva megfogalmazni!

Sziasztok sokszínű 10.A-sok! Sziasztok mindjárt kész 10.A-sok!

Sziasztok kreatív 10.A-sok! Sziasztok csoportbontott 10.A-sok! Sziasztok balhész 10.A-sok! Sziasztok nyugis 10.A-sok! Sziasztok 10.A-sok a beteges gyerekkorú fizikazsenijeitekkel, akiknek az apja kazánkovács voltak.

Sziasztok házirendet betartó 10.A-sok! Sziasztok órán telefonozó 10.A-sok! Sziasztok órán nem telefonozó 10.A-sok, akik általában figyelnek! Sziasztok koffeinfüggő 10.A-sok! Sziasztok olvasott 10.A-sok! Sziasztok író 10.A-sok! Sziasztok tapasztalt 10.A-sok! Sziasztok tapasztalatlan 10.A-sok! Sziasztok koravén 10.A-sok! Sziasztok örökifjú 10.A-sok! Sziasztok punk 10.A-sok! Sziasztok indie 10.A-sok! Sziasztok 10.A-sok, akik nem hallgatnak zenét, vagy össze-vissza hallgatnak zenét! Sziasztok okos 10.A-sok!

Na sziasztok!

Bemutatkozik a 10.B

Tűző nap – szakadó eső, egyik se tudja kedvünket szegni. Év végén Dömsődön a ragyogó napsütésben a Duna mellett kevésbé, míg Veszprémben a zuhogó esőben – vizes hajjal, átázott kabátban és vászoncipőben, két múzeumlátogatás között – többször is megfordulhatott fejünkben, hogy kiönthet a Séd.

És ha tényleg kiöntött volna...

... Peti kikalkulálta volna a túlélési esélyeinket.

... Laura megtervezte volna az Árvíz című festményét

... Aliz elterelte volna Laura figyelmét a festésről

... (A.) Virág vízipisztollyal lövöldözött volna mindenkire, mondván, hogy most már úgyis mindegy

... Tamara: – jó ez a kis árvíz, már olyan melegem volt

... (N.) Eszter gumicsizmában felfedezte volna az árvíz sújtotta területeket

... Flóra kipróbálta volna, hogy lehet-e a vízen balettozni

- ... Laci Google maps-en megnézte volna a lehetséges menekülési útvonalakat
- ... Ákos biciklire pattant volna, hogy segítséget hozzon
- ... Zsuzsi megkereste volna a tökéletes fénybeállításokat az árvíz lefénycépezéséhez
- ... Barbi kijelentette volna, hogy ez csak egy rossz álom
- ... (P.) Virág visszasietett volna a szobába, hátha úgy biztonságosabb
- ... Kristóf kosárlabdát pattogatott volna a maradék száraz területen
- ... Bori ropogtatta volna az ujjait aggodalmában (és mert átázott a cipője)
- ... (S.) Flóra nevetne azon, hogy a Bori bénázik, mert átázott a cipője
- ... (H.) Eszti megpróbálná kimenteni a holmiját a vízből
- ... Dénes a vitorlázási lehetőségek után érdeklődött volna
- ... Ádám hátradőlve figyelte volna az eseményeket
- ... Mimi fölriadt volna szundijából, majd visszaaludt volna
- ... Ani rémulten megpróbálta volna felébreszteni Mimit

... Soma a helyzet súlyosságát nem értve legyintene, hogy semmi probléma
 ... Gergő elmagyarázta volna Somának, hogy itt bizony árvíz van
 ... Balázs megfelelő hangulatot teremtett volna a farzsebéből kilógó hangfal-
 ból szóló zenével
 ... Bálint jobb híján Balázs zenéjét hallgatva tette volna a dolgát
 ... Timi leugrott volna a sarki pékségbe csokis croissant-ért, hogy legyen
 vérsztartaléka
 ... Siri utána ordított volna, hogy hozzon neki valami sósat
 ... Toma forgatókönyvet írt volna az Árvíz című színdarabjának
 ... Benedek beosztotta volna az embereket menekülési csoportokba
 ... Misi a vízbe ugrott volna a focilabdájáért
 ... Dani kihúzta volna Misit a vízből
 ... Marci megnyugtatót volna mindenkit, hogy aggodalomra semmi ok, mert
 a menekülés már Laci és Benedek biztos kezében van
 ... Khoa hozzátette volna, hogy ő azért ebben annyira nem lenne biztos
 ... Adri felhívta volna a tudakozót, hogy mit kell tenni ilyen esetben
 ... Az osztályfőnökeink pedig egy esernyő oltalma alól próbálták volna az
 osztályt tanácsokkal ellátni
 Vagyis a helyzetet ugyanolyan gyorsasággal és precizitással oldottuk volna
 meg, mint amilyen hatékonyan megszerveztük az évnyitót. Minthogy az
 évnyitó többek állítása szerint is jól sikerült, reméljük, hogy egy jövőbeli
 árvizet is túl fogunk tudni élni.

Nguyen Thuy An & Czeller Flóra

Bemutatkozik a 10.C

A 2013–2014 tanév nem volt teher
Év eleji kirándulás célja Eger,
Néztünk barlangot, de csak egyet
Habár utolsó nap végig esett.

De erről az előző évkönyvben volt szó.

Első félévben matekvizsgára készültünk
Az eredményekkel mind elégedettek let-
tünk.

Megérte az a sok gyakorlás, tanulás
Félévkor nem volt semennyi bukás.

Második félévben jöttek a következő
vizsgák
Történelem és irodalom, figyelni kellett
órán.

Nem volt végül baj, mindenki átment
Bár a két új osztálytársunk végül elment.

Az év végi kirándulás helye Keszthely
volt
A Balaton vize kissé hideg volt.
Átmentünk Szigligetre, Tapolcára
Láttunk tavas barlangot, vízi malmot,
várat.

Volt este közös foci, filmnézés
Csütörtökön Balaton parti pihenés.
Volt sok jégkása, gyros, lángos
De a többi nap nem volt annyira napos.

Elkezdődött az új tanév
Az osztály létszáma harmincnégy.
Végre tanulhatjuk az új nyelveket
Franciát, orosz és németet.

Az év eleji kirándulás Pécsett volt,
De lehet, hogy inkább Pécsen volt?
Igazán csodálatos időt fogtunk ki
Az eső a felhőkből csak este jött ki.

Bámultunk szerelmet szimbolizáló lakatot
És láttuk Da Vincit, hogy hogyan kuta-
tott.

Jártunk a föld alatt, holtakat keresve
Nem észleltünk egyet se, így el voltunk
keseredve.

3, majdnem egész nap egy kollégium-
ban a főtéren
Barangoltunk a remek Zsolnay-negyed-
ben,

Utolsó nap bonyolult feladványt kaptunk
A helyszíneken egymást fotóztuk.

Év közben voltak vicces pillanatok
Íme, itt jönnek a mondatok:

Kémiaórán Kropog tanárnő kérdése:
„– Kén fizikai felépítése, kinézete, színe?
Ákos ekképpen felelte csendesen:
– A kén kinézete; sárga, színtelen...”

Fizikaórán Gulyás tanár úr utasítása
„– Told meg a legnehezebb bútort a házban!

Dávid válasza gyors és szerény
Csak annyit mondott: beépített szekrény.”

Földrajzórán Pálinkó tanár úr így szól:
Éppen Európa egyik országáról volt szó
„...délien birkát és kecskét természet-
nek...”

S eme szavak mindenkit nevetésre gerjesztenek.

Boronkai tanár úr így cserélt eszmét Gyümivel:

„Ne mondj olyat, hogy Augustus közismert.

Amit írnak, mondanak róla nem igaz

Például Okos és szép vagyok, na jó ez esetben ez igaz.”

A tavaly évi osztály átlag 4,47,
Hátra van még az évből jó sok hét
Év végén vár a földrajzvizsga
De addig még hátra van végtelen sok
munka!

Soós Hanna

Nem könnyű dolog egy évkönyvbe írni – ezt beláthatja mindenki. Egy ideig gondolkodtam is azon, hogy miről tudnék beszámolni az elmúlt tanévvel kapcsolatban, ám kettő lényeges nehézségbe ütköztem. Először is szeretném leszögezni, hogy azon feltevés, mely szerint tavaly nem történt semmiféle meghatározó esemény, ez nem igaz. Épp ellenkezőleg! Számtalannyi kósza emlék cikázott a fejemben. Mire sikerült ezeket összekapnom, valamint egy sorba fonnom őket, felmerült bennem egy másik lényeges probléma. Vajon hogyan tudnám nektek, olvasóknak átadni a hozzájuk társuló érzéseket, hogy megérthessétek, milyen átalakuláson is esett át a 11.B osztály az elmúlt évben? Azért megpróbálom...

2013. szeptember 2. vasárnap¹ az évnyitó napja volt. Az erre illendő lázas készülődést megelőzte az a tény, immáron hagyomány, hogy az aktuálisan tizedik évfolyamos tanulóknak szerves részüket ki kell venniük valamely neves napra (legyen az október 23-a vagy Vízkereszt) kihirdetett és azt szervező ünnepség megszervezésében, valamint lebonyolításában. Most sem volt ez másképp. A padok udvarra történő pakolása közben hirtelen az osztály összes szeme egy alakra szegeződött. Egy új tanuló költözött a Radnótiba (Nagy Máté személyében). A sürgető idő és rohanás ugyan nem engedte meg az új egyén további szemlélését, és ennek köszönhetően az évnyitó rendben lezajlott. A poénos koreográfiák és dallamok által szimbolizált nyár elrepült, akárcsak volt osztálytársunk (Pribula Péter), ám hozott nekünk egy új madarat. Így kezdtük meg tehát az új tanévet.

Az iskola első hetei eleinte gyorsan elteltek. A fantasztikus osztályszintű, valamint az annak még nivóját sem megütő programok kellemes kikapcsolódást jelentettek ebben az amúgy is nyomástól és elvárásoktól mentes év eleji, „takaréklánggra tett olvasztótégely-szerű” iskolai világban, amelyről egy tanuló csak álmodozhat. Szeptember, október elszállt a fejünk felett, beköszöntött és kiköszöntött az őszi szünet.

Elérkezett november. Serényen gyűjtöttük be a kémiavizsga-tételeket és a szalagavató jegyeket. Csak úgy ittuk Hankiss Elemér, Barthes és Eco szavait az irodalomórákon. Az idő szép volt és egyben rideg is. Tanulmányaink súlya szép lassan a vállainkra ült, ráragadt és nem engedett, mint amikor az

¹ A szerkesztő hétfői tanévnyitóra emlékezik.

ember belelép egy rágógumiba a cipője talpával. A szünet utáni kikapcsolódás igénye újra kérte magát, mígnem Láng tanár (és immáron igazgatóhelyettes úr!) be nem adta a derekát, így osztályunk lehetőséget kapott arra, hogy a Szent Miklós napját kísérő vasárnapon – Mozer tanár úr osztályával koprodukcióban – első ízben ellátogathasson a határon túlra. Az úti cél: Bécs, Ausztria.

A hosszas buszozást igénylő túra ígéretet tárt elénk. Amint megérkeztünk az osztrák fővárost övező adventi forgatagba, egyszerre csapott meg minket a honvágy, a szabadság és annak az igazi bécsi pécnek az illata, amelyet csak odakint lehet kapni (nem pedig amit a büfében árulnak 400 forintért). Remek volt a hangulat, bár nem felhőtlen, ám mi ezzel is beértük. Összességében nagyon jól sikerült ez a kis kiruccanás (na meg az irodalom beadandó, amit visszafelé a buszon írtam meg).

Az elkövetkezendő egy-két hetet túléltek, csak úgy, mint a téli szünetet. Közeledett a kémiavizsga, de még nyakunkon volt a Karácsony és a Szilveszter is. A tartalmas pihenés után megújult erővel léptünk 2014 elébe. A változások egyből érezhetőek voltak. Ez nem csupán a félévi bizonyítvány nyomásának számlájára írható. Az osztály szerkezete is átalakulóban volt. Két embertől ismét el kellett búcsúznunk (Jarács Márió és Veér Sára), azonban egyből jött a pótlás. Az egyik Amerikából tért vissza (Nguyen Mai), a másik Németországból (Fanni), a harmadik pedig a szomszédból, hogy egészen pontosan legyünk (láss csodát világ!) Bécsből érkezett egy félévre (Balázs-

Csiki Anna). Így egészültünk ki a kémiavizsgára, amit mindannyian zökkenőmentesen vettünk, akárcsak az azt követő két hónapot.

A március 15-i eseményeket és a tavaszi szüneti sétagaloppozást szép lassan kezdte felváltani az év végi hajsza a jegyekért. A formalitások kedvéért még osztályképet is készítettünk az iskola tetején. Ez nagy szó nálunk, nem gyakran szokott előfordulni hasonló eset! Az elegáns megjelenésű fotók így egy olyan szuvenírré egészültek ki, amelyekre egykoron majd emelt fővel emlékezünk vissza. Persze, csak ha nem bukunk meg a fizikavizsgán, illetve ha jó lesz a bizonyítvány!

A legutolsó tényleges tanítási napot így is nevezhetnénk: „Fizikavizsga”. Ez volt ugyanis az a nap, amikor majdnem elbuktunk, ám végül vert helyzetből a csatát és ezáltal a háborút is megnyertük. Nem maradhatott el az önfeledt ünneplés sem, így mindezek után boldogan adhattuk át az elmúlt esztendő az utókornak...

2014. június 14., szombat az évzáró napja volt. Az erre illendő lázas készülődést megelőzte az a tény, immáron hagyomány, hogy az aktuálisan tizedik évfolyamos tanulóknak szerves részüket ki kell venniük valamely neves napra (legyen az október 23-a vagy Vízkereszt) kihirdetett és azt organizálandó ünnepség megszervezésében, valamint lebonyolításában. Ezúttal sem volt másképp. Most mi rendeztük az évzárót is... Az esemény szépen, rendben lement. Az év végi eredményhirdetések, az Év Diákja-díj kiosztása után (Hajrá, Ákos!) egyszer csak megszűnt létezni a tanév. Egyik pillanatban még volt, máskor már nem. Még egy hihetetlen osztálytábor a Tisza-tónál vagy a Balatonnál benne volt a pakliban, de minden más már nem. Vannak azonban dolgok, amik még így sem múltak el. Legyenek azok a tavaly megszerzett tapasztalatok, megkötötett barátságok és a még összetettebb barátkozások. Én hasonló dolgokat tudok csak remélni az elkövetkezendő időktől, ha már eddig így alakult. Alakuljon most is így!

Pölcz Márton

Bemutatkozik a 11.C

A szünet végén hosszabb a lépcső is...

Mindenki a helyén volt. Már csak a kapitány hangját lehetett hallani. Véres csatának néztünk elébe, tudtuk, hogy nem lesz egyszerű. De bízunk a magunk és társaink erejében, elszántságában, hisz bennünk megvolt a győzni akarás. Szemünk lángolt a bennünk égő tűztől, ami minden harcban előre visz minket.

Ekkor elkezdődött. Nem lehetett mást hallani, csak a küzdelem zaját. Szinte vért

izzadtunk. Sok bajtársunk feladta. Inkább elmenekült, mintsem hogy szembe szálljon a félelmetes ellenféllel. Az ellenség levegőhöz jutni sem hagyott minket, újabb és újabb csapásokat mért reánk. Viszont, ha kiengedtek a szorításból, mi sem kegyelmeztünk. Átjátszottuk a védelmi vonalaikat, sebezhetőkké tettük őket. Az egyéni hőstetteknek és megbonthatatlan egységünknek köszönhetően egyre közelebb kerültünk a győzelemhez.

Ekkor a távolból meghallottuk a csengőt. Eldobtuk a labdát és örülten rohantunk. Felmásztunk a lépcsőn, ami a szünet után mindig hosszabbnak tűnik.

A foci iránti szenvedélyünk mellett – ami most nagyobb hangsúlyt kapott, mint a többi hasonlóan értékes tulajdonságunk – érdemes kiemelni néhány érdekességet osztályunkról, mint személyekről és mint közösségről egyaránt.

Az osztályban vannak, akik öt vagy több nyelvet beszélnek.

Az osztály az osztályfőnökünk szerint szép.

Az osztály 2014-ben a legtöbb neves hazai zenei fesztiválon képviselte magát.

Az osztály rendszeresen nyaral csoportosan, az osztálytáboron kívül is.

Az osztály számos tagja aktív DÖK-ös, Termkut- és Nomádfi.

Az osztályban többen járnak kerékpárral és görkorival suliba, ezzel védve a környezetet.

Az osztályban nem menő a verekedés.

Az osztályban nemzetközi szintű sportolók is vannak.

Az osztály minden iskolai táborban képviselte már magát.

Az osztály egy része a biológia tanárától nem csak biológiát, hanem táncot is tanul.

Az osztály képes vidámságot vinni a szürke tanórákba, mellyel néhány tanárnak nincs semmi gondja.

Az osztály kiveszi részét a Récsei Center felvirágoztatásában a nagyszüneti étkezésekkel.

Az osztály képes a teljes mozdulatlanságra. Ez fel-lephet váratlan számonkérések és házi feladat-ellenőrzések alkalmával.

Készítették: Szabó Domonkos és barátai

Bemutakozik a 12.A

Lássuk, kinek milyen volt az első tanítási napja a Radnótiban!

Emlékszem az első tanítási napomra a Radnótiban. 2003. szeptember elseje volt, és teljesen hihetetlennek tűnt, hogy én 12 (!!!) éven keresztül ebbe az iskolába fogok járni. Aztán idén, 2014. szeptember elsején rádöbbsentem, hogy ez az utolsó évnyitóm ebben az iskolában. 11 év alatt rengeteg minden történt, sok jó és sok rossz dolog is, és nem akarok közhelyes lenni, de most muszáj, mert miután elmegyünk, nagyon fog hiányozni a Radnóti. A diákok, a tanárok, még a tanórák is, meg a keringőpróbák nulladik órában.

Majer Viki

Az első napom a Radnótiban nagyon különleges volt. Egyszerre örültem és féltem, mivel első látásra mindenki nagyon ijesztőnek tűnt. Azonban vártam, hogy új embereket ismerjek meg, új barátokat szerezzek.

Soós Kende

Előszörre nagyon furá volt az egész, mert olyan nagy és ijesztő volt az iskola. Rengeteg volt az új ember, akit nem ismertem és ez nagyon zavaró volt. Az első ember, akivel találkoztam, az Áni volt, aki kedvesen bemutatkozott, én viszont egy árva szót sem értettem a nevéből, de nem akartam bunkó lenni és visszakérdezni, ezért inkább csak mosolyogtam és bólogattam. Aztán ahogy találkoztam a többiekkel is rájöttem, hogy fölöslegesen rettegtem annyira tőle-tek, mert eszméletlenül kedvesek és aranyosak voltak mind, annak ellenére, hogy semmit nem tudatok rólam, szóval jól esett ez a megelőlegezett bizalom.

Daubek Andi

Kilencedikben kissé remegő térdekkel araszoltam az osztályterem felé – kedvesek lesznek? Meg tudom majd jegyezni a neveket? Befogadnak? Mindig ennyit kell majd lépcsőzni? Eltelt négy év. Azóta megizmosodtam, simán megy a lépcsőzés. Tudom mindenkinek a nevét, még a volt osztálytársakét is. És igen, befogadtak. Azért, mert ez egy ilyen osztály – nyitott, vicces, melegszívű emberek alkotják. Örülök, hogy veletek tölthettem ezt a pár évet, remélem az érettségis is ilyen életvidáman vesszük, mint amilyenek most vagyunk.

László Livia

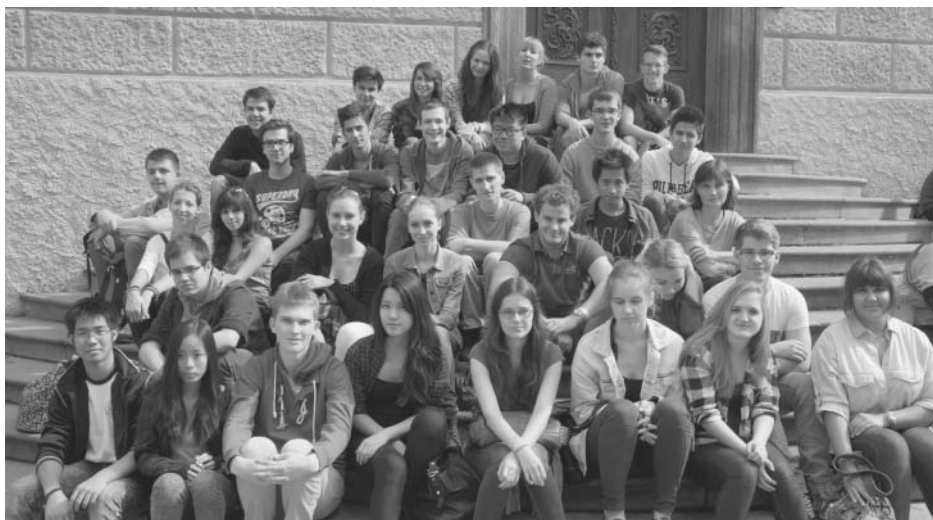
Ilyenek voltunk...

Először nagyon meg voltam ijedve, attól féltem, hogy már mindenki összebarátkozik, és engem kihagynak, de végülis lett sok barátom, és rájöttem, hogy a Tanítók is nagyon aranyosak, segítenek nekünk.

Bukta Attila

Minden idegen és túl nagy volt, de mégsem volt rossz érzés, kivéve az, hogy ültetésnél elültettek a Niki mellől, mert akkor még csak őt ismertem.

Mudri Kamilla

...és ilyenek lettünk

Amikor a Radnótiba jöttem, a legfurább az volt, hogy teremről teremre kellett járnunk, persze nem egyszer eltévedtem. Például a földszint számozása 19-nél véget ér, de az első emelet 30-nál kezdődik. Hol van a 22-es terem? Azóta az iskola majdnem minden sarkát ismerem.

Kovács Bálint

A legelső napomon azt gondoltam, milyen nagy ez az iskola, és minden szünetben próbáltam a többiekkel maradni, nehogy véletlenül eltévedjek. Aztán ahogy telt-múlt az idő, egyre jobban kiismertem magam az épületben, és már az zavart, milyen kicsi is az iskola.

Lé Hoang Áni

Az egyik kis kockafejű veri a másik, szemüveges kis kockafejűt. Én pedig soha nem fogok ebben az épületben eligazodni.

Békefi Bálint

Konkréten nem emlékszem semmire, hogy mikre gondoltam az első napomon, de biztos, hogy nem értettem, miért ilyen durván hatalmas az iskola... Aztán így nyolc év alatt rájöttem, hogy azért, mert valahol el kell férjen ez a sok elmebeteg. Egyébként utólag nem bánom, hogy itt kellett töltenem ezt a nyolc évet, mert sok jó emlék fűz ide. Valószínűleg csomó dolog fog hiányozni, és csomó mindenki, de biztos, hogy lesz olyan is, ami és aki nem. Mindenesetre úgy érzem, hogy egész jó osztályba csöppentem, ami csak tovább emelte ez alatt a 8 év alatt a sulis színvonalat.

Sztán-Kovács Barnabás

Radnóti éveim első napján először az épület szépsége fogott meg, majd amint megismertem osztálytársaimat és két tanáromat nagyon megörültem. Mindenki nagyon kedves volt, és így hamar barátokra leltem, akik a tizenkét éven át kísérték.

Kaminek Petra

Félénken sétáltam végig a folyosón és néztem a felém magasodó tanárokat és végzősöket. Picinek éreztem magam, nem tudtam mire számítsak és mindig is féltem a nagy változásoktól, de ahogy teltek az évek úgy múlt el a nyugtalanság is. Most már mosolygok és határozottan haladok végig ugyanazon a folyosón mindig, amikor eszembe jut az a régi ártatlan aggodalom.

Nguyen Kinga

Nagyon furcsa volt az első élményem az iskolával kapcsolatban. Hogy mi volt benne különös? Talán az új s ismeretlen arcok szokatlan kavalkádja, és valami mindent körülvevő érzés, amit sok kis alsós szemében látok ma is, ha elkapom a tekintetüket. De akárhogy is, nekem sokat jelent mind a mai napig.

Rajkó Gergő

Nem annyira az első napos emlékem, mert arról nem emlékszem semmire, inkább első év, de elképzeltem, hogy a sulis valójában a Roxfort, mi varázslók vagyunk, és vártam, hátha egy lépcső egyszer megmozdul. Igazából néha még most is szoktam ilyet játszani. Csak azt bánom, hogy a Szükség Szobáját nem sikerült soha megtalálnom.

Dán Kati

Nagyon megszeppent voltam évnnyitón, kis elsőként minden új volt és ijesztő. Aztán összebarátkoztam Lillával, akivel azóta is szoros barátságban vagyunk.

Nguyen Vi Vi

Amikor először beléptem, hatalmasnak és lenyűgözőnek találtam minden kis lépcsőfokot, minden folyosót, minden tantermet. Hasonló érzést csak az egyetemen tapasztalok majd újra, de soha nem felejem el, milyen volt radnótissá válni.

Pelle Dávid

Elkéstem. A többiek már ismerkedős játékokat játszottak körben állva, amikor benyitottam a terembe. De kedves osztálytársaim szorítottak nekem is helyet a körben.

Somogyi Péter

6 éves voltam és azt gondoltam, hogy a legijesztőbb dolog, ami velem történhet, hogy Anya otthagya azon a nagyoknak való helyen a többi kis rémült manóval. Ma már tudom, mekkorát tévedtem. Sokkal félelmetesebb magam mögött hagyni ezt az otthonommá vált akadálypályát. Hiányozni fog az óriás-sá nőtt manócsaládom!

Kelényi Betti

Tizedik év második felében jöttem át a Radnótiba. Emlékszem még, annyira féltem attól, hogy rossz benyomást keltek, hogy felfele menet a lépcsőn arra gondoltam, jobb lenne, ha hazamennék. Tudtam, hogy egy nagyon összeszokott osztályba kerülök és féltem, hogy nem tudnak majd befogadni. De szerencsére ez nem így történt. Mindenki nagyon kedves volt velem és az első néhány hét elteltével megszoktam az iskolát és az új osztálytársakat is.

Nisnánszky Réka

Amikor először beléptem a terembe, nagyon féltem a többiektől. Arra gondoltam, mi lesz, ha majd nem szeretnek és barátságtalanok lesznek velem... Néhány percig riadtan álltam a terem közepén. Ekkor jött oda hozzám egy nagyon aranyos lány – ő volt Vi Vi. Bemutakozott és megkérdezte, leszünk-e barátok. Ez a barátság azóta is tart, csak most meg jobb. Mindig szívesen gondolok vissza erre az emlékre.

Vrabély Lilla

2003 már nagyon régen volt, de arra még mindig emlékszem, hogy nagyon féltem az új helytől, az új emberektől, de legfőképp a nagyoktól. (Azért remélem, hogy a mostani kicsik nem félnek tőlünk.)

Halász Péter

Az első radnótis évnyitómat egy hosszú és keserves átfelvételiző procedura előzte meg. Így alig vártam, hogy megtudjam valóban megérte-e. Most teljes biztossággal állíthatom: igen, megérte, nagyon jó döntés volt. Ugyanakkor az első napon ezt még nem tudhattam, ijesztő volt egy teljesen új 36 fős osztályba belépni, ahol senkit nem ismertem ellenben a többieknek már volt 4 évük egy összetartó közösséget kialakítani. Nagyon boldog vagyok, hogy ma én is az osztály részének mondhatom magam.

Brestyánszki Flóra

Mikor először beléptem az iskola kapuin, még nem is gondolhattam, hogy mennyi élményben lesz itt részem. Életre szóló barátságok és fantasztikus társaságok kaptak szárnyra az iskolában eltöltött 8 év alatt. Örülök, hogy radnótisnak mondhatom magam.

Mong Balázs

Mikor megkértek, hogy írjak az első napomról a Radnótiban, mély gondolkodásba kezdtem, hiszen én majdnem 12 éve járok ebbe az iskolába. Emlékszem, nagyon örültem, hogy végre én is iskolás lehetek, és hogy együtt járhatok a tesóimmal minden reggel. Az első napokban nagyon nagynak és félelmetesnek tűnt az épület, de 12 év alatt szinte a második otthonommá vált.

Kovács Csenge

Izgatott voltam, meg arra gondoltam végig aznap, hogy felszaladhatok-e az emeletre, hogy lássam a nővéremet, csak megmondták, hogy nem lehet túlmenni a fekete vonalon.

Phan Tuan (Toni)

Az első napomon nagyon izgultam milyen lesz majd radnótisnak lenni, hogy miben lesz más, mint a régi sulim volt, hogy mennyivel lesz nehezebb. De végül nem volt nehéz. Sőt. A legeslegjobb az volt, hogy már az első napomon lettek barátaim.

Jurcza Virág (Fleur)

Vegyes érzéseim voltak. Boldog voltam, hogy a tanulmányaimat folytathattam egy új iskolában, egy új környezetben, s ezáltal új életet kezdhettem és új kapcsolatokra tehettem szert. De egyben bánatos is voltam és nagyon féltem, hiszen a régi jó osztálytársak már nem voltak mellettem. Ezt a kettős érzést másokon is jól láttam, ami engem nagyon megnyugtatót: nem voltam egyedül.

Hoang Laci

Először 11 éve, azaz most már lassan 12 éve tettem be először a lábam a Radnótiba. Legjobban az izgatottságra emlékszem arról a napról, ahogy be-mentünk, akkor még ki-ki a maga anyukájával vagy apukájával kézenfogva, az akkor még első emeleti osztályunkba, majd sorba álltunk és leindultunk az udvarra az első évnýtőnkra. Emlékszem, ahogy le nem érő lábakkal kuporogtunk a számunkra kikészített padokon és hallgattuk az igazgató beszédét, amelyben minket is külön köszöntött... Ezután már jobban összefolyik minden és csak arra emlékszem, ahogy évről évre nehezebb tananyagok kerülnek elé, a padtársaim cserélődnek és az osztálytársaim is változnak/megváltoznak. Az egykor idegen környezet pedig otthonommá válik.

Upor Vera

Nem nagyon emlékszem már, kicsi voltam a hatalmas iskolában. Sok nagyon különböző új embert ismertem meg aznap, de szerencsére szereztem pár nagyon jó barátot. Nagyon megtisztelve éreztem magam, hogy ott lehettem, és úgy gondoltam sok lehetőség van bennem, illetve a közösségben is. Az egyik később be is igazolódott.

Perlaky Máté

Bemutakozik a 12.B

Prága, te drága

Mi a jó az osztálytáborokban? Az ember mindig megtudhat valami újat a többiekről, hiába a sok év együtt töltött idő, hiába a sok korábbi osztálytábor, hiába az a végleges-ség érzés, ami a végzős osztályokat jellemzi. Mi ezt az utolsó (!) osztálytábort Prágában töltöttük el, és azt hiszem, mondhatom, hogy minden 12.B stílusban zajlott. De mit tudtunk meg belőle?

1. Schubert tanár úr betartja még azokat az ígéreteit is, amiket egy rakás félig nap-szúrásos nyolcadikosnak tesz, akik órák óta ezzel zaklatják. (Ugyan a tempója halálos, de lassú víz partot mos.)

2. Schubert tanár úr tényleg tud szervezni, ha rászánja magát.

3. A mi szervezőképességünk viszont még mindig a nullán stagnál, mert a fiúk kapták a rózsaszín-árnyalatosszobákat a lányok meg a sárgát és a kéket.

4. Aki eddig késett, ezután is fog, nem kinőhető a dolog, akár-hogy próbálkozik az ember.

5. Aki eddig nem tudta megszámolni az osztályát, ezután sem fogja tudni.

6. Mindenki szereti a sört, Schubert tanár úr a legjobban. (Amúgy pedig, ha valaki nem, megiszik belőle három korsóval és máris átértékeli a véleményét.)

7. A patkányok igen barátságos állatok és örömmel népesítik be a prágai köztereket, de a kémiavizsgán edzett ifjúságot semmi nem rémítheti meg.

8. A sör prágai istene, a Staropramen Sörgyár alapítója, egy igen fess öregúr, aki meghitt kapcsolatban él a söröskorsójával és pózolás-képességeit akárki megirigyelné. (Irigyeltük is!)

9. Semmilyen testneveléstanár nem vehet rá arra egy diákot, amire a prágai lámpák: 1 mp alatt futni a százat.

10. Egy füstös kisvendéglő zongorája (meg egy kis sör) mindenki-ből kihozza a művészt, hát még ha egy Schubert-ről van szó!

11. A tábori zenélés ezúton 12.-re szofisztikálódik: a gitártól eljutunk a versenyzongoráig.

12. Boronkai tanár úr már meg sem lepődik, ha jegygyűrűt talál a pohárban.

De a legfontosabb, amire rájön az ember, ha utoljára táborozik együtt az osztályával:

+1. Ezeket az embereket képtelenség elfelejteni és akármit is gondoltunk 5.-ben, vagy 11.-ben, 12.-ben kiderül, hogy igenis hiányozni fognak minden hülyeségükkel és őrülségükkel együtt, úgy, ahogy vannak!

Bemutatkozik a 12.C

A HEGYI-ÓDA

Ez a dal Nándorról szól.
Mert ő nagy futó, ezt mindenki tudja jól.
Megnyerte a futást,
És elkerülte a vizes fűben a bukást.

REFRÉN

Hegyi a legnagyobb futó!
Megfognád a kezét,
DE NEM jársz túl az ő eszén.

200 méteres futás,
Nem kell ehhez nagy tudás. (Neki! Hegyi!)
Berci bá' a kanyarnál,
A szóvicceit mondja már.
Stopperórával méri,
Mikor suhan el Hegyi.

REFRÉN 2×

... Hegyi Nándornak, a bajnoknak szólt.

*Készítette Molnár Ábris, Kubitsch Áron és Takács Bence
a 2011-es „Olimpia projektjét” alkalmából,
Hegyi Nándor, a futóverseny győztesének tiszteletére.*

Négyhuszonnégy:
a strandnap

Nagy nyári grillezések...
...na meg kiscicák

Most múlik PONT-osan...
de a tortát előbb együk meg

Nem csak foci-
világbajnokság volt idén nyáron

RENDEZZÜK PONTOSAN

„30 pont pontosan,¹ engedem, hadd menjen.
Rendezd a redoxit, én ezt így pontosan nem értem!
Nem vagyok jó helyen, nikotin sincs bennem,
Benson&Hedges, ezt tényleg szeretem.”

Látom, hogy elsuhan mellettem Pista bá.
2014 vízitúra nélkül,² szívünk fáj!
Fizika javítás borzasztó kínhalál,
K2 mélyében Balázska inhalál.

„Titrálnék Mócsyval,³ úgy, mint régen, az indikátor színes skáláján.”
Egy kistanár szédül az SO₄-ben, vápsuváppapp, réééészezen.⁴

„Azóta szüntelen evezek mindenhol,
Meredten nézek a táborra, elfogyott minden bor.”⁵
Szilánkös kristályrács, folyékony ezüsttükör,
Magnéziumszalag fényében tündököl.

Egy indiánlélek⁶ kísért itt bennem,
Kobakján egy piros fejfedő,⁷
Gyermek bája⁸ fenn a 71-ben,⁹
Az UWC-t megnyeri egy Kertész Ajna¹⁰ nevű illető.

*Készítette Gara Ádám és Takács Bence
a 2009–2016-os C osztály közreműködésével,
Berek László¹¹ mindenértelmű köszöntése alkalmából.*

¹ Gelléri Pál 30 pontos fizikavizsgájának megemléltése.

² 2014-ben elmaradt a jól ismert Berek-túra, erre való megemlékezés.

³ Mócsy Márk, tanulmányi versenyeken rendre előkelő helyen végző mintatanuló említése.

⁴ A „Szállj el, kismadár” és a „Csillag vagy fecske” dalokra való utalás.

⁵ A 2013-as Jubileumi Felső-Tisza Berek-túrára és a 2014-es nyári osztálykirándulásra való utalás.

⁶ A Pont zenekar „Költözz belém” című, méltán híres dalról való megemlékezés.

⁷ Berek László védjeggyé vált, vízitúrán hordott baseballsapkájának említése, amely állítólag eredetileg piros volt, de ekkora már színe definiálhatatlanul halvánnyá fakult a tűző Naptól.

⁸ Szintén egy kiragadott szópár a Pont zenekar „Költözz belém” című, méltán híres dalából.

⁹ A 2009–2016-os C osztály terme.

¹⁰ Kertész Fanni Ajna ex-C-osztályos tanuló az U.W.C. programmal 2014-től Szingapúrban folytatta tanulmányait, melyhez ezúton is gratulálunk.

¹¹ A Tanár Úr 2014-ig volt az osztály fizika- és kémiatanára, s nem utolsó sorban osztályfőnöke. Legfőképp ez inspirálta a szerzőket a dal írásakor.

DIPLOMÁHOZ DIVERGÁLÓ DIÁKJAIM!

DIDERGÓS DECEMBERBEN DÉLIBÁBKÉNT DERENG:

DACOSAN DEMONSTRÁLTATOK, DUZZOGVA DÜNNYÖGTETEK,
DÉRREL-DÚRRAL DÚHÖSKÖDTETEK. DÉLCEG DALIÁK DÜBÖRÖGVE
DULAKODTAK, DÁMÁK DESSZERTEKKEL DELEJEZTEK. DOLGOS
DIÁKÉVEITEK DINAMIKÁJA DIKTÁLT: DÉLELŐTT DOLGOZAT, DÉLBEN
DURMOLÁS, DÉLUTÁN DOBÓKOCKA. DARAZSAKKÉNT DURUZSOLTATOK:
DILEMMÁK, DISPUTÁK, DÖNTÉSEK, DÖK, DIÁKPARLAMENT, DÖCÖGŐ
DEMOKRÁCIA. DÍSZTEREMBEN DRÁMAI DIALÓGUSOKAT DÖRÖGTETEK,
DÚS DALLAMOKAT DÚDOLTATOK, DÍSZLETEKKEL DÜLEDEZTETEK:
DÍJNYERTES DARAB DICSŐSÉGÉN DŐZSÖLTETEK. DIÁKCSÍNYEK,
DORGÁLÁS, DEKORÁCIÓ, DICSÉRET, DIÁKCSERE, DIÁKSZERELEM,
DÉJA-VU. DAKTILUS, DERÉKSZÖG, DECIBEL, DNS, DODEKAÉDER,
DEHOGY! DUNA-PARTTÓL DEBRECENIG DUMÁLÁS, DALOLÁS,
DRÓTKÖTÉLPÁLYÁN DUPLÁZÁS, D-DÍJRA DELEGÁLÁS.
DRÁMA, DÖBBENET, DISZKRÉCIÓ, DOLGUNK
DÉDELGETÉS, DRUKKOLÁS, DERÚLÁTÁS.

DRÁGA D-SEKNEK DOROMBOLTA:

ÐHARRÓ ÁGOTA

Bemutatkozik a 12+1.A
Radnóti_2006-2014_A
ballagási beszéd 2014. április 30.

Írta:

Furcsa.

Itt állok, és a búcsúbeszédünk foszlányait tartom a kezemben. Pedig nem megyünk sehová. Egyelőre nem. Aztán meg úgyis meglátjuk. Sőt, valójában mi maradunk és mindenki más megy, nehogy megzavarják a csendes dél-előttiünket a közeljövőben.

De mégis itt vagyok, és erősen szorítom azokat a foszlányokat. Ha másért nem, hát azért, mert volt mit belesűriteni ezekbe a sorokba. Mivel azonban nyolc év elbeszélése rengeteg időbe telne (és egyébként is át kellett térnünk Anjou Károly reformjaira), mi megpróbáltuk a búcsút egyetlen mondatba sűriteni.

EGY MONDAT A RADNÓTIRÓL

Hol ballagás van,
ott búcsúzás van,
nemcsak a szép szavakban,
ott van a dolgozatban

nemcsak a nevetésben,
s utolsó felelésben,
matekórán jelentésben,
ott van a táblatörlésben,

hallod a hirtelen csikorgó
kréta hangján,
látod a lepattanó labdán,
ott van a felülésben,
ott a zserbósütésben,

s nemcsak a kétezerben,
minden kis sérülésben,
a hamis énekszóban,
a vágatató boleróban,

nemcsak a deriválásban,
unaloműző

szögmásolásban,

a megadott

diszkriminánsban,

ott van a kikötésben,

a jambikus verselésben,

Andris orgánumban,

a szabadság angyalában,

s minden evidenciában,

Négyesy stilisztikájában,

minden egyes matúrában,

ott van a szellőztetésben,

s a foszló térképszegélyen,

a közepes feleletben,

nemcsak a szilikon-völgy

mélyén,

hanem a fekete notesz végén,

ott lohol a Sarkadban,

tekintetét érzed a hátadban,

hallod a gázcsap sziszegését,

látod a Bunsen kék fényén,

s ha földön csattan a

periódusos rendszer,

Schrödinger macskája is tán

felkel,

a tomboló türelemben,

a centrifugális erőben,

a kérdéses végtagokban,

ott a hódító madarakban,

s bár tudjuk, a szépségnek

megárt,

(ha nem hiszed, kérdezd

Husikát),

ott van a perspektív

folyosóban,

s a kongó alagsorban,
a téglá vöröseben,
a chipek pittyenésében,
az ammoniták ősi képében,

ott, hol néz rád üresen a
szekrény,
most rend van, de fejedben
annyi emlék
utánad nyúl, s visszatart, ha
mennél,
érthető: nyolc évig benne
éltél,

a föl-föl csattanó
nevetésben,
s órák után, a másik
szemében,
a fehér blúzban és koppanó
cipőben,
lufik hadában, virágok
tengerében,
ingeden a szalag kékében;

s nem szabadulhatsz tőle,
mert tudtad, s láttad már
előre,

virág s énekszó kíséri,
s ha fáj is, tőled azt ki kérdi,

s ha megállsz egy percre a
sorban,
hátdon érzed is nyomban,
hogy menni kell, tovább,
mert már várnak,
s a színpadon már érted
kiabálnak

nincs már itt néked igazán
semmi,
a kijelölt úton hát végig kell
menni.

Elmondta:

Táborozni jó – és lehet is

A Radnóti legnemesebb hagyományainak megfelelően 2014 nyarán is számtalan tábor várta az érdeklődőket.

A 17 osztálytábor mellett nagyjából ugyanennyi nem-osztály tábort szerveztek a tanárok. Ezek felsorolása következik itt; a *-gal jelölt táborokról a jelen könyv részletesebben is beszámol.

TÖBB OSZTÁLYNAK SZÓLÓ TÁBOROK

Elnevezés	Hol	Kinek	Indulás	Érkezés	Kísérők
*Kicsinyek kórusa	Kétdodony	énekelni szerető alsósoknak	június 25.	június 28.	Szabó Katalin, Balassa Erzsébet
Strázsa tanya	Szabadszállás	alsó tagozatosoknak	július 28.	augusztus 1.	Győrfy Magdolna, Csek Katalin
*Termkut	Káptalanfüred	természetre nyitott kisgimnazistáknak	július 8.	július 13.	Balázs Katalin, Steller Gábor és gimnazista ifivezetők
*„Nomád”	Pusztamarót	kisgimnazistáknak	augusztus 4.	augusztus 13.	Sziklai Gábor, J. Tóth Judit, Vad Szilvia és gimnazista ifivezetők
Sport- és napközi	iskola, KSI, Récsei játszóház	kisgimnazistáknak	június 16.	június 20.	Zimmermann Henrietta
Tenisztábor	Siófok	teniszre vágyóknak	június 30.	július 4.	Munkácsi Tamás, Nagy Albert, Major Csongor
*Anyanyelvi tábor	Balatonakali és Budapest (június 22–26.)	segíteni vágyó nagyobbaknak	június 15.	június 22.	Szabó Emese, Lövey Éva, Balassa Erzsébet, Matskási Emőke, Monostori Zsuzsa
*Klézsei anyanyelvi tábor	Klézse (Románia)	segíteni és dolgozni tudó nagyoknak	július 20.	augusztus 2.	Tomcsányi Péter, Lövey Éva, Szabó Emese, Balassa Erzsébet
*Székelyzsombor I. turnus	Székelyzsombor (Románia)	kalandvágyó, dolgozó nagygimnazistáknak	július 15.	július 25.	Fenyő D. György, Cserey Zsuzsa

Elnevezés	Hol	Kinek	Indulás	Érkezés	Kísérők
*Székelyzsombor II. turnus	Székelyzsombor (Románia)	kalandvágyó, dolgoz nagygyimnazistáknak	július 27.	augusztus 6.	Szőcs Máté
Kezdő vízi vándortábor	Mosoni Duna	nyolcadikosoknak	június 26.	június 30.	Tomcsányi Péter, J. Tóth Judit, Solti István
Csallóköz vizitúra	Pozsony – Dunabogdány	nagygyimnazistáknak	július 1.	július 10.	Gulyás János és öregdiákok, szülők
Vízi vándortábor a Tiszán	Tiszabecs – Tokaj	nagygyimnazistáknak	július 14.	július 23.	Tomcsányi Péter, Kropog Erzsébet
*Anglia	Barnstaple	nyelvtanulóknak	június 25.	július 7.	Patrik Zsolt
*78É	Tiszafüred	kreatív és bátor nagygyimnazistáknak	július 20.	július 26.	Boronkai Szabolcs és öregdiákok
*Ósükösd	Ósükösd	kíváncsi nagygyimnazistáknak	augusztus 17.	augusztus 24.	Schiller Mariann és öregdiákok

Kicsinyek kórusa – 2014 június, Kétbodony

Népek dalai Európából

21 kisgyerek jött az éneklős táborba (a körülbelül 100-ból). Velük tartott két kísérőtanár: Szabó Katalin és Balassa Lászlóné. És Luu Hoang Kim Ngan, Tóth Fruzsí, Bundula Klári, Máté Jakab és Neuhauser Lilla, mint ifik és a volt-diák Montvai Sári, mint mindenki Sacija.

Hogyan telt az idő? A fiúk folyamatosan fociztak a próbák szüneteiben, este szülei-ktől telefonon értesültek a VB aktuális eredményeiről. A lányok mindig mást, máshol s mással játszottak, beszélgettek, este közösen hallgattuk Saci meséjét. Rókavadászat, keretmese, titkos barát, hangszertanulás – ez mind belefért. A nagy létszám miatt Erzsi néni és Kati néni a konyhában aludtak; de a gyerekek olyan jók voltak, hogy tényleg tudtak aludni.

A tábor az eddigi legszebben sikerült koncerttel zárult a kétbodonyi evangélikus templomban, ahová nagyszámú szülő és rokon érkezett ebből az alkalomból, de helyi közönség is volt. A tábortüzet szorgos apakezek élesztgették, anyukák főztek, finomakat ettünk.

Julika néni (az erdei iskola vezetője) tombolájának fő díját a Vajda család (Hanna, Eszter és Noémi) nyerte. A tengerimalacnak azóta már két kölyke született.

Szabó Katalin

Ez a nyár más volt, mint a többi. Amikor megérkeztünk a táborba, igazából nem is érdekelt minket, hogy mi lehet a téma, hiszen tapasztalatból tudtuk, hogy ez nem befolyásolja a szuper hangulatot. Most egy másfajta izgatottság töltött el minket, mint az előző években. Mégis, amikor az ifik göncökbe tekerve jelentek meg, elgondolkodtunk, hogy miről lehet itt szó. Ki is derült: az idei téma a civilizálatlan törzsekről szólt. Minden ifipár egy külön törzset vezetett, és mi voltunk a népek tagjai. Sziklai tanár úr volt a legfőbb sámán és J. Tóth tanárnő pedig a látó, aki mindig megjósolta a közelgő eseményeket.

El is kezdődtek a számunkra már jól ismert programok, a törzstagok pedig gyorsan összeszoktak. De ez mindig így van, hiszen az ifik olyan barátságos légkört teremtenek, hogy könnyen összebarátkozunk egymással. Erre is példa a szokásos első esti program: a tábortűz. Persze mi már a dalok többségét kívülről tudjuk, de az új táborozók fülébe is könnyen belemásznak a dallamok. Az esti programoknak sajnos hamar vége lett, ám ilyenkor következett az este fénypontja: az altatás. Az ifikkel esti mese helyett megosztottuk egymással a legszaftosabb pletykáinkat, értékeltük az ifiúkat és mindenki kapott jóéjt puszit is. Lámpaoltás után általában még sokáig fenn maradtunk, emiatt (és az éjszakai WC-látogatásaink miatt) gyakran összetűzésbe is kerülünk a nagyifikkal. De persze reggelente kiderült, hogy nekik volt igazuk, hiszen alig bírtunk kikászálódni az ágyból a reggeli tornára. A tornák egészen kellemesek voltak, pont addig, amíg színre nem lépett Kajak. Ő persze rendszeren megmozgatott minket kreatív feladataival, és csak izomlással ülhetünk a reggelizőasztalhoz.

Mik is voltak azok a jól ismert programok? – kérdezhetitek teljes joggal. Az idei témába is beleillett a divatbemutató, amikor minden törzsnek fel kellett öltöztetnie egy tetoválóművészt, egy jóst, egy állatszeliidítőt és az állatot, amit megszelidít. További kedvenceink egyike a makettépítés volt, idén a ránk leselkedő veszélyek ellen (legyen az mamut vagy éppen egy ellenséges törzs) építettünk erődítményt vagy az úgynevezett „stíl-gyak”, amikor különböző műfajokban láthattunk beavatásokat. Persze olyan is volt, aminek nem sok köze volt a témához, de ezeket is nagyon élveztük, például: a sor- és az akadályverseny, a videóklip-készítés vagy az árnyjáték. De ki ne hagyjuk a legfontosabbat! Az egész napunkat kitöltötte a tőzsde, utána a kaszinó, a licit és este a vurstli. Délelőtt az ifik állomásainál gyűjtöttek a rajtagok különböző

gyógyíreket, amiket minden csapatból egy bróker váltott be a legkedvezőbb szituációban. Utána a törzstagok egyenlően elosztották vagyoniukat és mindenki kedvére szaporíthatta a kaszinóban, később pedig jobbnál jobb dolgokra licitálhatott, többek között futásra Sokival, puszi/öleléskártyára, partszerekora a Discoba vagy éppen megszabadulhatott egy reggeli tornától. A vurstliban jövőnkről kaphattunk képet, testvériséget vagy éppen házasságot köthettünk, masszázst kaptunk az ifiktől, és kisímították a musculus cucullaris seu trapeziusainkat. Az ifik zseniális alakításai mindenkit megnevettek az Ifisínházban. Például, mikor Kajak Csaba szájában kezdett matatni, mint fogorvos, vagy amikor Kata és Pablo megpróbálták átjutni a határon, de Soki lebuktatta őket. Vicces volt még, amikor Peti zsebszövegekkel próbálta kihúzni magát a kínos helyzetekből Linával. A fontos esti programok közé tartozik még a körtánc, amit az évek múltával egyre jobban megszeret az ember, de Fiúk! A puszi NEM mérgezõ! Lehetnétek kicsit bátrabbak is...

De nem csak zenés vagy táncos események vannak, hanem zenés-táncosak is! Például a tánctanulás és a Bál. Délután különböző táncokat tanultunk az ifiktől, mindenki talált valami ízlésének megfelelőt. Este be is mutathattuk a produkciókat a többieknek, de nem lehet csak úgy bejutni ám! Fiú-lány párokban érkezünk és táborunk fotóművésze, Vy minden párosról készített képet is. De itt még nem volt vége a programnak, az ifik és a tanárok kedvenc tárgyaikat sorsolták ki a kedvünkért.

A civilizálatlanságot egy idő után megelégtük. Egy bizonyos csoport, nevezhetjük őket Nyolcadikosoknak is, elkezdtek csendes pihenőben szupertitkos gyűléseket szervezni. Persze a többieknek ötlete sem volt, miben

mesterkedhetünk. Annak ellenére, hogy így kiszorultunk a büfésorból és zuhanyozni sem volt időnk (csak este, azért büdösek nem maradtunk), mégis minden nap megtartottuk a gyűléseket. Aztán a 8. nap este tényleg betelt a pohár. Nem voltunk hajlandók részt venni a körtáncban! Ellógtunk, összeszerveződünk és az erdő felől rájuk rontottunk. Rövid ellenállás után a fő-törzsfőnök beleegyezett, hogy meghallgatja a követeléseinket és a Hódítók győztek a civilizálatlan világ ellen. Így a hatalom már a kezünkben volt, és elkezdődhetett az első saját programunk, a várva várt disco. De mivel a Nyolcadikosok mindenkire tekintettel vannak, ezért ezzel párhuzamosan egy Teaházat is üzemeltettünk a nyugalomra vágyó táborozóknak. A fergeteges buli után az álmaikat is mi őriztük.

De nem csak a földet, hanem a szíveket is meghódítottuk a reggeli ágybanutelláskenyérrel. Mivel reggeli torna sem volt, ezért ezután rögtön a témánkhoz illő zenével hívtuk őket a délelőtti programra, ami nem is lehetett más, csak a Trónok Harca főcímenéje. Új rajokba szerveződünk, bevezettük a keksz-módszert, és megalkottuk saját országainkat. Mivel a Nyolcadikosok fegyvelmező képességei is csodálatra méltóak, egyik raj sem bomlott szét, még az ifik is együttműködtek, persze sok-sok nutelláért és masszázsert cserébe.

Délután egy egészen új fajta program várta a táborozókat: Escape the Room. Először mindegyik raj egy házból kellett, hogy kijusson, utána pedig állomásokon keresztül feladatokat oldottak meg. Sajnos a 6 állomás kicsit kevésnek bizonyult, de a Nyolcadikosok kontrollálták a helyzetet és minden lezajlott, ahogy terveztük.

Vacsora előtt kezdetét vette az Ifi-Nyolcadikos focimeccs, ahol Sziklai tanár úrban sajnos csalódnunk kellett (ami nem gyakran esik meg), mert játék közben hirtelen átállt az ifikhez. A fiúk ennek ellenére is derekasan helytálltak, bár a mérkőzést megnyerni nem sikerült. Utána a lányok vívták meg harcukat az ifik ellen egy röptimeccs keretében.

Ezután kellemetlen meglepetéssel kerültünk szembe: a megHódított szíveket Szívroham érte. Nem bírtuk megtartani a hatalmat, a nép, mint tenger háborgott. Az ifik visszavették, ami az övék volt, és vacsorára szívroHamburgerrel fogadtak minket.

Am a napnak még közel sem volt vége! Legalábbis számunkra nem. Az esti program látszólag megint tábortűz volt, de mi tudtuk mi vár ránk: a híres bátorságpróba, amin minden Nyolcadikos átesik az utolsó este. Hiszen minden egészen más, ha Nyolcadikos vagy.

Hogy ott mi történt? Az titok marad, de megtudhatjátok, ha ti is eljöttök a következő Nomád táborokba!

Stabb Hannab és Török Emma (9.B)

A nyár közepén, amikor a Déli-pályaudvaron felszállt 50 gyanútlan kisgimnazista radnótis diák és pár ifi, és éppen indulóban voltak Káptalanfüredre, ugyan ki gondolta volna, hogy bármi szokatlan dolog vagy baj történhet. Senki. De történt...

KEZDET A KATICÁN

Mindez kezdődött már a vonaton (tudniillik a Katicán), amely a Balaton felé menet egészen 2034-ig utazott előre az időben, majd a leszállás után is időugrások követték egymást, és végül mire a táborba érkeztek, már 2080-at írtunk – egy sötét, komor diktatúrába érkeztünk, amit a lettenetesen laccsoló Lóbelt császárszál és hű zsoldosa, Sir(telen) Rexy irányítottak; ...a gyerekek reménytelen helyzetbe kerültek, ahonnan bárki azt gondolná, nincs menekvés. Vagy mégis?

GÖRÖGJÜNK VISSZA!

A micimacerátor hamis diagnosztikai által először eljutottunk egy primitív korbba, melyben a filozófia és tudomány vert csupán gyökereket. Feladatunk volt felderíteni az iromány helyét, közben nem felfedni időutazó mivoltunk a helyiek előtt. Balsorsot látó jósok, hős szerelmesek, bogaras tudósok és két igen-

csak (habár teljesen másként) beteges hölgyemény nehezítette meg hű kalandoraink kitartható munkáját, és bár végül ugyan nem találtuk meg az elveszett kincset, a helyiek sok dolgot tanítottak nekünk, például az ókori tánclépések művészi tökéletességét. A gépezet végül újabb lehetséges idősíkot fedve fel elragadott minket az antik világból.

AZ ÜGYNÖKSÉG VEZETŐJÉNEK GONDOLATAI

Mint a SÜGÉR feje, a FŐSÜGÉR, őszintén mondhatom, hogy kevésszer voltam büszkébb, mint abban a pillanatban. Az újdonsült kémek, tűzserészek és mesterlövészek sürgölődtek fel-alá, mivel tudták: fogytán az időnk, és még nem találtuk meg a nyomra vezető jegyzeteket. Bevallom, egy darabig félelem fogott el: mit tegyünk, ha nem tudjuk megdönteni Lóbelt rémuralmát? De az ügynökeim nem hagytak cserben – a nap végére meglett a papíros, amit azonnal neki is álltak dekódolni. Segített, hogy a környékbeli cowboyok jól ismerték a terepet. Már közel a célunk – hamarosan megváltoztatjuk a jövőt. Érzem. Fel kell készülnünk.

EGY KÖZÉPKORI MEGLEPETÉS

A falu lakói alig hittek a szemüknek, mikor a semmiből jött idegenek nekiálltak párbajozni egymással. Mikor félénken megkérdezték, mit művelnek, azt a választ kapták, hogy: „kiképzés”. Mivel ezt sem értették annyira, mint amennyire szereték volna, a helyiek elvonultak Bögyös Erzsók korcsmájába megvitatni ezt a különös ügyet. Több korszó Hófehér Álom után arra jutottak, hogy ezek biztosan valamely messzi földről érkezett harcosok, akik éppen az ő falujukban álltak meg lovagi tornát rendezni. S mivel ebben a közösségben igencsak kevés dolog tudott nagy vizet kavarni, úgy döntöttek, hogy megünneplik ezt az eseményt az újdonsült vendégekkel is. Így is történt. A torna után a lovagok ettek, ittak – és a győzteseket természetesen megjutalmazták. Másnapra azonban az idegenek eltűntek. Így terjedt el az egynapos lovagi torna története az aprócska településben.

A HÁBORÚBÓL FENNMARADT JEGYZETRÉSZLETEK

... a tanítóink, a mestereink, akikben bízunk, és akik kiképeztek minket, átálltak Lóbelt oldalára. Így sokkal nehezebb dolgunk lesz – még Sir(telen) Rext is szabadon rohangál...

... Legelsőnek Lopak O. Dórát győztük le. Legnagyobb meglepetésünkre visszatért, és ismét velünk együtt harcolt. Nyerhetünk. Érzem...

... Már nincs sok hátra. Csak a Bombázót kellene valahogyan törbe csalni, utána csak Lóbelt és a testőrei maradnak!

... *Megcsináltuk. Vége. Végre vége! Győztünk!*
... *De még vissza (vagy előre?) kell mennünk 2080-ba, hogy biztosak legyünk benne, meg tudtuk változtatni a történeteket.*

VISSZA A JÖVŐBE

Alighogy megérkeztünk 2080-ba (immáron másodjára), üvöltő zene és egy táncoló tömeg fogadott bennünket. Lettenthetetlen Lóbelt császár egykori agyhalott alattvalói énekeltek, nevetgéltek, és egy üveg Cunamit dobálgattak egymásnak. Eltartott egy darabig, amíg rögzült, hogy ez mit jelent. Sikerült. Megmentettük a jövő lakosságát egy szörnyű sorstól!

Feladatunkat ellátván szerényen távoztunk a jövőből, és mire újra 2014 lett, ismét a vonaton ültünk.

EGY AUTENTIKUS TERMKUT BESZÉLGETÉS, 2014

- Te Béla, hol vetted az új lotációs kapád? –
- Hát a Tschibónál, te kis huncut! –
- És milyen? –
- Menő! –
- MENŐŐ!! –
- MENŐŐŐŐŐ!!!! –
- És nem adnád kölcsön, le akarom fektetni a sín párt.
- Vasu *Tas*nak képzeled netán magad? –
- Jól van. Tudod mit, nem nézünk meg egy mutánskakasviadalt? –
- Nem vagy te túlságosan it *Tas*?? –
- Igazad lehet... túl sok cunamit ittam... és akkor *a virtuális, digitális, aktuális, kapitális, manuális, illegális, admirális, generális, ideális, nukleáris, teátrális, externális, triviális, kriminális, fatális, brutális, kardinális, koordinális, feudális, populáris, auxiliáris, poláris, kolosszális majálisra* nem megyünk? –
- ?? ... Menj a ballasztba! –

Parragi Bálint, Bakó Lili és Mizsei Berta

Kémiatábor 2012–2014

Vegyesétál. Kókuszgolyó. Palacsinta. Minden, mi jó. És az X-vegyszer. És aztán megtitráltuk, hogy megtudjuk az X-faktort.

- Emlékszel még a régi hideg havas télre?
- Tessék? Most komolyan a globális felmelegedésről akarsz beszélni a Kémiatábor helyett?!
- Nem-nem, dehogyis! Csak eszembe jutott a 2013-es hatalmas hócsata!
- Ú, az mekkora volt! Amikor Berek tanár úr és etilalakulata ellenében kellett feljutni a dombra. Jó volt a kiugró alatt felmelegedni.
- Tényleg, az is akkor volt! Sőt, már beugrót is írtunk.

– Arra emlékszel, amikor Peti Barczachobán¹ hozzányúlt az ismeretlenjéhez és meghalt? *Angyali* mosolya arcára fagyott.

– Hát igen, ismeretlen vegyszerekhez még gondolatban sem nyúlunk, főleg a fehér foszforhoz. Szerencsére ez már azután történt, hogy kérdés nélkül kitalálta, hogy Lítium a nátrium-kloridra gondolt.

– Ez az utolsó évben volt, ugye?

– Nem, csak tavaly. Kémiatábor idén is lesz.

Kedves Olvasó, Te is eljöhetsz, ha benned van az X-faktor!

Forman Ferenc, Kiss Andrea

¹ Barczachoba (Barcza + barchoba szavakból): magas színvonalú szellemi játék. Az egyik játékos gondol egy anyagra, a többiek ezt próbálják meghatározni speciális kérdések segítségével. Ezek olyan gondolatkísérletekre vonatkoznak, amelyek a Radnóti laboratóriumában elvégezhetőek lennének, a válasz a kísérlet tapasztalata. Ajánlott olvasmány: Dr. Barcza Lajos – Dr. Buvári Ágnes: A minőségi kémiai analízis alapjai. (Természetesen Peti csak egy gondolatkísérletben halt meg, de valójában a táborból épségben érkezett haza.)

RÓLUNK

Messze, valahol a bajai kukoricásokon túl, ahol a helyközi busz se jár, csak a Tanárnő kocsija ingázik a bekötőúton, van egy tábor. Ebben a táborban nincs egyéb, mint egy cso-
csóasztal, egy pingpongasz-
tal, meg egy szaletli (pardon:
A Szaletli.) Ebben a szaletli-
ben pedig sok okos ember,
aki arra áldozza az idejét,
hogy elképesztő stílusban,
eszközökkel és néha hang-
erővel magyarázzon nekünk
a világ dolgairól. Hát ezt sze-
retjük mi hallgatni.

KIK VAGYUNK

Elsősorban mindenféle osztályokból (és végre nemcsak a Déből) összeverődött radnótisok, akik alapjaiban kérdőjelezték meg az emberi természetről meglévő ismereteinket azáltal, hogy fesztiválozás helyett evolúciógenetikával és valószínűség-számítással kívánták tölteni a nyári szünidőt:

Almássy Anna, aki bizonyára utcahosszal nyerte volna a kártyajáték-ismereti versenyt, ha lett volna ilyen – talán majd jövőre

Békefi Bálint, aki kőkemény küzdelmet vívott vélt vagy valós szúnyogok fenyegető hadával

Czeller Flóra, aki ipari mennyiségben képes termelni a fonott karkötőket és ezt be is bizonyítja

Endrey Mátyás, aki elegendő győzködéssel sok mindenre rávehető – mint látjuk, még évkönyvírásra is

Eszterhás Tamara, a fizikátörténet és a Ticket to Ride szakavatott ismerője

Fekete Marcell, aki nem tűr semmiféle nyelvművelő elhajlást és ezt nem is titkolja

Halász Marcell, akire sosem hallgattunk vérfarkasozásnál, pedig mindig igaza lett

Kapolyi Valentin, aki még a csomagtartóban is megtette volna a buszmegálló és a szállás közti utat

Kappanyos Mimi, akinek még a cipője is hét különböző színben pompázik (megszámoltam)

Kerékgyártó Anna, aki még arra is rávette a Tanárnőt, hogy magyar sávot¹ tartson, pedig nagyon nem akart

Koppány Csenge, akivel rengeteget beszélgethettünk mindenféle emberekről, főleg ha az illető magyartanár és Tamás a keresztneve

Koppány Gergely, akinek egy hétig mindennap szülinapja volt – a végére már neki is elege lett

Kurdi Barnabás, aki az „Oh, God!” felkiáltással vonult be a tábor történelmébe

Markó Gitta, aki fényképezőjével minden lényeges pillanatot dokumentált – a lényegtelen, de viccesekről nem is beszélve

Montvai Dani, aki úgy ver el bármikor pingpongban, hogy észre sem veszed

¹ A sáv az itteni foglalkozások neve, mivel a „foglalkozás” szót sajnos nagyon utáljuk. Az elnevezés etimológiája a múlt kódébe vész.

Munkácsy Balu, aki reggelig sem fogott volna ki az angol nyelvű nótákból, ha nem hagyjuk egyedül

Nguyen Ani, aki bármilyen társasjátékot megnyer, kivéve azt, amit ő tanított a többieknek

Scholcz Panka, aki azzal rontotta el a nyelvészet sávot, hogy a 20. percben rájött arra, ami a végső konklúzió lett volna, de azért megbocsátunk neki

Szabó Liza, aki minél többször mondja, hogy nem süt sütit, annál biztosabban vagyunk benne, hogy úgyis fog – és persze igazunk van

Tardos Vera, aki menet közben csatlakozott és erősítette tovább az így is szép számú dés kontingenst

Tóbiás Lonci, koszorús költő és drámaíró, akiben mindig bízhatunk, legyen szó ál-Shakespeare-jelenetről vagy akár tábori indulóról

Tolnai Judit, aki nagyon-nagyon fog hiányozni és

Tordai Dani, aki vérfarkasozás közben még a földrengés-kutatásra is szakít időt.

Rajtuk kívül pedig ott vannak még az „öregek”, akik partnereink voltak ebben és bőkezűen bocsátották rendelkezésünkre a szellemi táplálékot:

Alföldi Isti, aki hol Obamával, hol egy egérrel levelezett utánozhatatlan stílusban

Barabás Gyuri, aki a törzsfeljődésnél már csak a Belga számait ismeri jobban,
Bárány Tibor „Bari”, aki a tábor legkülönbözőbb pontjain hagyta szét a
 magával hozott Magyar Narancs-számokat, sokunk nagy öröme
Czeller Ildi, aki húgával verhetetlen csocsópárost alkotott, amikor nem a
 matematika csodáival volt épp elfoglalva
Molnár Cili, aki szabadidejében egy menyétféle kisragadozónak² elemez
 dalszövegeket
Pándi Julis, akivel korlátlan ideig lehet beszélgetni különféle TV-sorozatok-
 ról, de a legmenőbb dolognak mégis a pótlónyúlást³ találja
Pándi Veve, aki a sávján addig feszegette a „véletlen” szó jelentését, hogy so-
 kakban már az a kérdés merült fel, hogy egyáltalán jelent-e valamit, és persze
Schiller Mariann tanárnő, aki... – na jó, azt hiszem, őt senkinek sem kell
 bemutatni.

SIKEREINK

- Sikeresen embereket juttattunk a Marsra (elméletben)
 - Sikeres nyelvészeti terepmunkát végeztünk (elméletben)
 - Sikeresen kitenyésztettük a háziállatként tartható, szelíd rókát (elméletben)
 - Sikeresen préseltünk egyidejűleg akár 7 embert is a Tanárnő autójába (nagyonis a gyakorlatban!)
 - Sikeresen meggyőztük Marcellt, hogy nincs olyan szó, hogy „mélyplatósítsd” (na jó, csak majdnem)
 - és sikeresen túléltek agykárosodás nélkül Bálint szövicceit.
- Új célkitűzésünk, hogy sikeresen átvészeljük a következő Sükösdig hátralévő időt. Ezzel a fentieknél jóval nagyobb fába vágtuk a fejszénket.

Endrey Mátyás (11.C)

² E helyen is ajánljuk mindenkinek a Nyelv és Tudomány című weboldalt (nyest.hu).

³ „volt” → „vót”. A kieső /-t a megnyúló o „pótolja”. Ugye, milyen menő?

Kedves Nagygimnazisták!

Szeretettel meghívunk benneteket a 78É 10. születésnapjára! Ünnepeljünk együtt ezt a jubileumi alkalmat minden idők legnagyobb bulijával!

Helyszín: Tiszafüred, Morotva kemping

Időpont: 2014. Július 20-28.

Üdvözlettel: Nindzsák

Mi ott voltunk... Kíváncsiak vagytok, hogy milyen volt?

Bár ez nem a Balaton, Balaton volt, mi mulattunk szabadon, szabadon. Élveztük a napsütést amíg tartott, de a rossz idő sem szegte kedvünk.

Délelőtti program dobozolás... Unalmasnak tűnik?

Mert ez nekünk az agyféltekék, az élet fája, Csernobil vagy akár egy repülőtér.

Minden álmotok egy saját dal?

Ha eljöttetek volna, már lenne kettő is.

Hiányzik egy dallam, ami kiszínezi nyári napjaitokat?

A legjobb helyen keresgéltek!

*Vagy netán régóta fáj a fogatok egy igazi pszichedelikus mulatós balladára?
Mert azzal is szolgálhatunk!*

*Ezek után felmerül bennetek a kérdés, hogy milyen béna egy szám videoklip
nélkül?*

Cseppet se aggódjatok, mindkettőt megtaláljátok a Youtube-on!

Ennyi lenne a tábor?

Közel sem... fürdőzés a Tiszában, előadások, születnapok, bulik, filmklub, szafari, esti mese, jókedv és persze nem maradhat el az emberáldozat sem.

Volt-e már részünk ennél jobb 10. születnapi buliban?

Szerintetek?

Casale Gioia, Varga Dominika (12.B)

Székelyzsombor

– három beszámoló a táborról

AZ ELSŐ TURNUS

Amikor tavaly Fenyő tanár úr meghirdette a székelyzsombori tábor, felkeltette az érdeklődésünk; vajon milyen lenne pár napot a budapesti-től teljesen eltérő körülmények között eltölteni.

Rövid időre mintha egy teljesen más világba csöppentünk volna: az utcán lovas kocsik közlekedtek, minden szembejövő embert üdvözlőnk illet, a telefonunkat tíz napra teljesen kikapcsolhattuk, és eleinte kicsit nehéz volt megszoknunk, hogy körülbelül 30 lánnal aludtunk együtt a padláson. A napirendünk elég szigorú volt, a korai ébresztés mellett minden reggel egy pásztor vezette el a tehéncsordáját a pajta mellett, ahol aludtunk, így először hajnali fél 5 körül, az ostorcsattogtatásra ébredtünk.

Szokatlan volt, hogy a mi feladataink közé tartozott a tábor takarítása, valamint az ételek előkészítése. A konyhai munkák mindig jó hangulatban teltek, Sándor bácsi, a konyhafőnök vezetésével.

Délelőtt sokat dolgoztunk, ugyanis a tábor fő célja az volt, hogy megismerkedhessünk a falusi élettel, illetve, hogy segítsünk a falunak ott, ahol éppen szükség van rá. Vagyis valaki székelykaput festett, volt, aki árkot ásott, tetőt foltozott, és még sok más dolgot is lehetett csinálni. A táborban mi azt élveztük a legjobban, hogy minden délelőtt a községházban kézműves foglalkozást tarthattunk a helyi gyerekeknek. Ezeket a foglalkozásokat a gyerekek azért szerették, mert egy csomó újdonsággal megismerkedhettek, amit utána hazavihettek a szüleiknek ajándékba. Nem csak kézműveskedtünk, hanem játszottunk és egy színdarabot is megtanultunk velük, amit a tábor végén előadtak a szülőknek és a falubeli érdeklődőnek.

Délután viszont azzal foglalkoztunk, amivel szerettünk volna. Játshattunk hangszeren, vagy csatlakozhattunk a tábor énekkarához. Az esti programok nagyon változatosak voltak; filmnézés, színjátszás, táncház vagy éneklés a tábortűznél. Hétvégén megmáztuk a Hargitát és voltunk Székelyudvarhelyen is. Részt vehettünk egy biciklitúrán, még hozzá az általunk összeszerelt biciklikkel. A rendkívül színes programok mellett az is összehozta a tábor közösségét, hogy volt postaszolgálat, így küldhettünk egymásnak kedves üzeneteket – akár névtelenül is.

A táborban három iskola találkozott: a Radnóti, a Berzsényi és az Áprily, egy brassói gimnázium. Éppen ezért a tábor egyik legérdekesebb része volt, hogy pár napot határon túli magyar diákokkal tölthettünk. Emlékezetesek voltak a megszólalásaik, mint például a „hány az óra” vagy a „szeressük”, de mi is nagyon megkedveltük őket közvetlenségük, őszinteségük és végtelen kedvességük miatt. Nagyon jólesett, mennyire örültek nekünk, mert minden évben alig várják, hogy újra találkozhassanak budapesti diákokkal.

„További jó étvágyat, és aki befejezte, annak egészségre!”

Havasi Virág, Fogti Orsolya (12.C)

A MÁSODIK TURNUS

Idén nyáron vettem részt először a székelyzsombori nyári táborban, és szinte csak pozitívan tudok visszaemlékezni a tábori élményeimre. A több mint *félnapos* buszút és a román vidék elvarázsoló látványa után a táborba megérkezni olyan érzés volt, mintha valami népmesébe léptem volna be.

A tábor a brassói Áprily Lajos Főgimnázium és a budapesti Berzsényi Dániel Gimnáziummal való együttműködés eredménye. Ennek keretében a helyi faluban végzünk önkéntes munkát és kirándulunk a környéken lévő hegyekben. Minden reggel mindenki jelentkezik az adott napon felkínált munkákra, és azzal tölti a délelőtti időt. Délután és este közös programok vannak, mint például filmnézés, játékok, szakkörök, táncház stb.

A délelőtti munkák persze nem mind fizikaiak (hál’ isten). Lehet menni a helyi gyerekeknek tartott kézműves foglalkozásra segíteni, vagy kirándulni az Őrhegyben és idén nyáron a Banán (Bánáti Anna) vezetésével falukutatás is volt. De persze az izmosabb, élénkebb egyedek számára van favágás és takarítás is, ami minden bizonnyal szintén érdekes és hasznos munka lehetett...

A délutáni programok közül a kedvencem természetesen a szakkör volt, amikor lehetőségem volt egy one-on-one órát kapni Sanyi bácsitól a művészetéről és a festészetéről. Sanyi bácsi volt számomra a fénypont a táborban. Ez az aranyos öregember, aki régen rajztanár volt és művész, olyan lelki békét hozott nekem, mint senki más, és hihetetlen boldog voltam, hogy a tábor alatt szinte a prodigy-je lehettem. Lehet, hogy nem volt százas az alak, de látott bennem tehetséget, és nagy lelkesedéssel biztatott a művészi önkifejezésem felé. Ő is a tábor területén lakott egy kis viskóban, és azért jött le vidékre, hogy fessen. Ő volt a Klimt az én Schielémhez.

A tábor másik csúcspontja a három táncház volt, amelyek minden egyes alkalommal rendszeresen megizzasztották a diákokat és tanárokat egyaránt. Kifejezetten élveztem, mikor Szőcs tanár úrral mély beszélgetést folytattunk néptáncolás közben...

Szóval mindent egybevetve nagyon jól éreztem magam. Rengeteg kapcsolatra tettem szert és sok új embert és kultúrát volt szerencsém megismerni. Nem vagyok egy kifejezetten táboros típus, mert azért ez a 10 nap (10 NAP!!) távollét otthonról és a szobámtól, meg az internet-től elég kimerítő volt. Nem szeretem, mikor nincsen körülbelül semennyi privát zónám, mert 70 emberrel vagyok összezárva több mint egy héten keresztül, de ennek ellenére biztosan megyek jövőre is, mert ahhoz képest, hogy nem szerettem a táborokat, a ZSAZS-feeling az valami teljesen más.

Lajtai Enikő (12.C)

EGY MÁS NÉZŐPONTBÓL...

Ha valaki most azt mondja, *zsombor*, rögtön az jut eszembe, hogy mennyire vissza szeretnék menni oda. Előtenek az emlékek, eszembe jutnak az emberek, a hely, minden, amit csináltunk, és újra kétségtelenné válik az érzés, hogy ez a tábor az idei nyaram egyik legjobb élménye volt.

Amikor odamentem, őszintén szólva nem voltam benne biztos, mire számítsak. Jónak ígérkezett, és izgatottan vártam, annak ellenére, hogy azelőtt nem sokat tudtam az előző táborokról. Az ottlétünk alatt persze teljesen megváltozott a helyzet: voltak olyan ős-zsomborozók, akiknek ez már vagy az ezredik táboruk volt (azt hiszem, 5-6-tal tartották a rekordot), és nap mint nap meséltek régebbi jó sztorikat. A táborozók eszméletlenül jó fejek voltak, és hamar elkezdtem nagyon jól érezni magam. Nem alaptalanul hallottam egyre gyakrabban, hogy hagyományszerűen mennyire jó itt az élet: A *zsombor* egy elképesztő életérzéssé vált, napról napra erősödött a ZSOMBOR FEELING, míg végül mindent és mindenkit betöltött.

Megérkeztünk, leszálltunk a buszról, és a régiek örömköltészeket hallatva egymás nyakába vetették magukat, én pedig körülnéztem és felmértem a terepet. Egy apró kis erdélyi falu közepén voltunk, elvágyva mindentől, ami a mai modern élethez köt minket. Erre persze fel voltam készülve, úgyhogy nem estem pánikba, és sikerült gyorsan hozzászoknom ehhez az életmódhoz. A napjaink természetes részévé váltak a faházak és a padlások, ahol aludtunk, a házi kenyér és a helyben készített kaja, az, hogy egy valódi csűr van a közelünkben (soha nem láttam még csűrt, és nem gondoltam, hogy valaha fogok, de mégis). Mindenkinek köszöntünk az utcán, és mindenki visszaköszönt. Csabi bácsi, Sanyi bácsi, Pista bácsi és még jó pár más, a megszokottnál sokkal több falusi néni és bácsi vett minket körül, aminek megvolt a sajátos hangulata. Egyszerűen itt jól belekóstolhattunk a falusi életbe, és ezt egyáltalán nem bántam.

Dél előtt dolgoztunk, hiszen ez a tábor részben erről szól, de senki nem izzadt vért a munkától. Eleinte kíváncsi voltam, hogy ez a része milyen lesz, szerencsére nem volt vészesen kemény a munka. Tartottunk gyerekfoglalkozást, segítettünk a konyhában, vágunk fát, húzkodtunk szögeket különböző méretű fadeszkákból, és ami a legjobb, még a csűrből is segítettünk kipakolni mindenfélét, Csabi bácsi legnagyobb örömére.

Délutánonként különböző programok következtek. Többször mentünk túrázni, láttuk a székelyszombori várat, és az egyik nap elmentünk megnézni egy nagy szénégetőt is.

Esti programnak volt filmnézés, éneklés, és ami szerintem a legjobb volt, táncház. A több táncház közül is a zsidó táncház tetszett a legjobban.

Jó volt a helyi kaja, amit Sándor bácsi („Marika bácsi”) készített nekünk teljes szívvel-lélekkel, bár időnként kicsit meghosszabbodott a vécébédék előtt álldogáló, türelmetlen sor. A tábor egyik legmeghatározóbb része volt számomra, hogy elkaptam a rettegett vírust. Már több táborozó karanténba került, mire én émelegni kezdtem, és végül kénytelen voltam megadni magam haldokló gyomromnak és a budi állandó hívogatásának. Beteg lettem. Ennek ott persze nem örültem, de visszatekintve, bármennyire furcsa is, hihetetlenül boldog vagyok emiatt, mert ez volt életem egyértelműen legjobb betegeskedése. Nyolcan voltunk a karanténban, és végig baromi jól éreztük magunkat. Együtt töltött napjainkat pont azok a részletek tették széppé,

amiket ide sajnos nem nagyon írhatok le, mert nem mindenkinek hasonló az ízlése, és senkinek nem akarom bántani a szépérzékét. De az biztos, hogy végig megvolt a téma, és jól elűtöttük együtt az időt, a karantén hangulatához pedig még az is hozzátett, hogy az egészséges nép Csíkszeredára utazott, és a miénk volt az egész tábor. Ott voltunk, fiatalon, betegen, előttünk az élet és az üres tábor, mi kellett még? A felejthetetlen szenvedés közepette kinyögött félmondatok és az ágyainkban átforgolódt az éjszaka a hatalmába kerített minket. A rengeteg felgyülemlett idő és kreativitás hatására végül egy verset is írtunk, amire mindig büszke leszek.

Nagyon élveztem zsombort, és számomra az jelentette a legtöbbet, hogy a régi barátaim mellett, akikkel nekivágtam a tábornak, új, nagyon jó barátokat szereztem. Közülük többjükkal azóta is beszélek, és feldob a gondolat, hogy összehozott velük az élet, itt, Zsomborban.

Azzal mindent elárulok, hogy ha azt mondanák, holnap indulunk vissza, és az lenne a kérdés, megyek-e, habozás nélkül rávágnám: megyek.

Bartha Benedek (12.C)

Nem elfogulatlan beszámoló a klézsei táborról

(Klézse, 2014. július)

Nem tudok a klézsei táborról elfogulatlanul írni. Többek között azért nem, mert első tizenhárom évemet román környezetben töltöttem és bár szüleim és szűkebb családom magyarul beszélt, a boltban románul kértem a csokit, a főtéren román himnuszot énekeltek és a közösségi terekben románul szóltak rám, hogy ne beszéljek magyarul. A magyar beszédért, a magyar kultúráért való harc számomra születési ügy, nem piedesztálra emelt fogalom. Nem tudok azért sem, mert amikor mi átköltözésünkkel ezt a harcot részben feladtuk és Magyarországra jöttünk, sosem gondoltam volna, hogy tanárként visszatérek hozzá. Hogy valamikor, huszonhét évesen Juliát, Larisát, Bogdánt, Mariust és Denisát magyarra fogom tanítani. Román környezetben élő gyerekeket, akik akarnak magyarul tanulni, mert talán valahol érzik, hogy ez nekik is egy harc, mert azt mondták nekik, hogy ők magyarok. Vagy lehet,

hogy nem is érzik, nem is mondták, csak ott vannak, ott várnak minden reggel fél vagy akár egy órával is a kezdés előtt, hogy tanulhassanak, hogy velünk lehessenek, hogy végre kinyissuk a magyar ház ajtaját. Jelenlétükkel jelzik, hogy szükség van ránk.

Nem tudok a klézsei táborról elfogulatlanul írni azért sem, mert arról nem lehet elfogulatlanul írni, amikor Tomcsányi tanár úrral átkocsizunk Forrófalvára, hogy összeszedjük a szemetes, leharcolt játszótérről a legszebb ruhájukba öltözött forrófalvi gyerekeket, vagy amikor papucs nélkül szalad Tónika a busz után, hogy győzzük meg a szüleit, hadd jöhessen ő is a klézsei magyar házba. És Tónika jön, a Tónikák jönnek, Erzsi néni és Zsófi csapatában rajzolnak, játékosan szavakat tanulnak az ebédlőben, Éva néni és Fanni épp a belső teremben énekli az „Előre a jobb kezedet...” című dalt, Péter bácsi és Katica szókártyákkal játszik, állatneveket és tárgyakat tanít a fenti kis óvoda terében, a liliputi székeken, a rózsaszín Barbie-ház mellett, mi pedig az udvaron a színpadon a bemutatkozást gyakoroljuk Bencével és csapattunkkal... És már ott is vagyok. Az idő perzselő, a táj magasztos, az állatok bekapcsolódnak az együttlétbe. A kutya beleugat, a legyek beállnak a körtáncokba, a nyúl előkerül Bogdán táskájából. „Hoztam pároztatni!” mondja büszkén, miközben előhúzza fülénél fogva a legalább hét kilós nyulat.

Nem tudok Csángóföldről elfogulatlanul beszélni, mert az ottani emberek hatással vannak rám. A tartásuk, a hetyke megszólalásaik, a vendégszeretetük, a lelkük. Tudom, nem divatos a lélek szóval élni, de a csángó emberek valahogy mégis egyfajta reneszánszát teremtik meg e számunkra néha elfelejtett kifejezéseknek, mint például annak, hogy *nagy lelke van*. Klézsei és forrófalvi vendéglátóink nagylelkűsége például az általunk elfogyasztott

galuska (töltött lapulevél vagy szőlőlevél) számában vagy a nekünk elénekelt népdalok számában mérhető és a történetekben, amelyeket maguk számára is oly kedvesen elevenítenek fel.

És azért sem lehetek elfogulatlan, mert Csángóföldön élni nehéz, Csángóföldön magyarnak lenni nehezebb. Csángóföldön magyar gyereknek lenni talán a legnehezebb. És ha tudom, hogy mi jelenlétünkkel, játékokkal, tanítással, kézműves foglalkozással egy picit is segíthetünk, már-már elfogodom, és elfogultságomban nem is veszem észre, hogy ők mennyit segítenek nekünk. Talán Zsófit, Katicát, Fannit és Bencét kellene megkérdezni arról, hogy ők mit tanultak a gyerekektől, hogy ők mit tanultak magukról a nyolc nap alatt. Hogy mit éreztek például akkor, amikor az utolsó találkozásunk után, délután Bogdán

nem egyedül jelent meg, hogy felkísérjen minket a Táltos-hegyre, hanem tizenvalahányad magával és három kutyával. Hogy milyen lehetett az, amikor a Táltos-hegyről beláttuk a környéket és láttuk Klézsét, ezt a hatalmas falut, ahol az egyik végén a patakban mosnak a nénik, a másik végén facebook és kábeltévé. Talán Erzsi nénit, Éva nénit és Péter bácsit kellene megkérdezni arról, hogy milyen érzés volt az éppen a mezőgazdasági munka után lévő idősebb forrófalvi asszonyok ízes beszédét és megjegyzéseiket hallani, látni a gondosan kivasztalt népviseletüket, a precízen megigazított kendőt, a fáradtságtól elbóbiskoló fejeket.

Talán ők majd elfogulatlanul is tudnak minderről beszélni, én nem. Bár ez előzőt is kétlem.

Szabó Emese

A szerénység néha olyan, mint egy kabát, amelybe belebújunk és eltakarja ruhánkat. Most úgy érzem, lekívánczik rólam, túl meleg, elegem van belőle. Szóljon meg bennünk a büszkeség! Amit mi, radnótisok teszünk, a Kinyílik a világ Alapítvány anyagi támogatásával már több mint 20 éve, az példaértékű, sőt csoda.

Tanáraink – egyre többen és egyre fiatalabbak – és diákjaink sokszínű munkájukkal segítenek a határokon túl élő, magyar anyanyelvükön jól vagy már akadozva beszélő gyermekeknek a megszólalásban, a közös kultúra megismerésében és baráti kapcsolatok megteremtésében. Hol van még egy iskola, ahol ilyen szervezeten történik ehhez hasonló?! Meggyőződésem szerint ez az igazi 1. hely az iskolák rangsorában.

Öröm és elégedettség szólalt meg belőlünk a tavalyi tanév egyik iskolai ünnepségén is, a *nemzeti összetartozás napján*. Végre megtaláltuk ennek a megemlékezésnek a hozzánk illő keretét: játékos, interaktív formában összefoglaltuk a Kinyílik a világ Alapítvány elmúlt évi munkáját. Unalmas beszédek helyett az ifik életképekben idézték fel a balatoni és a csángóföldi anya-

nyelvi táborok mindennapjait. A székelyzsombori építőtábor színes mozaikokban elevenedett meg. Az éppen zajló Petőfi Sándor Irodalmi Verseny döntősei pedig személyesen is bemutatkozhattak a közönségnek, a győztesek szavalatait mindenki érdeklődéssel hallgatta. Az összetartozás napi együttlétünk arra is alkalmas volt és lesz, hogy méltó módon köszönjük meg a fogadó családok áldozatos munkáját. Ezt az emléknapot – történelmi visszatekintés és szomorúság helyett – a jövőben is tevékenységeink felidézésével szeretnénk talmassá és örömtelivé tenni.

TEVÉKENYSÉGEINK A 2013/14-ES TANÉVBEN

A *Petőfi Sándor Irodalmi Verseny* a határon túli magyar tannyelvű iskolák diákjait szólította meg a 2013/14-es tanévben is. A verseny előkészítésében és lebonyolításában iskolánk tanárain és tanárjelöltjein kívül (Törzsök Édua, Szabó Emese, Budai Zsófia), a Baár-Madas Református Gimnázium tanára (Gergely Magdolna) is közreműködött. A versenyzők Felvidékről, Kárpátaljáról, Székelyföldről és Délvidékről érkeztek a budapesti döntőbe, mindkét kategóriában (5–6/7–8) a szövegértés és a kreativitás került előtérbe.

Anyanyelvi táborunk 2014-ben június 15–26-ig tartott. 47 magyar gyermeket és 5 kollégát láttunk vendégül Kárpátaljáról, Felvidékről és Moldvából. Június 15-től 22-ig Balatonakaliban, 22-től 26-ig Budapesten zajlottak a programok. A tábor vezetője dr. Matskási Istvánné és Balassa Lászlóné, iskolánk tanárai voltak, Monostori Zsuzsanna, Lövey Éva, Szabó Emese. A munkát iskolánk 11.A osztályának 6 tanulója segítette: Diczházi Rita, Huiber Vencel, Kassai Mirtill, Králik Olivia és Nguyen Hong Phuc Toto.

A határon túli gyerekek közvetlenül Balatonakaliba érkeztek, mert így a közösségben, könnyebben hozzászoktak az idegen környezethez, a magyar nyelvű beszédhez. A 2014. évi projekttevékenységek jelképeként az *életfa* ősi motívumát választottuk. Az eget és a földet összekötő életfa mintájára a mi tevékenységünk célja is az elveszett vagy elveszettnek hitt kultúra életre keltése. A tábor kiemelkedő eseménye volt a vendégek fellépése a Balatonakaliban minden évben megrendezett a Szentivánéji falumulatságon.

Budapesten a gyerekeket radnóti családok látták vendégül. A fogadók nagy szeretettel és gondoskodással vették körül a vendégeket. Budapesten még változatos programok vártak a gyerekekre: állatkerti séta, Parlament-látogatás, a Budai Vár megismerése és a Nemzeti Múzeumban interaktív foglalkozást.

a Kinyílik a világ Alapítvány kuratóriumi tagjai

- ❖ The present Yearbook of the school gives *data* and *information* of the previous school year and that of the first months of the current one. On the other hand, it presents *articles* by teachers and students.
- ❖ Among them you can find the opening page by headmistress Dr. Katalin Molnár about the 100 year-old *building*; its history and present state, and the efforts to rebuild it in its original – but updated – way. She also tells 2014 was a year of remembrance: not only the building but a legendary headmaster had a centenary birthday; and the 70th anniversary of the shoa is also part of the nation's and the school's memory.
- ❖ There is a *report* on volunteering, and another one on an international project, YEEF.
- ❖ A list of *illustrious days* contains cultural events, charity, contests and a rare kind of celebrating national holiday.
- ❖ Different *charts* show our students' awards in local and national competitions.
- ❖ It is our happy duty to *celebrate* Erzsébet Hegyi's prize.
- ❖ The school day was dedicated to common points of arts sciences.
- ❖ Many *classes* used the opportunity to introduce themselves in text and picture.
- ❖ A great number of summer *camps* characterize our life. The reports clearly prove their results and need for them. Among the many we mention here the ones that are connected to neighbouring countries with Hungarian minorities.

ELTE Radnóti Miklós School

The school was built in 1931 and served as a boys' and girls' grammar school for the Jewish community in Pest. It is a listed building which was designed by Lajta Béla, the famous architect, very few buildings of whom survived the Second World War. After its renovation and nationalisation, the building housed a number of institutions including a teacher training college, a primary

and various grammar schools. In 1959 the school was named after Radnóti Miklós, one of the greatest Hungarian poets of the 20th century. In 1961 other changes followed. Joined with the primary school which was located in one of the wings of the building at the time, the grammar school became the teacher training school of the Eötvös Loránd University (ELTE), Budapest. As a result, apart from the teaching of primary and secondary school pupils from Year 1 to Year 12, the school has also been providing mentoring for university students both from the Faculty of Arts and the Faculty of Sciences. Today our school is one of the largest and most prestigious state schools in Budapest.

Mentoring services and the fact that the teaching staff are engaged in teacher training entails that the school can consistently meet the high academic and educational standards of our time. A major breakthrough in the history of the school was the unique idea of teaching options. It means that apart from the compulsory subjects, students can choose to study subjects which are useful for their future careers. The introduction of optional subjects was part of the reforms proposed by the then Headteacher, Lukács Sándor. The new system made it possible for students to select two subjects they wished to study in an increased number of lessons from the age of 14. The success of this innovation and the impressive results achieved by the

students resulted in an ever increasing number of applicants. In the eighties the huge number of applications made the introduction of entrance exams necessary.

In order to meet the requirements of the twentieth century, the number of foreign language lessons was increased and the teaching of IT began. The students' growing workload and other pedagogic considerations made it clear that changes had to be made if the school wanted to maintain the high standards of education it had achieved. Under the direction of Mrs Réz, the Headteacher, in two years the staff of the school designed the structure and the curriculum of the six- and eight-year secondary grammar school programme and incorporated it within the framework of the school's 12-year system. The two new programmes were gradually introduced from 1990 and 1992. Today, the school provides an initial period of four years of primary education (from age 6 to 10), which is followed by 8 years of secondary education. There also exists a class of students who join the school at the age of 12 and enjoy 6 years of secondary education.

The 6 and 8-year education programmes are based on each other and are closely aligned. The main principle of the school's pedagogic programme applies to both types of secondary education: the objective of the school is to ensure that its students develop balanced, tolerant and creative personalities who have the necessary general, foreign language and IT knowledge and can effectively process new information.

The eight-year secondary education begins with a preparatory period when the foundations are laid in Years 5 and 6. Between Years 7 and 10, for

four years, in both types of secondary education, the focus is on general education. It means that the teaching of various subjects is based on the compulsory core curricula whose content can be acquired by any student showing average interest in a subject.

The final two years represent a completely new phase. Apart from preparing students for the school leaving exam, Years 11 and 12 put the emphasis on providing specialist training and the support of gifted students. This is the time when students can choose options which they study in more depth and intensity. The advantages of the introduction of optional subjects are as follows:

- Students make their choices after they have covered most of the curriculum of secondary education.

- At the age of 16 students face the responsibility of choice and decision making. However, the choice is not final and can be altered later.

- The system of options makes it possible for teachers to adopt an individual approach to the teaching of students. In this way, those more able can be stretched so that they fulfil their full potential.

- Since the curriculum is tailored to suit the specific needs of the students, it is the students' interest in a subject and motivation that stimulates their development.

- Teaching options ensures that students are prepared for advanced level school leaving exams, the provision of which is one of the main tasks of a grammar school.

The school places great emphasis on the teaching of foreign languages. The teaching of English begins at the age of 9–10. The first foreign language is taught for eight/six years whereas the teaching of the second foreign language spans four years (with 4 lessons a week).

For the six and eight-year secondary schools a set of examinations is organised internally. All students are obliged to take exams either when they have covered a certain area in a subject or when the teaching of a subject has finished. The aim of these written and/or oral examinations is revision, the development of study skills and the practice of presentation.

The staff of the school make every effort to maintain high standards of education. Our students do consistently well at highly competitive university examinations, as well as local, national and international competitions. The average number of foreign language exam passes is 1.5 per school-leaver.

The fact that more than 50 schools have adopted the 6 and 8-year curricula shows the success of the innovation. The popularity of the curricula has been further increased by the fact that the designers have also written the textbooks.

The school offers a wide range of extra-curricular activities for the students. We have an excellent, well-stocked library, and the pupils have access to the computer room all afternoon. There are about 10–15 student groups

and clubs which include arts and crafts, IT, competition practice as well as an environmental group. The school's sports clubs invite students to compete in various sports and games.

Every year the Student Union offers a huge variety of leisure activities which serve the students' special interests and strengthen the school community. The teachers of the school also take their share of these activities. Every spring the Radnóti Day is organised where students can listen to talks and lectures given by renowned scholars and scientists. Every summer 20–22 summer camps provide the students of all ages with the opportunity to relax and enjoy themselves. There are camps for bookworms, cyclists, hikers, rowers and athletes etc.

In 1986 a group of students with the help of their teachers contacted Nobel Prize winners and asked them to send articles, signed photos and letters to the school. The collection was then exhibited in the school to commemorate the International Year of Peace. In 1987 the school received the Peace Messenger Prize from the Secretary General of the UN for this exhibition.

For many years a group of enthusiastic teachers has organised a fortnight's holiday for children of Hungarian origin from Ukraine whose programme includes Hungarian language and history lessons, a trip to Lake Balaton and sightseeing in Budapest. Every year the students of the school take an active part in the organisation of this scheme. The cooperation with teachers and children from a different background helps our students to develop a sense of community and also to learn how to help the needy.

These endeavours are in line with the overall aim of the school which is to encourage all pupils to become independent learners and thinkers, to develop their abilities to the full and to enable them to enjoy a successful and happy adult life.

Brève présentation de l'école

Le bâtiment a été construit en 1931 pour le lycée de garçons et le lycée de filles de la Communauté Israélite de Pest, par l'ingénieur architecte Lajta Béla dont seulement quelques oeuvres sont restées après la deuxième guerre mondiale à Budapest. C'est pour cette raison que l'école est sous la protection de l'Office National des Monuments Historiques.

Après la reconstruction de la guerre, puis la nationalisation, le bâtiment a donné place à plusieurs institutions pendant des périodes différentes dont l'école normale d'instituteurs, une école primaire, des lycées divers. Le lycée qui s'y trouvait en 1959 a pris le nom de Radnóti Miklós, grand poète hongrois du XXe siècle.

En 1961 le lycée a reçu une nouvelle tâche. En fusionnant avec l'école primaire fonctionnant dans une aile du bâtiment il est devenu l'École-Pilote Radnóti Miklós de l'Université Eötvös Loránd (ELTE) de Budapest. Depuis, à part l'enseignement primaire et secondaire de 12 ans, l'établissement a pour tâche la formation pratique pédagogique des étudiants de la Faculté des Lettres et de la Faculté des Sciences. L'école est l'une des plus grandes écoles publiques et aussi l'une des plus prestigieuses de Budapest.

Son profil d'école d'application, la compétence des professeurs formateurs ont donné la possibilité dès les débuts de réaliser un enseignement de haut niveau. Un pas en avant décisif a été fait par l'ancien directeur Lukács Sándor qui avait introduit un système d'options, unique dans le pays. Dans le cadre de ce système les élèves apprenaient deux matières en horaire renforcé à partir de 14 ans. La réputation de ce système d'options, les données statistiques des résultats ont beaucoup contribué à l'augmentation forte des candidats ce qui a rendu nécessaire l'introduction d'un concours. Aussi l'établissement se char-

ge-t-il de l'éducation et des soins de jeunes talents et de la préparations de ses élèves pour des études supérieures.

Entre-temps conformément aux défis sociaux le nombre de cours des langues étrangères a de plus en plus augmenté et l'enseignement de l'informatique a également apparu. La charge des élèves accroissait sans cesse et d'autres raisons professionnelles exigeaient aussi des changements urgents. D'après les conceptions et sous la direction du proviseur Madame Réz le corps enseignant a élaboré en deux ans la structure des lycées de huit et de six ans, leurs programmes et les a insérés dans le système scolaire de 12 ans. Ces deux nouvelles formes ont été introduites progressivement à partir de 1990 et 1992. Actuellement dans l'école fonctionnent une école primaire de 4 ans, un lycée de 8 ans qui admet des élèves de 10 ans et un lycée de 6 ans où les élèves commencent leurs études à l'âge de 12 ans. Le programme de l'école primaire se conforme aux programmes des lycées de 8 et de 6 ans.

Les programmes des lycées de 8 ans et de 6 ans sont coordonnés. La conception rédigée dans le programme pédagogique de l'école est valable pour toutes les deux formes scolaires : son but c'est de former des personnalités ayant une formation répondant aux exigences de notre époque, une bonne connaissance de langues, des connaissances en informatique, de former des personnalités créatives, capables d'utiliser de nouvelles informations, communicatives, humaines, équilibrés.

L'enseignement de 8 ans débute avec une préparation de 2 ans, en 5e et 6e années. Dans les programmes de 8 ans et de 6 ans on met l'accent sur la formation générale au cours de 4 années, de la 7e à la fin de la 10e. L'enseignement des matières se déroule conformément aux programmes obligatoires. Ces programmes s'adressent aux élèves moyens, capables de suivre des études secondaires sans posséder un niveau ou intérêt exceptionnels.

La thématique des deux dernières années en diffère complètement, quand la dominante c'est la formation différenciée qui en dehors de la préparation au baccalauréat donne des connaissances spécialisées et prend en charge les soins des enfants surdoués. Dans cette période les élèves choisissent des matières qu'ils étudient en horaire renforcé dont les avantages sont les suivants :

- Les élèves font leur choix après avoir étudié une grande part de la matière au programme.

- À l'âge de 16 ans ils sont confrontés à la responsabilité de la décision, du choix. Cependant ce choix n'est pas définitif, ils peuvent le modifier plus tard s'ils le désirent.

- L'horaire renforcé donne un cadre naturel pour la différenciation, l'enfant doué pour la matière acquiert un plus grand savoir.

- Le programme différencié supprime l'obligation, la contrainte et il exploite l'intérêt des élèves, la plus grande force motrice et ses énergies qui en proviennent.

- L'enseignement en horaire renforcé assure au maximum la préparation des études universitaires ce qui est la tâche primordiale du lycée.

– En langue étrangère il prépare les élèves à l'examen de niveau supérieur.

L'école attribue une grande importance à l'enseignement des langues étrangères. L'enseignement de l'anglais débute à l'âge de 9–10 ans. Dans les deux formes du lycée la première langue étrangère est enseignée pendant 8 ou 6 ans, la deuxième pendant 4 ans, en 4 heures par semaine. Les élèves appliqués réussissent à passer l'examen de niveau moyen de deux langues que les cours préparatoires, des cours de communication aident également.

Dans les systèmes de 8 et de 6 ans l'établissement a des examens intérieurs. A la fin de certaines unités, pour clore l'étude de certaines matières, dans des années et formes déterminées, les élèves passent des examens de fin d'études. Grâce à ces examens les élèves s'habituent à réviser, à structurer leurs connaissances et à s'exprimer aussi bien à l'oral qu'à l'écrit.

Le corps enseignant de l'école fait de tout son mieux pour sauvegarder le haut niveau de l'enseignement. Depuis des années les élèves participent avec beaucoup de succès aux concours locaux, nationaux et internationaux. Les élèves des terminales réussissent bien aux concours d'entrée des universités. Le nombre des diplômes de langues des élèves est une fois et demie supérieur au nombre des élèves.

Les programmes des lycées de 8 et 6 ans ont été pris et appliqués par une cinquantaine d'écoles, ce qui prouve l'adoption et leur reconnaissance professionnelles. Les professeurs de l'école ont rédigé également des manuels pour les programmes ce qui a favorisé leur propagation.

Dans l'établissement en dehors des cours les élèves ont la possibilité de participer à des activités diverses. L'école possède une bibliothèque de 53 000 exemplaires, deux salles d'informatique dont l'une est à la disposition des élèves même les après-midi. Une quinzaine de clubs leur proposent des programmes variés, de l'artisanat à l'informatique, de la préparation aux concours généraux à la protection de l'environnement. Des clubs fonctionnant dans plusieurs branches de sport organisent des championnats locaux et participent également aux championnats de Budapest. L'Association des élèves organise des programmes de loisirs chaque année. Les clubs des élèves répondent aux intérêts culturels et spécialisés, les programmes de divertissement assurent la détente et la vie commune. Les professeurs participent aussi à l'organisation des programmes de loisirs. Tous les printemps a lieu la Journée Scientifique Radnóti à laquelle des savants et des experts de grand renom, des professeurs d'université donnent des conférences aux élèves dans des thèmes différents de leurs domaines. En été une vingtaine de colonies sont organisées pour les différentes classes d'âge. Les élèves y passent des séjours soit littéraires soit sportifs, font des randonnées pédestres, en canoë ou en vélo.

De 1986 date un projet particulier : les élèves sous la direction des professeurs sont entrés en contact en lettre avec des savants de Prix Nobel et leur ont demandé des articles, des photos dédiées, des lettres. En 1986, l'Année Internationale de la Paix, de ces documents collectés ils ont organisé une exposition. En 1987, en exprimant sa reconnaissance, le secrétaire générale de l'ONU a attribué le titre *Pace Messenger* à l'école.

Depuis de longues années un groupe de professeurs enthousiastes organise des camps de repos-études pour des groupes scolaires de la minorité hongroise de l'Ukraine. Ces enfants passent six jours au Balaton, font connaissance des monuments de Budapest et participent aux cours d'histoire. Dans la réalisation de ces programmes plusieurs lycéens prennent part aussi.

Cette coopération aide à développer la sensibilité sociale des élèves, afin que dans leur vie future ils aident ceux qui sont dans le besoin, qu'ils soient capables d'organiser des secours.

Le corps enseignant considère comme tâche primordiale que des élèves sortant de l'école réussissent dans la vie, soient des personnes de mentalité et de comportement intellectuels.

Miklós-Radnóti-Ausbildungsschule der Eötvös-Loránd-Universität

Unsere Schule stellt sich vor

Die Schule wurde im Jahre 1931 für das Jungen- und Mädchengymnasium der Jüdischen Gemeinde von Pest gebaut. Die Baupläne wurden von Béla Lajta, dem bekannten Architekten erstellt. Kaum einige Werke von ihm blieben in Budapest nach dem zweiten Weltkrieg erhalten. Deshalb steht das Gebäude unter Denkmalschutz. Nach der Wiederherstellung nach dem Krieg und später nach der Verstaatlichung waren mehrere Institute in dem Gebäude für kürzere oder längere Zeit tätig: Lehrerbildungsanstalt, Grundschule, verschiedene Gymnasien. Das im Jahre 1959 hier tätige Gymnasium nahm den Namen von Miklós Radnóti an. Schließlich bekam die Schule im Jahre 1961 eine neue Aufgabe. Sie wurde die Miklós-Radnóti-Ausbildungsschule (RMAS) der Universität ELTE durch die Vereinigung mit der Grundschule, die in einem Flügel des Gebäudes tätig war. Seitdem hat unsere Schule mit 12 Jahrgängen als Aufgabe neben dem Unterricht und der Erziehung der Schüler der Grundschule und des Gymnasiums die praktische Lehrerausbildung der Studenten „mit Lehrerfach“ der Philosophischen und Naturwissenschaftlichen Fakultät der Uni ELTE. Unsere Schule, die ihren Namen von dem großen ungarischen Dichter des 20. Jahrhunderts bekommen hat, ist eine der größten und berühmtesten staatlichen Schulen in Budapest.

Der Ausbildungscharakter, die Kenntnisse der hier arbeitenden und auch an der Lehrerausbildung teilnehmenden Pädagogen gaben von Anfang an eine Möglichkeit zur Verwirklichung eines den jeweiligen Erfordernissen des Zeitalters entsprechenden, niveauvollen Unterrichts. Ein entscheidender Fortschritt war die Einführung des im Land allein stehenden LK-Systems auf Grund der Reformkonzeption des ehemaligen Direktors, Sándor Lukács'. Im Rahmen dieses Systems lernten die Schüler zwei Unterrichtsfächer bereits mit 14 Lebensjahren in erhöhter Stundenzahl. Der Ruf des LK-Systems, die statistischen Daten über die Ergebnisse der Schüler erhöhten die Zahl der Bewerber sprunghaft in den 80er Jahren, deshalb wurde „eine Filtrierung“, die Aufnahmeprüfung nötig. Damit übernimmt das Institut öffentlich die Talenterziehung, die Talentpflege, die Vorbereitung der Schüler für das Hochschulstudium.

Inzwischen nahm die Stundenzahl des Fremdsprachenunterrichts den gesellschaftlichen Herausforderungen entsprechend zu, später erschien auch der Informatikunterricht. Die Belastung der Schüler wurde immer größer,

auch andere fachliche Überlegungen machten Veränderungen dringend. Auf Grund der Konzeption der Direktorin, Frau Dr. Erzsébet Réz und unter ihrer Leitung erarbeitete das Lehrerkollegium der Schule in zwei Jahren die Struktur und den Lehrplan des acht- und sechsklassigen Gymnasiums und integrierte sie in das 12-Jahrgänge-System der Schule. Die zwei neuen Formen wurden von 1990 bzw. 1992 an stufenweise eingeführt. Heute sind im Institut 4 Klassen der Unterstufe der Grundschule, die sich nach dem Unterrichtsplan des späteren Gymnasiums richtet, bzw. vom 10ten Lebensjahr achtklassiges und mit ihm parallel vom 12ten Lebensjahr sechsklassiges Gymnasium tätig.

Das Programm des acht- und sechsklassigen Gymnasiums ist synchronisiert, beide sind einander angeglichen. Die Konzeption des pädagogischen Programmes der Schule ist für beide Schultypen gültig: unser Ziel ist die Ausgestaltung einer kreativen, kommunikativen, humanen, harmonischen Persönlichkeit, die über den Ansprüchen des heutigen Zeitalters entsprechende, allgemeine Kenntnisse, über gut einsetzbares Sprachkönnen, über entsprechende informationstechnische Kenntnisse verfügt, die die neuen Informationen anwenden kann.

Die achtklassige Ausbildung beginnt mit zweijähriger Vorbereitung in den Jahrgängen 5 und 6. Das Gewicht liegt an der allgemeinen Ausbildung in den Jahrgängen 7 bis 10 im acht- und sechsklassigen Unterrichtsplan. Der Unterricht läuft nach verbindlichen Grundlehrplänen den Lehrfächern entsprechend. Sie gelten allen zu den gymnasialen Studien geeigneten Kinder, d.h. sie enthalten gut erwerbbarer Lehrstoff auch für Schüler, die durchschnittliches Interesse für das gegebene Lehrfach zeigen und keine herausragenden Fähigkeiten besitzen.

Die Thematik der letzten zwei Jahre hebt sich davon stark ab. Hier dominiert – neben der Vorbereitung für das Abitur – der der Talentpflege dienende, spezielle Ausbildung bietende, differenzierte Unterricht. In dieser Periode wählen die Schüler dem LK entsprechend unter den Lehrfächern. Die Vorteile sind:

- Der Schüler wird vor die Wahl nach dem Erkenntnis des größeren Teils des gymnasialen Unterrichtsstoffes gestellt.

- Mit 16 Lebensjahren erkennt das Kind die Verantwortung der Wahl, der Entscheidung. Die Wahl ist aber nicht endgültig, sie kann später geändert werden.

- Das LK-System bietet einen natürlichen Rahmen zur Differenzierung, im LK-Fach erwirbt das begabte Kind ein größeres Wissen.

- Der differenzierte Unterrichtsplan lockert die Verbindlichkeit, den Zwang und verwertet dadurch die größte Triebkraft, das Interesse des Kindes und die daraus stammende Energie.

- Das LK-System sichert die Vorbereitung auf das Unistudium in höchstem Maße, und das ist die grundlegende Aufgabe des Gymnasiums.

- Es wird die Vorbereitung auf die Sprachprüfung in Fremdsprache ermöglicht.

Die Schule hält den Fremdsprachenunterricht für sehr wichtig. Der Unterricht des Englischen beginnt im Lebensalter von 9–10 Jahren. Im Gymnasium wird die erste Sprache 8 bzw. 6 Jahre lang, die zweite Fremdsprache 4 Jahre lang in 4 Stunden pro Woche unterrichtet. Für die fleißigen Schüler ist es möglich, eine Mittelstufenprüfung in beiden Sprachen abzulegen. Das wird auch durch die Konversations- und Sprachprüfungsvorbereitungszirkel gefördert.

Im acht- und sechsklassigen Gymnasium funktioniert ein internes Prüfungssystem. Jeder Schüler legt eine Prüfung nach dem Abschluss gewisser Lehrstoffe, einzel-

ner Lehrfächer in bestimmten Jahren und in bestimmter Form ab. Der Zweck der schriftlichen oder mündlichen Prüfungen ist neben dem Überblick und der Systematisierung der erworbenen Kenntnisse die Einübung des konzentrierten Lernens, der Vortragsweise und des Abschneidens bei der Prüfung.

Unser Lehrerkollegium tut alles für das Bewahren des hohen Unterrichtsniveaus. Die Schüler unserer Schule erzielen gute Resultate in jedem Jahrgang seit Jahren an den regionalen, internationalen und Landesschulwettbewerben. Unsere Schulabgänger behaupten sich an den Hochschulaufnahmeprüfungen. Unter den Abiturienten ist im allgemeinen die Zahl der Sprachprüfungen anderthalbmal mehr als die Zahl der Absolventen.

Die fachliche Anerkennung und die Annahme der acht- und sechsklassigen Unterrichtspläne wird dadurch bewiesen, dass sie im Land von mehr als fünfzig Schulen übernommen und als lokaler Unterrichtsplan eingesetzt wurde. Zur weiten Verbreitung hat beigetragen, dass die Lehrer der Schule auch Lehrbücher zu den Unterrichtsplänen geschrieben haben.

Im Institut gibt es auch viele andere Möglichkeiten für die Schüler über die Unterrichtsstunden hinaus. Es stehen ihnen eine niveauvolle, reiche Bibliothek und ein auch am Nachmittag geöffnete Computerraum zur Verfügung. Die 10 bis 15 Zirkel bieten bunte, abwechslungsreiche Programme von Handwerk bis Informatik, von der Vorbereitung auf die Schulwettbewerbe bis zur Umweltschutzaktivität. In mehreren Sportarten sind Sportzirkel

tätig, es werden „Hausmeisterschaften“ organisiert. Die Schülervertretung organisiert reiche Freizeitprogramme jedes Jahr. Die sich selbst organisierenden Schülerzirkel dienen dem kulturellen und speziellen Interesse, die Unterhaltungsprogramme sichern die Entspannung und das Gemeinschaftsleben. Auch die Lehrer tragen das ihre zu dem Organisieren der Freizeitprogramme bei. Im Frühling wird der Wissenschaftliche Schülertag veranstaltet, an dem anerkannte, herausragende Wissenschaftler und Fachleute für die Schüler in einem Themenkreis in ihrem Fachbereich Vorträge halten. Sommers werden 20 bis 22 Feriencamps für die verschiedenen Altersklassen organisiert, unter denen Literatur-, Freizeit-, Sport-, Radfahrer-, Wanderungs-, Paddelcamps zu finden sind.

1986 startete ein Projekt: unsere Schüler – unter Lehrerbetreuung – haben brieflichen Kontakt mit Nobelpreisträgerwissenschaftler aufgenommen und haben sie um Artikel, Briefe, signierte Fotos für die Schule gebeten. Aus dem gesammelten Material wurde 1986, im Internationalen Friedensjahr eine Ausstellung veranstaltet. Als Anerkennung dafür wurde die Schule mit dem Titel „Botschafter des Friedens“ („Peace Messenger“) im Jahre 1987 vom Generalsekretär der UNO geehrt.

Seit langen Jahren organisiert eine Gruppe begeisterter Lehrer jeden Sommer für je eine Kindergruppe aus der Karpato-Ukraine eine zweiwöchige Erholungs-Unterrichtsferien in Ungarn. Auf dem Programm stehen Ferien am Balaton, Stadtbesichtigung von Budapest, es werden auch Literatur- und Geschichtestunden gehalten. Am Programm und an der Betreuung der Kinder nehmen mehrere Schüler unserer Schule jedes Jahr teil. Diese Zusammenarbeit trägt dazu bei, dass die soziale Empfindsamkeit unserer Schüler entwickelt wird, damit sie auch später den Notleidenden helfen, oder fähig sein werden, die Hilfeleistung zu organisieren.

Das Lehrerkollegium der Schule hält für seine grundlegende Aufgabe, solche Schüler zu erziehen, die intellektuelle Denkart und Verhaltensweise besitzen und sich im Leben durchschlagen können.

Scuola di tirocinio Miklós Radnóti dell'ELTE

La scuola venne costruita nel 1931 per il liceo maschile e femminile della Comunità Israelita di Pest. I progetti furono fatti da Béla Lajta, il famoso architetto di cui solo qualche opera è rimasta dopo la seconda Guerra Mondiale a Budapest. Per questo ragione l'edificio è sotto la tutela della Soprintendenza alle Belle Arti. Dopo la ricostruzione susseguente alla guerra e alla statalizzazione, diversi istituti lavoravano nel

edificio per periodi più o meno lunghi: fra questi una scuola di magistero, una scuola elementare, diversi licei. Nel 1959 il liceo, che funzionava qui, prese il nome da Miklós Radnóti. Alla fine nel 1961 la scuola ha ricevuto un compito nuovo. Unendo la scuola elementare con il liceo è diventata la Scuola di Tirocinio dell' ELTE (Università delle Scienze) Loránd Eötvös. Da questo momento il compito della scuola oltre l'insegnamento degli alunni nella scuola elementare e secondaria di 12 anni è la formazione pratica degli insegnanti della Facoltà delle Scienze e di Letteratura dell'ELTE. La scuola intitolata al grande poeta ungherese del ventesimo secolo oggi è una delle scuole statali più grandi e rinomate di Budapest.

Il carattere di scuola di tirocinio, la preparazione dei pedagoghi che lavorano qui e prendono parte anche alla preparazione didattica degli insegnanti ha dato la possibilità fin dal principio realizzare un insegnamento ad alto livello che corrisponda alle esigenze di ogni tempo. È stato un passo decisivo in avanti l'inizio del sistema facoltativo unico nel Paese sulla base delle idee riformatrici del direttore Sándor Lukács. Secondo questo sistema gli alunni dall'età di 14 anni studiavano due materie in un numero di lezioni più elevato. La fama del sistema facoltativo e i dati statistici sui risultati degli alunni hanno fatto balzare in alto il numero dei candidati negli anni '80, per questo l'esame d'ammissione è diventato necessario. Così l'Istituzione si assume in pubblico lo sviluppo del talento e la preparazione degli alunni per gli studi superiori.

Nel frattempo in conformità alle esigenze sociali il numero delle lezioni di lingue straniere è aumentato continuamente ed è cominciato anche l'in-

segnamento dell'informatica. Il peso sugli studenti diventava sempre più grande e anche le considerazioni professionali hanno reso necessario il cambiamento. Sulla base delle idee della direttrice Réz, il corpo degli insegnanti ha elaborato il progetto del liceo di 6 e di 8 anni rispettivamente e lo ha inserito nel sistema pedagogico della scuola di 12 anni. Le due forme nuove sono state iniziate nel 1990–1992. Oggi nella scuola funziona una parte elementare di 4 anni, poi un liceo di 8 anni e parallelamente un liceo di 6 anni dall'età di 12 anni.

I programmi del liceo di 6 e 8 anni sono armonizzati. La concezione formulata nel programma pedagogico della scuola è valida per tutti e due i tipi di liceo: lo scopo è formare personaggi armonici, umani e creativi con una preparazione generale conforme alle esigenze di oggi, con la conoscenza utilizzabile delle lingue straniere e dell'informatica, i quali siano capaci di applicare le informazioni nuove in ogni territorio della vita.

L'istruzione di 8 anni comincia con due anni preparatori nel quinto e nel sesto anno. Dal settimo al decimo anno la cosa più importante è l'istruzione generale in tutti e due i tipi di liceo. L'insegnamento si svolge sulla base dei programmi di studio fondamentali in ogni materia. Quei programmi valgono per tutti gli alunni adatti agli studi secondari con interessi generali, cioè si tratta di una materia che può essere imparata da ogni studente di abilità media.

La tematica degli ultimi due anni si distingue nettamente da quanto precede. Durante questi ultimi anni diventano più importanti gli studi specializzati, lo sviluppo dei più dotati, l'insegnamento differenziato. Gli alunni scelgono fra le materie facoltative, i vantaggi sono:

- L'alunno deve scegliere dopo aver conosciuto la maggior parte della materia scolastica

- I ragazzi all'età di 16 anni hanno la possibilità di conoscere la responsabilità di scegliere, di decidere. Dopo invece possono modificare la scelta.

- Gli alunni con talento in una certa materia possono arrivare ad un livello più alto. C'è la possibilità di differenziamento.

- Il progetto d'insegnamento differenziato utilizza l'incentivo più importante, l'interesse dei ragazzi e l'energia derivata da questo al posto della forza.

- Il sistema facoltativo assicura la preparazione per gli studi all'università, e questo è il compito fondamentale del liceo.

- Il sistema rende possibile la preparazione per gli esami di lingua a livello avanzato.

La scuola dà molto peso all'insegnamento dell'inglese, che comincia all'età di 10–11 anni. La prima lingua viene insegnata rispettivamente per 8 o per 6 anni, e la seconda per 4 anni in quattro lezioni alla settimana. Per gli alunni diligenti è possibile raggiungere l'esame di medio livello in tutte e due le lingue. Contribuiscono in questi corsi di conversazione e di preparazione per l'esame di lingua.

Nei licei di 6 e 8 anni c'è un sistema di esami. Ogni alunno passa un esame dopo aver finito una certa materia. Lo scopo degli esami orali o scritti è la sistematizzazione della materia conosciuta, praticare lo studio intensivo, entrare in contatto con la situazione d'esame.

Il nostro corpo insegnante fa tutto il possibile per conservare un alto livello di insegnamento. Da anni gli alunni della scuola ottengono buon risultato nelle competizioni di studio nazionali e internazionali. Gli alunni che finiscono la scuola ricevono buon punteggio agli esami d'ammissione, e la media degli esami di lingua è maggiore del numero degli alunni diplomati.

I progetti di studio per i due tipi di liceo sono stati adottati da più di 50 scuole nel paese, anche questo dimostra il valore professionale del progetto. Per aiutare le altre scuole i nostri professori hanno anche scritto dei libri.

Nell'istituto ci sono molti tipi di opportunità per gli alunni oltre le lezioni. C'è una ricca libreria, la sala d'informatica è aperta anche il pomeriggio. Ci sono 10–15 circoli con programmi diversi dall'artigianato all'informatica, dalla preparazione per le competizioni alla protezione dell'ambiente. Ci sono diversi tipi di attività sportiva, campionati. Il Comitato degli Studenti organizza programmi diversi per il tempo libero. Ci sono circoli di studenti con interessi culturali speciali, e programmi di rilassamento per rafforzare lo spirito comunitario, nella organizzazione dei quali anche i professori prendono parte. Ogni primavera si organizza il giorno studentesco delle scienze, quando professori e scienziati rinomati tengono conferenze in diversi territori. Ogni estate vengono organizzati 20–22 campeggi, fra i quali si trovano quelli di letteratura, di ciclismo, di escursione aquatiche, di riposo.

Nel 1986 un nuovo progetto è iniziato: i nostri alunni hanno preso contatto per lettera con gli scienziati premio Nobel, e hanno chiesto fotografie, articoli e lettere per la scuola. Con il materiale hanno organizzato un'esposizione nel 1986, l'anno internazionale della Pace. Nel 1987 il segretario generale dell'ONU ha premiato il nostro istituto con il titolo: Messaggero di Pace (Peace Messenger).

Da molti anni un gruppo d'insegnanti entusiasti organizza un soggiorno di due settimane per un gruppo di ragazzi dall'Ucraina Subcarpatica. I ragazzi imparano a conoscere Budapest, il lago Balaton e partecipano a lezioni di letteratura e storia. Ogni anno anche studenti della scuola partecipano ai programmi. Questi programmi sviluppano la sensibilità sociale dei nostri alunni, aiutano di vedere, come possono aiutare nel futuro ai bisognosi.

Lo scopo fondamentale degli insegnanti è di emettere dalla scuola studenti con una mentalità e comportamento intellettuale, che saranno capaci di fare fortuna nella vita.

Miklós Radnóti Instituto de Práctica Pedagógica de la Universidad Eötvös Loránd

La escuela se construyó en 1931 para el instituto de segunda enseñanza para niños y niñas de la comunidad judía de Pest. Su plano arquitectónico lo trazó Béla Lajta, un arquitecto célebre. Después de la segunda guerra mundial permanecieron muy pocas obras suyas en Budapest. Por eso está protegido el edificio como monumento

nacional. Después de la reconstrucción después de la guerra y después de la socialización trabajaron varios institutos en el edificio por cierto tiempo: escuela normal, EGB, diferentes institutos de segunda enseñanza. El instituto de segunda enseñanza que trabajaba aquí en 1959 tomó el nombre de Miklós Radnóti. Al fin recibió en 1961 la escuela una nueva tarea. Uniéndose con la EGB que trabajaba en una ala del edificio llegó a ser el Miklós Radnóti Instituto de Práctica Pedagógica de la Universidad ELTE. Desde entonces es la tarea de nuestro instituto de 12 grados fuera de la educación y enseñanza de los alumnos de la EGB y del instituto de enseñanza secundaria también la formación práctica pedagógica de los estudiantes de CAP de la Facultad de Filosofía y Letra y de la de Ciencias Naturales de la Universidad ELTE. Nuestra escuela denominada del gran poeta húngaro del siglo veinte es una de las mayores escuelas estatales de categoría en Budapest.

El carácter de escuela de práctica pedagógica, la preparación de los profesores del instituto quienes toman parte en la formación pedagógica también hizo posible desde el primer momento la realización de una enseñanza de alto nivel correspondiendo a las exigencias habituales de la época dada. Un adelanto decisivo era la introducción del sistema facultativo (como el COU en España) único en el país a base de la concepción de reformas del ex director Sándor Lukács. En el marco del sistema estudiaron los alumnos desde la edad de 14 años dos asignaturas en un número elevado de clases. La fama del sistema COU, los datos estadísticos sobre los

resultados de los alumnos aumentaron bruscamente el número de los concursantes, por eso fue necesaria „una filtración”, el examen de ingreso.

Entretanto creció el número de clases de lenguas extranjeras correspondiendo a las exigencias sociales, luego apareció la enseñanza de la informática también. Se aumentó la carga de los alumnos y también otras consideraciones profesionales apresuraron un cambio. A base de la concepción de la directora Sra Dr. Erzsébet Réz y bajo su dirección elaboró el profesorado del instituto en dos años la estructura y el plan de enseñanza del instituto de enseñanza secundaria para ocho y seis grados y los integró en el sistema de 12 grados del instituto. Las dos formas nuevas fueron introducidas gradualmente desde 1990 respectivamente desde 1992. En el instituto funcionan hoy 4 clases de la primera etapa de la EGB acomodada al posterior programa educativo de la secundaria, respectivamente desde la edad de 10 años funciona un sistema de ocho grados y con este paralelamente un de seis años desde la edad de 12 años.

Los programas de la enseñanza de ocho y de seis grados están armonizados, se ajustan uno a otro. La concepción formulada en el programa pedagógico del instituto vale para ambos tipos de escuela: el objetivo es formar una personalidad creativa, comunicativa, armónica y humana que dispone de una preparación general correspondiendo a las exigencias de nuestra época, de conocimiento de idioma bien aprovechable, de conocimientos de informática convenientes y que es capaz de aplicar las informaciones nuevas.

La formación de ocho grados comienza con dos años de preparación, de fundación en los grados 5–6. En los grados 7–10 predomina durante 4 años la formación general en el plan de enseñanza de ocho y de seis grados. Correspondiendo a las asignaturas se da clases según planes básicos obligatorios. Estos se dirigen a todos los niños aptos para estudiar en la secundaria, es decir contienen una materia de enseñanza que puede aprenderse por alumnos de interés promedio por la asignatura dada y sin capacidades destacadas.

Se diferencia claramente la temática de los últimos dos años. En esta etapa al lado de la preparación al bachillerato domina la enseñanza diferenciada sirviendo a la atención al talento otorgando de conocimientos de formación especial. En este período los alumnos eligen entre las asignaturas según un sistema de „COU”. Las ventajas son:

- El alumno tiene que elegir sólo después de haber conocido la mayor parte de la materia de enseñanza de la secundaria.

- En la edad de 16 años se confronta el niño con la responsabilidad de elegir, de decidir. La decisión no es definitiva, se puede modificar más tarde.

- El COU da un marco natural para diferenciar, en la asignatura dada el niño de talento hace suyo un saber mayor.

- El plan de enseñanza diferenciada desligando la presión, la obligación utiliza la mayor fuerza, el interés del niño y las energías procedentes de él.

– El COU asegura totalmente la preparación para los estudios universitarios y ésto es la tarea básica de la secundaria.

– Hace posible la preparación para el examen de lengua extranjera (ELE).

La escuela da mucha importancia a la enseñanza de lenguas extranjeras. La enseñanza del inglés comienza en la edad de 9–10 años. La lengua primera se enseña en la secundaria durante ocho respectivamente seis años, la segunda durante cuatro años en 4 clases pro semana. Para los alumnos diligentes es posible hacer el examen de nivel medio en ambas lenguas. Este fin lo apoyan los círculos especializados en preparar el ELE y en conversación.

En la secundaria de ocho y de seis grados funciona un sistema interno de exámenes. Después de haber terminado ciertas materias de enseñanza para acabar una asignatura hace cada alumno un examen en años y en forma determinados. El motivo de los exámenes orales o escritas es al lado del repaso y de la sistematización de la materia estudiada el entrenamiento de la dicción y del modo de comportarse en el examen.

Nuestro profesorado hace todo para guardar el nivel alto de la enseñanza. Los alumnos de la escuela logran resultados excelentes en cada clase de edad desde hace muchos años en los concursos regionales, nacionales e internacionales. Nuestros bachilleros aprueban muy bien los exámenes de ingreso de la enseñanza superior. Entre los examinandos de bachillerato el número de ELE es en general casi el doble del número de los alumnos.

El reconocimiento y la aceptación de los planes de enseñanza de ocho y de seis grados por el gremio los demuestra que en el país más de 50 institutos los adaptaron y los aplican como plan de enseñanza local. Contribuyó a la difusión amplia que los profesores del instituto escribieron libros de enseñanza para acompañar a los planes de enseñanza.

En el instituto hay varias otras posibilidades para los alumnos fuera de la actividad en las clases. Una biblioteca rica y de alto nivel y una sala de informática abierta por la tarde también están a su disposición. Los 10–15 círculos especializados ofrecen varios programas desde la artesanía hasta la informática, desde la preparación a los concursos de estudios hasta la actividad desarrollada en la protección del medio ambiente. En varios ramos de deporte funcionan círculos de deporte y se organiza „campeonatos de la casa”. La autonomía estudiantil de la escuela organiza cada año un programa rico de tiempo libre. Los círculos autoorganizados sirven al interés cultural y especial, los programas recreativos garantizan la distensión y la vida colectiva. También los profesores toman su parte de la organización de los programas del tiempo libre. En primavera se organiza el Día Científico de los Alumnos, este día dan conferencias científicos y especialistas reconocidos, destacados en su territorio para los alumnos en un tema de su ramo especial. Por los veranos se organizan 20–22 campos para las diferentes clases de edad, entre ellos se encuentran campamentos de literatura, de vacaciones, de deporte, de ciclismo, de caminadores, de excursionismo por agua.

En 1986 se puso en marcha un proyecto: nuestros alumnos bajo la dirección de los profesores entraron en contacto por correspondencia con científicos, titulares de premio Nobel y les pidieron para la escuela artículos, cartas, fotos dedicadas. De la materia recogida se organizó una exposición en 1986, en el Año Internacional de la Paz. Reconociendo esta actividad el secretario general de la ONU honró el instituto con el título „el Embajador de la Paz” („Peace Messenger”).

Un grupo de profesores entusiasmados lleva muchos años organizando en los veranos vacaciones de enseñanza de dos semanas para un grupo de niños de Rutenia (región de los Carpatos). En el programa figuran vacaciones en el Balaton, visita de Budapest paralelamente clases de literatura e historia. En el programa colaboran cada año también varios alumnos de la escuela. Esta colaboración ayuda a desarrollar la sensibilidad social de nuestros alumnos y favorece que en su vida más tarde también ayuden a la gente que lo necesite o que sean capaces de darse cuenta como organizar la ayuda.

El profesorado del instituto considera como tarea básica educar y al fin despedir de la escuela alumnos de modo de pensar y de comportarse intelectualmente y los que pueden tener éxitos en la vida.

Tartalom

<i>dr. Molnár Katalin:</i> Az emlékezés éve	7
<i>Mezey Barna:</i> Nehéz örökség	9
<i>Láng György:</i> A gyakorlóiskolai lét: tanárképzés – szótár és feladatok	13
Békés Pál irodalmi díj	15
Az iskola dolgozói és tanulói 2014/2015	16
OKTV eredményeink 2013–2014. tanév	37
Siker „Tiszán innen – Dunán túl”	39
Kosárlabda- és focigyőzelem	40
Röplabdatorna lányoknak május 13-án – 2. hely	41
A 2013–2014. tanév díjai	42
Radnóti versenyek legjobbjai 2013–2014. tanév	43
Vers- és prózamondó verseny	48
Osztályszínpadok Fesztiválja, 2014	50
<i>Lengyel Zsuzsa, Pejtsik Júlia:</i> IKSZ: iskolai közösségi szolgálat	52
<i>Széplaki Györgyné:</i> A rend értéke, az érték rendje – Hegyi Erzsí kitüntetésére	54
Jeles napok	57
Ki mit tudott 2014-ben	58
Rosszkedvünk tele? Messzeringó – 2014. február 21.	60
Tudományos diáknapi	64
<i>Győrfi Ágnes:</i> Reneszánsz hét az alsó tagozaton	67
Megemlékezés március 15-éről	68
Így voltunk 100 évesek	70
Kulturális Örökség Napja	71
Villon – Mácsai – Huzella – Radnóti	72
70 éve történt	74
Kávéház újranyitva	80
Volt egyszer egy öregdiák találkozó – 2014. november 15.	82
<i>Kiszely Anna, Révész Zsuzsanna:</i> Anglia – Európában, mégsem a kontinensen	85
<i>Paul Fruzsina, Horváth Károly:</i> Francia élményeink	87
<i>J. Tóth Judit:</i> Comenius YEEF projekt 2012–14	88

Bemutakozik az 5.A	91
Bemutakozik az 5.B	92
Bemutakozik a 6.A	93
Bemutakozik a 6.B	95
Bemutakozik a 7.B	98
Bemutakozik a 7.NY	100
Bemutakozik a 8.A	102
Bemutakozik a 8.B	105
Bemutakozik a 8.C	109
Bemutakozik a 9.A	114
Bemutakozik a 9.B	117
Bemutakozik a 10.A	119
Bemutakozik a 10.B	121
Bemutakozik a 10.C	124
Bemutakozik a 11.B	127
Bemutakozik a 11.C	130
Bemutakozik a 12.A	132
Bemutakozik a 12.B	138
Bemutakozik a 12.C	141
Bemutattatik a 13.D	144
Bemutakozik a 12+1.A	145
 Táborozni jó – és lehet is	 148
<i>Szabó Katalin</i> : Kicsinyek kórusa – 2014 június, Kétbodony	150
<i>Stabb Hannah, Török Emma</i> : Nomád tábor 2014 – Pusztamarót	152
<i>Parragi Bálint, Bakó Lili, Mizsei Berta</i> : TermKut 2014... és 2048 és 2080	155
<i>Forman Ferenc, Kiss Andrea</i> : Kémiatábor 2012–2014	158
<i>Endrey Mátyás</i> : Ósükösd 2014 – bemutatkozás	160
<i>Casale Gioia, Varga Dominika</i> : 78É	164
<i>Havasi Virág, Fogti Orsolya, Lajtai Enikő, Bartha Benedek</i> : Székelyzsombor – három beszámoló a táborról	166
<i>Szabó Emese</i> : Nem elfogulatlan beszámoló a klézsei táborról	172
Kinyílik a világ!	175
 Summary	 177
ELTE Radnóti Miklós School	178
Brève présentation de l'école	182
Miklós-Radnóti-Ausbildungsschule der Eötvös-Loránd-Universität	186
Scuola di tirocinio Miklós Radnóti dell'ELTE	190
Miklós Radnóti Instituto de Práctica Pedagógica de la Universidad Eötvös Loránd	193

2014

450 éve született Shakespeare.

70 éve halt meg Radnóti Miklós. Meghalt Radnóti Miklósné Gyarmati Fanni.

55 éve viseli az iskola a költő nevét.

Leérettségizett az utolsó 6 osztályos gimnáziumi osztály.

Utolsó évfolyamába lépett az első nyelvi előkészítő osztály.

100 éves az alapkő.

Nyáron mosdókat javítottak, ablakot cseréltek, termeket szépítettek. Zöld színű lett az udvar.

Még több teremben van okostábla.

Már természetes a beléptető rendszer.

Van gyümölcs a büfében.

Gazdag termést hozott a birsalmafa az előkertben.

Ízlelgetjük, hogy az önkéntes kötelező. IKSZ.

Alakul az alagsori klub.

Megvoltak a szokásos programok. Voltak újak is.

Táborok, ünnepélyek, bál, ballagás, külföldi utak.

Messzeringó.

Versenyek, tanulmányi- és sport eredmények.

Sokan segítenek az iskolának. Ráfér és megérdemli.

BEVÉGEZETLEN RAGOZÁS

Sokszor csak úgy magam elé nézek

Sokszor csak úgy magad elé nézel

Sokszor csak úgy maga elé néz

Sokszor csak úgy magunk elé nézünk – – –

(Örkény István)

